

بازدید شد
۱۳۸۲

بازرسی شد
۳۶ - ۳۷

کتابخانه مجلس شورای ملی		
کتاب: تاریخ نادر		شماره ثبت کتاب
مؤلف: میرزا مهدی خان کوب استرکبادی		۵۰۵۹۰
موضوع		۹۰۲۵
شماره قفسه: ۳۴۶۸		
۸۴۳۰		

تلفظ: فهرست شده
۸۴۳۰

۵۶

این

۳

تاریخ به مکتب آمدن غلام رضا خان و عیالی

و احمد ~~آغ~~ آغلو

۱۳۳۸
۵

۱ ۳ ۴ ۵

~~تاریخ به مکتب آمدن غلام رضا خان و عیالی~~

۳ ۲ ۵

۱ ۵ ۳ ۳ ۱

تاریخ به مکتب آمدن غلام رضا خان و عیالی

۳۴۶۱

۳۴۶۱

۱۵۵۱

سلطان محمد شاه

۸

۴

۳۴۶۱

۴

۳۴۶۱

۳۴۶۱

۳۴۶۱

کتابخانه

۸۲۲۰

با مشای رسال محمد سنان مکان سکینی بجهت ایشان مشین در این راه فوج فوج
 حرس آن سنان بر محمد خان حاکم جام که کثرت احوال و سابقا کثرت لوج تحریر کرد و بایست
 هر است سر بلند و خطاط خانی فایز و مهره منکر کرد و در جفته حاکم و بهر حضرت قرین و بهر
 و این داف کشته لب طعنی کسر و در میان **تمنه و قلیع فراه و کثرت استخر آن**
 بخوبی سابقا کشته لب طعنی کسر و در میان **تمنه و قلیع فراه و کثرت استخر آن**
 مصمم کشته بعد از در دو سنجوب آنجا بفرستاده و چون سبب آن و فاجع ادب سبب آن شد
 جمعی که برای سفر هیت لشکر کرده بودند و آن در بار حاکم و در سخته طرزان منور در سخته حاکم
 و در دورگاه جهان بناد و مامور بفرستاده کشته لب طعنی کسر و در میان **تمنه و قلیع فراه و کثرت استخر آن**
 حرس آن موجب بشاد و الا بسپا سپرد و در سخته حاکم و در سخته طرزان منور در سخته حاکم
 و در باز و در سخته حاکم و در سخته طرزان منور در سخته حاکم و در سخته طرزان منور در سخته حاکم
 فاش کمال آنجا بفرستاده و باخته سر کرده و باخته سر کرده و باخته سر کرده و باخته سر کرده
 در مقام بفرستاده و باخته سر کرده و باخته سر کرده و باخته سر کرده و باخته سر کرده
 آن در مشغول بنای برج و حصار شایسته و باخته سر کرده و باخته سر کرده و باخته سر کرده
 از در طرف هجوم آورده و در آن حرس آن نیز بناد و الا بسپا سپرد و در سخته حاکم و در سخته طرزان منور در سخته حاکم
 آرای مکرر کار از کشته لب طعنی کسر و در میان **تمنه و قلیع فراه و کثرت استخر آن**
 سید او و او که در کتب بهادران که حاکم از کشته لب طعنی کسر و در میان **تمنه و قلیع فراه و کثرت استخر آن**
 قیامت بود و کشته لب طعنی کسر و در میان **تمنه و قلیع فراه و کثرت استخر آن**
 کشته سر کرد و آن در کشته لب طعنی کسر و در میان **تمنه و قلیع فراه و کثرت استخر آن**
 مذکور شد که فراه همان از حرس آن کشته لب طعنی کسر و در میان **تمنه و قلیع فراه و کثرت استخر آن**
 میباید که بخت بلوچیه که در سخته حاکم و در سخته طرزان منور در سخته حاکم و در سخته طرزان منور در سخته حاکم

طحاب بکت جلا بر جی بکشی لشکر فخر اثر را با فوجی روانه فراه گشتند که اگر نا فاعلیه فدا
 از شای فاه منور و با فاق طبر الدوله ابرهیم خان به باخته سر کرده و باخته سر کرده و باخته سر کرده
 و با بخت بخت بلوچیه که در سخته حاکم و در سخته طرزان منور در سخته حاکم و در سخته طرزان منور در سخته حاکم
 حرس آن سنان بر محمد خان حاکم جام که کثرت احوال و سابقا کثرت لوج تحریر کرد و بایست
 هر است سر بلند و خطاط خانی فایز و مهره منکر کرد و در جفته حاکم و بهر حضرت قرین و بهر
 و این داف کشته لب طعنی کسر و در میان **تمنه و قلیع فراه و کثرت استخر آن**
 بخوبی سابقا کشته لب طعنی کسر و در میان **تمنه و قلیع فراه و کثرت استخر آن**
 مصمم کشته بعد از در دو سنجوب آنجا بفرستاده و چون سبب آن و فاجع ادب سبب آن شد
 جمعی که برای سفر هیت لشکر کرده بودند و آن در بار حاکم و در سخته طرزان منور در سخته حاکم
 و در دورگاه جهان بناد و مامور بفرستاده کشته لب طعنی کسر و در میان **تمنه و قلیع فراه و کثرت استخر آن**
 حرس آن موجب بشاد و الا بسپا سپرد و در سخته حاکم و در سخته طرزان منور در سخته حاکم
 و در باز و در سخته حاکم و در سخته طرزان منور در سخته حاکم و در سخته طرزان منور در سخته حاکم
 فاش کمال آنجا بفرستاده و باخته سر کرده و باخته سر کرده و باخته سر کرده و باخته سر کرده
 در مقام بفرستاده و باخته سر کرده و باخته سر کرده و باخته سر کرده و باخته سر کرده
 آن در مشغول بنای برج و حصار شایسته و باخته سر کرده و باخته سر کرده و باخته سر کرده
 از در طرف هجوم آورده و در آن حرس آن نیز بناد و الا بسپا سپرد و در سخته حاکم و در سخته طرزان منور در سخته حاکم
 آرای مکرر کار از کشته لب طعنی کسر و در میان **تمنه و قلیع فراه و کثرت استخر آن**
 سید او و او که در کتب بهادران که حاکم از کشته لب طعنی کسر و در میان **تمنه و قلیع فراه و کثرت استخر آن**
 قیامت بود و کشته لب طعنی کسر و در میان **تمنه و قلیع فراه و کثرت استخر آن**
 کشته سر کرد و آن در کشته لب طعنی کسر و در میان **تمنه و قلیع فراه و کثرت استخر آن**
 مذکور شد که فراه همان از حرس آن کشته لب طعنی کسر و در میان **تمنه و قلیع فراه و کثرت استخر آن**
 میباید که بخت بلوچیه که در سخته حاکم و در سخته طرزان منور در سخته حاکم و در سخته طرزان منور در سخته حاکم

ایده انصار و بصیرت بطور ربوبیت و دشمنی با غاصب و دفع اثم و دفع شر و دفع
دشمن قدر مانند راز میان شهر که شسته بای بلای خارج شهر بند ترسید بر در طرف
عصر کثرت و است حجت فرمودند و **در بیان رهن شه طلب بر سر راهی که می باشد**
چرا نیست که حضرت نقل الی بعد از فتح بزرگ بسبب وصول ساجد احمر بنان منوع غنیمت است
و بخوان کرده لوای لویه بجانب ارض اندکس از ترسند با بخت دست رد بر دراز کار و
افته بود که رانی دل از دست رفته است از ایگانی حاصل گشته باطنان خاطر بضط و لایات بر خیزند
و چون نه طلب مکر را ظاهر میکرد که حضرت نقل الی را ملک جدا است در سرتو او و لایات
از زبانان جنبی بود ایشان نیست بعد از آنکه ارباب عتاب کس پر یمن بال کشتی پر چرخ
بجانب حرم آن کردید انهای دولت و الا عباد را مظهر آنکه بهای و موی دست ایشان
کار بکنند بال صحبت و دینه از کشتیان منع دم کرده مرغ را در بسته بدم و کج تن در بسته
مرام ایشان در خواهد آمد هنوز ارض اندکس مگر که دولت بود برای دفع و مبالغه از او ظاهر
و کمون ضمر را بکند که کوز کرم کلام کردند که از آنجا که آنحضرت اعیان دولت شای رزم و میدان
جنگجوی و ملک واری نمی دانستند با به ملک کبری چه سر در مقام منع در آمده ایشان را بقل
ناتق امر فرمودند لیکن حرف آنحضرت در حرم کالج صفای امرای صاحب را می شای با بر قبول نباشد
در ابائی که موکب و الامتول بجهت بودند بغیر آنحضرت که اجتماع بر میان بسته در با جهی که
سینه هزار و صد و چهل و نه جوی مطانی است پس از استخوان بال کینه تمام کشته املا م معجز
باقی ولایت آذربایجان است افزای خود گشته بعد از او دو و ده سال پس بختیال برای حرم ملک
سلطان محمود خان با نامه غریب منامه و کیده دشمنان بزرگ روانه دیار و دم ساخته و خود را در
دور آنجا ابلت بر بزرگ از بزرگان ملک که صحبت کامل مستعد و اول حشام را بر بای خدمتگذاری
مستعد بود و غیره و حکومت بزرگ از بزرگان قلعه سعد و لقبی و از بزرگان نامی فزون عرق

و از بجان

و از زبانان و احکام و لایات بنظر رود خانه درس که عدت ایشان بجهت هزار کس
بجانب ابروان و تلوار بکشد جماعت روبرو او با دو و پنج آن را قالی کرده بکشد ابروان نزد
علی حکیم او غنی که در آنوقت از دولت غنا سر عسکر دوم با تیمور با پیشانی مستحق آن مردی
بود شمشیر شد علی پش نیز بقتل آنکه در آن راه رود که می فرستنی ابروان مورچه منظر سرتیب رود
راه بر خیزد و قتل باشد لب کوه کیرت می با دوزیای لشکر از کتی جانی مندر از سنبل عبور می
نیز بمقابل آمده و با این طایق واقع در دونه تاب صد مفرج حضور زیاده و در معلوب نوبت اندوزی
خود را بر جا که کشته بجانب ابروان سرتیم کشته قتل باشد به خطه و نماند و اما نه ایشان
پروخته و بعد از آنکه کسب موکب است ای از قلعه ابروان که کشته در جانب غربی قلعه در
فرستنی در قتل مرسوم بکند که خیم نزل آنحضرت و بعد از چند روز چون قتل باشد را کوسن
جلالت سر کتی و نقل با پای غم ایشان در لشکر بود عیان خود و اسی از دست داده می با
و چون ملک مکر بکشد جنگ روانه با پای قلعه جلو با کشته بد و دینه بزرگ بوبت شکست از بالا
حصار و با این قلعه از دست بزرگ و قلعه را عیان خود و اسی از دست دهای فرار از آنجا
رفته روی بر تافته بجانب اردوی خود شمشیر و در آنجا کشته و در آنجا کشته
چون راه آذوقه مسدود و قلعه با بخت و غلا با ارتفاع اسی آورده دیگر در آن مکان کشته و
و توقف نکرد حرکت و از راه دو و نو و بوم از آب ارس که کشته از راه حوی و سلس
دار و بزرگ شد و در آنجا خبر رسید که علی پش از جانب ابروان و احمد پش را با بعد
از شمت بعد از سپهر عسکری منصوب بجهت آذربایجان و عراق ما روز مکر کشته می از بزر
عازم زبجان کشته بعد از روز و بمتر از اهر چه یلغان قول و کاشی بکشد بکلی فارس قتل
خود را رودی شای بیست و ابی مایه عضا و ماده و شمشیر ایشان که دیده از آنجا از
راه در جزین مکر محمدان و ولایت و لوازمی پروخته در فرجه مرسوم که کشته می شای

بلع او بر قتل
مدان

بعد از ختام نوشتن برادرش شد و احمد پسر نیز بعد از استماع خبر ملک شد و از آنجا جمعیت
خود را در دست نموده حرکت داد و منتهی از دوی شاهی رسید از آنجا نظامی صاحب را با تمام کوه
امانی دولت که منتهی درستان مناع خود و سر مایه باخته کمان فاشش عقل و شعور در بار
نیز بکشت و بدو نزد بنده جان فریدار لای این سخن گشته یکی از عظامی از دوی را بکشت
نزد احمد پسر فرستاد روز دیگر طبعه عسکر را دیده نمود در کشته شکرش که کربان
ضمیمه بشان در کشت کس سر نه خوف در جای صلح و جنگ و دمان خاطرشان که فشاخه
عاز که برود رنگ بود ناچار سوار گشته قبیله کارزار شدند درین اثنا فرستاد و به نظر
از عقب عسکر دیده با بلیغ مرده مصالحه عرقی که در شتاب آنکس اباب کرده هنوز با دوی
شاهی نه چوخته بودند که ازین طرف سیفر خوش نظر بر نوب کوه کوب کرم خمر پسر گشته
با دوی بلند صفت خود را بکشته را بکوشش و دیده رسیده در آن روز حضرت شاهی قتل گردید
بلوغ و پخته را باقی امر اسیر خود در جانب لب و مانند قلب قرار گرفت چون خبر بمرد و جنگ
حواله برای دند بر عید خان بودش را بلیه جمعی از غول جدا شد و همیشه عرب و ترک طعن
و عرب و خانات جانب عرب گشته کوشش نیز کلام خوف سر کشی کرده و بهر سیر خود و نظم
فرار میروند و از استقرار خاص با دشمنی بود از توفیق انداختند و بعد از آن رومیه بجانب
غول هجوم آورده گشته رایت فرار ایشان را نیز منکس گشتند و چهار پنج هزار نفر از آنرا کشته
پاده قتل گشته در آن موه که قتل و کشتار و تمامی نوجوانان و زنان و پادشاهی و اهل اردو و بخت
رومیه در آنکس بلیه استیفات لشکر فرار کرده هر یک بدو را و او کمان خود را خنجر
پادشاهی با قلیلی از خواص عازم استخوان و احمد پسر کرمان شام و بعد از آن را بهر سیر
استاد ایام افغان بکینه تصرف در آورده علی پسر احمد از آن کشته از راه خوی کوه
آلوده قلیله و مردم را که سکی و بورت ابل فاش رست محاصره کرده آثار خنجر در ساس قلیله داری

افغان بر شولست افغان بعد از جنگ رفته مرغه و تبریز را تصرف کرد و محمد خان در منزل ساردی
من اعمال قسم به پنج کج اعمال خود برده با جماعت بلوچ و هزاره فرار میروند و اظهار با کافه بهشت
محمد خان و غیره باز گشته بخدمت پادشاه آمد و از قایع عبرت آنگیزانکه حضرت شاهی بکشته
برادرش داشت موسوم به سبیل میرزا در جانی که محمد و علی امر قبضه بشان و کمان نمود اما سبیل
که مایل به امور قلیلی و محفوظ بشان میرزا کمان بهر چون با سبیل میرزا یعنی داشته اند و از آنجا
در جوی کرده از میان مغولین بردن برده سبیل میرزا حیران بهر طرف کشته و بکشته اند
عبر کوشش بر لایب که کینه کرای افغان را خنجر شده و صفی میرزای فرور بر در داد و رسته و نامیده و در کوه قلیله
اطلاق یافته اند و اظهار کوشش و سبیل میرزا با زندقه صحرانورد
وادی حیرت چو دانه اند دارد مصوفان و در حق عیادت آباد ساکن گشته در دایقی که شایع
از منظر ایران مراحت نموده بود و موکب بلون مشغول می شد و هر سیر خود را اعیان دولت
شاهی رفته رفته بر این معنی مطلع و تحقیق احوال او نموده بعد از ظهور صحت نسب او در خبر مادر
امیرش کشته نموده بدست سنان سفده بودند که شایع است از منبری او و خنجر ساخته دور در کوه
بودند که کشتن درون را بطور رس نندادند و شایع است که سبیل میرزا از قتل
بود جمعی را فرستاده بر سر او ریخته اند و سبیل میرزا بکشته بعد از خوب و سوال و
تحقیق کلمات و احوال رضدق مخالف میرزا انجام نموده در حضور خود برادر را بخت جفا کردن
آورده و خون او را بکودن گرفت **در بیان مصالحه شاهی و سبیل میرزای دولت عثمانی و فتح آن**
از جانب حضرت قلیلی چون بهنجی سبیل میرزا بخت رضای قلیلی شاملور از صفغان از جانب سبیل
ناودی بطلب لایب و دلیلی قلیلی کشته کرد و بخت بلوس سلطان محمود خان پادشاه
سیکندر چاروم با آن مرز دویم مامور شده بود بعد از آنکه خبر در دموکب کشته شد و سبیل میرزا
دولت او با ولایای دولت عثمانی میر سبیل رضای قلیلی را بکینه مارون و دلیلی قلیلی را بهر سیر

۲
۲۲

اسرای ابراست که مطلقا بر آن سپردند و آن امر هم در ضمن صلح میسج مندرج بود و کفر
 وجود امثال ایندگان که بتوفیق کردگار رتبه برتری داشتند را بقتله ای برای همین است که
 مقتضای حکم دایع و حکم مسئول عن ذنبه یاری یغمان نموده و شتر قاضی در از مسلمان
 مملکت دفع و مایه و در از مزاج دفع کنیم نه اینکه فصل غفلت بر دل نموده و تابع رای دشمن و رضا جوئی
 خاطر خضم عید شکس بشیم کمال الله تعالی و قوت امر و روز عادی نیز دست اقبال خرد چهر
 و صفت و جوانان نوی و غلبه از نوین بر قضوی است در بصورت از انظار بعد که حضرت که گوید
 اذا اخوف و انهم ينظرون اليك قل و اعجزكم كالدی یحشيه عليه من الموت فاذا
 ذهب مسلوقه كمال الله جلاد مصداق حال ایش است محمل این امر کران از حجت دور
 و منافی طبع غنور است چون صلح بر منابر رضای جناب جانی و مخالفت دولت ابد
 خاقانی بود اندر اجور امضا مقرر و نغمه و دیار آنجا که سر بفرزق طواف ملائک سلطان
 امیر مومنان و مولای متقیان غالب کمال مطلوب کل طالب علی این ابی طالب
 اسلام که پان کردل و ضمیر خاستن کزین توختی است خلاص سهرای سبیل را از درگاه
 اصوبت بابل می باشد ایش الله تعالی بعد از عهد سعید نظر بهمنانی جزو دینی و هر کال می باشد
 لا بری از سلطان اقدم دلاست و از علی علی ابن موسی الرضا علیه السلام و انش محض کشته
 با بیکوش بر خاشجوی نوی جنگ دعا که هر بر خوی فیروز جنگ بدن نامل و درنگ کج
 بر کج عازم کعبه مقصود خواهم شد **فر دیا** که اگر خواهد و می باشد که لا اقول
 لیثنه اقی فاعل ذلك غل الخان ليشاء الله **عظم** حافظ اگر قدم منی در ره خاندان
 بصدری بدره رحمت مؤدیت شعله بجفت و در کس در این اسر و اعل نباشد از کورت
 محبت عاری و بی هم از سعادت دین داری که سزاوار لغت حضرت باری بود از خود
 خارج و معذور در مقرر و خارج خواهد بود **در ذکر ذایع سبیل مطابق سال محبت استمال**

۹۱

خدمت

از

هزار و صد و چهل و چهارم جری و نوزدهم روز رجب **قال** در سبت و دوم رمضان
 المبارک اتفاق افتاده که یک روز سلطان افواج ناهرب است قیام ارک نوی بر نوی غنچه
 و قله در است از اراکشته در میان سراج لاله و قله سفید شکفته مسخر سلطان بهار کردید
 و افغان عند لیب از که دوشاخ رتبه است شتر از لکری نموده لشکر بنا کردی
 و من از شمر بنید چمن بدو ام و در تحت بام سبید و قوت نامه که پیش خانه کس سلطان فرود
 حمت فرودین است بعزم دار السلام از با عین الزمان جام حکم بر طرف دست چمن جنگ
 ملکشت نزد خدو اندر ده مزاج وی که باعث استمال اوضاع بستان بود با مرقه و ان طبت
 از شمش و عمل کوشش و نوبت کل که نوازه قوت مرگ و دینچه غنچه منافی بود با فدا که مر عظمه
 خاک و سبیل زبان کشته در در انضرب چمن در سراج کل سوری و در سیم و دینار لاله چمنی بنام
 نای سلطان ناهرب رواج نیست و خطبه ای قری و هزار و هزاران در منابر شتر از نوزده
 دعای پادشاه زمان رطب و لیس کشته مجلس کجیل با بکین جمیل رتب یافته نه از رتبه
 خلایع رخشده و انوار از نده سبیل سبیل و چاکردان درگاه از جامه خانه حسان عین
 کشته بعد از انقضای جشن نوزدهی کارگزاران سبیل و دالا با سربامان بر تبه بانی سفره
 پر دشته و دینچه سبیل نظر از بلالان برضت و در جملای کز بران قباب فرگاه آسمان جام
 بزرده و هر ماه اتم کشته و دانه و دانه از سر ادوات و لکین در ملک کستان چمن کشته
 ابراهیم خان نیز در آنروز با افواج حضرت نشان از جانب فراد دارد و دوی حضرت بناد
 در روز دیگر یکی براب پیش خلایع آفتاب شام کشته ابلت فراد را جلاد و حکومت نایب سلطان
 خرمیه و حکومت کسرا از را پس سبیل سلطان لکری و لکچین سلطان که در زمین و ادو کسکی
 داشتند مغرض و هر یک دار و دانه می خود کشته و طاب پکت و کلبه بر را بجا کشت
 محال از نوختن و در معان و چمن بطب بغانی سرافراز و جمعی از اغانی را همراه او کرده

اشکون کار

۹۲

سفر و میشتند که سه هزار نفر از ابلات و فقیهان ستر حدیث آنجا آمدند و در آنجا در فتنه و جبر
 که در جانب پشت قیام و اعمرت غلبه متین احدیست کرده در آنجا از وقت و هر وقت که از نبوت
 و کولان حرکتی صادر می شود پیش ایشان بر دوازده بعد از انجام امر بر لولای جهانست بجا
 حرمشان در اینتر از در آمده چون میسر نشد و ظفر و سببه به استقبال مرکب میامان می آمد
 در آنکه تمام از جانب لطیفیست که در احمد و عا مشورک بابا که در معرفت فرمان مامور
 شبیه تر کجا به طرفین فوج جابا برادر و در هر سر سبب که فوجی از تر کجا تیر از سمت بکه ملک تیر
 غلبان عبور کرده آن تاجیه را تاخته سر کردگان با جمعی سقاقت ایشان در سمت
 مغلای فریاد یوان سر راه با آن فتنه جویان که فتنه سر زد و لب بار عبت آورد و سراسر
 و غلام را تا از آنجا بفرستد و او که در آنجا پس که کبر و دلا در روز با فتنه مامور و در آنجا
 فیض ایشان در مردم و بده اجماع از آنرا که طاعت مبر بر پیش آمد که در چشم روشنی
 گفتند و وضع و شریعت از هر طرف اندر می خدمت فرستاد که هر شش لالی شکر و گی را
 بهشت زبان سفید چون حسن علی بک و مبرزاکانی بخوبی مذکور شد در هر سمت از خدمت
 ست می برای اطلاع و نیز صلح آمده بودند و مقتداست سفر عراق و عربت جانب ابتدا و صلح
 و من و بعضی مواد بایشان مذاکره گشته ایشان را بر یافت ملا علی اکبر با ششی و مبرز
 ابو الحسن کاشی در باز تویم و یقعه روانه اصحابان را حجتند که جلوتی را پیش از وقت
 بحضرت شای عرق رحالی نمایند که این مصالحه معهودن بمصلحت حجت مرکبش می بجا
 تم و طهران نهضت فرماید که در آنجا ملاقات و محاکات واقع و از آنجا بجا بغداد امتزاز می
 مبرزایع نزد پس سیر انجام بسباب سفر عراق و نهیته مدارک یس ق بر داخته چون بعد از
 و ده ملک حضرت شای در همدان و در هر یک از ولایات از باب یعنی و اتفاق بخود می
 اشفاق کرده لکن عالم و حال خود نمیکردند لهذا پیش از آنکه مرکب میضوری را سر کردگان

بیم قذا

عراق باس

در

با سبب که بگویند که در آنجا در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر
 عراق و مغانات و در دین و نبوت و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر
 فرموده و بکلی حاکم مالک احکام مطاعه حجتند و ند که در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر
 و در هر سمت از خدمت ایشان در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر
 لهذا و در آنجا بی خانی و حکومت ابدالی صاحب رتبه و قدر عالی است با همی روی می
 بر این پیش نشرفات فخر و در حق ساحتند که با کی خود و فتنه در روز حرکت ابلات هر
 اشراق بجا جنب عراق باب و بران من حجت الا اتفاق در مرکب فیزی شفاق حاضر
 باشند در روز معتمد و یقعه اعظم است و نظام حدود دشت و مبر و دکه و برت قدیم آن
 حضرت است از راه کلات عاتم و مبر و دکه و دور و در کلات که فتنه و فتنه و از آنکه
 غنچه ردی زمین و در سمت و درخت و نیز جرج برین است بسبب و سبب که در آنجا در فتنه و جبر
 مبر و در فتنه و فتنه و در آن خطه و ملک ابو اسیم خان نیز با سر کردگان و در دسی های کار
 مدت از حدود و لب و در حصن و علی گشته فتنه و در ربط حیات حرمشان را و لب می بند
 سلطان مرده و شای با و مغوی و بعد از یک هفته از راه در جبر و مهاب کو جان و حرم و در کمر
 ابلان خاصه بود و در دین سبب که در آنجا در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر
 و فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر
 که در آنجا در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر
 راجع است از فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر
 و بعد از عمارت عالمه که در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر
 طرح و فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر
 عزت افزای اردو بهشت و در دین و در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر و سبب که در آنجا در فتنه و جبر

سخت شد و مغان آن اوان بکبان نه بکمانه که کلان که هنوز چندان بکشدن بار
کران اطاعت نن درنداده بودند و در ارضی اندک شسته اسرار لاله بدور سبوت که کج
خود را از سمت شمال رودخانه مانده بجانب جنوب آورد و از مانده الی حد کربالی سکنی و نیز
از جوانان کاری بکجه مفرغانی در سه راه حاضر سازند و در دهم با مژبور آدم از جانب سر راه
دو مته که در دست بودند پیش کش در کف لایحه دارد کشته عوالمی حضرت آئین نظر ریند
بنی بر اینکه مقصد تکیه کیلان است سوال برای زمین اندکش و موقوف با مرشد از مقصد است
لویض این متاعی تحریر یافت که حضرت نادری در جانی که مازندران مقرر که که فیروزیشی
ساختند اچلی بطلان و لایات دارالمز نز و بادشاه خوشبخت کلا روس فرستادند
بعد از آنکه حضرت آصفهان و بریز و غیره مالک رومیه بکلا بکلا رسیده بود تکیه داشت و
را جوان انجام این امر را سرداران خود که در کیلان بودند محمول موکل را بلی را حضرت
الضراف داده در هر هنگامی که بهرات مصرع سر اوقات دولت بود اچلی معاود و حضرت
حال را معروف خدمت دلا داشته از آنجا بموجب اذن فرمان بجا بون دانه اردوی باور
شده و فبا بین اعیان دولت شاهی در سرداران رومیه امر مصالحه چنین انعقاد یافت
که حال کیلان ناظر طرف سالیان متعلق با بران بود و با کوبه و در تبه و سایر مال نظرت
بعد از آنکه قلعه ابروان دولایاتی که در نظرت رومیه است شروع باید بتصرف آمد و دولت داده
مژد و از جانب شاه دلا جاه و در بری هم برشت فرستاد شد چون دوست و دشمن
استخوانه ذات نادری را باعث قوام بینان و موجب قرار دشت ساس و ارکان
دولت ایران میباشند و هنوز کار هریت مفصل نباشد نزدیک و دور چشم براده نظر
دکوشش با کوزمال آن کاری بودند اندر رومیه در تکیه دلا بایات بنابر منع الوقت گذشته
و زبردت که در لاجان بصفتی شادی افراد و دختر حیرت روزی لب بر سر ایند تا اینکه کار

بهرات انجام و توجه مرکب دلا نظرت عراق تحقیق یافته سرداران رومیه بر از راه حشمت
اندیشی کس و از خدمت اندکش نموده تشریف آن امر را منوط با مرد فرمان آن
حضرت ساختند پس از جانب آنحضرت نیز و نفر از لب دلا مانده شد که فکیده
از راز و المرز افراخ کرده هرگاه انظار بکجه بنابر تشریف لایحه طوفان با دبال کشتی عونت بخور
و در دربار کشت طبع لکرت و فعت اندازند چگونگی را در سر بجا و صوکیا بعضی دلا رسانند و **در بیان**
مرکز قاصد شران بجانب عراق بنامه لکله لکله که تشریف چون همه جبهه فراخ کلی از نظام مدام
حربان حاصل کرد و در رومیه میسر شد و تکیه اکرام سینه فرار و صد و چند چهار سلطان
سپه سالک کیم فرمان فرمای خطه قضا حشمت و چهار دقیقه از نظر انقضای یافته از غارت چار باغ
عزم طواف رومیه رسته رفا است و از روم مصرطه آن بادشاه کمنز و لایت دار قضا نمود
حارات قدیم را با شش تشرع علم رکت مبت الشرف نیز اعظم در لبست به مقیم محترم بوقت کمری
و حجم خارج شهر را مضرب حجام اکبر حشم و معمر اردوی که اکب خدمت ساختند و از منزل
تو بکانه و خورخانه و از راه سبزوار فرستاده مرکب بایون از جانب جنوبان کج بر کج عام
مقصد کرد و چون در کجا بکانه از آنان هزار نفر معبود را بر وفق فرمان حاضر کرده بودند بعد از
و در دین سرب اعزقی را با افراخ قاهر از راه نظام روانه حوزو عازم شهر ک کربالی شدند
معقود و آنکه کو ترکمان در ادای تشریف ظاهر شدند و تکریم نمایند از راه دشت به شنبه آنها بود
با سرباد مضرت و اگر رومیه نیز در تکیه دلا بایات اعمال نمایند از راه **در بیان**
بسیار حضرت که در زمانه آنکه دلا و از آن جلایه کس فی دوازده آسمانی یعنی دلا و از آن عوالمی جان
فتی بی بکانه بود و خانه ایشان همان سازند و بهر دور و بجا بکجه بنابر تشریف مانده بود و بر کیم
دارد مرکب خوشبخت شراق کشته بقیه تکریم دشت فرار کردند چون موسم شدت تابستان
و آب در دشت یافت نمیشد و بهر از مادیان این سبب قایمان بی حجاب و در بهر از نفر از آن

بسیار حضرت که در زمانه آنکه دلا و از آن جلایه کس فی دوازده آسمانی یعنی دلا و از آن عوالمی جان

بالا سران و معارف و قیمة نذر گرفتار کنند ابرو سببان گفت خرم جز آدم و ما دهنای خاک
روز داشت من بسم با خرم و کسب بار نصیب بدین نظر مشاگرت اگر چه اربابی دشت ناز ناب بر ابر
مبت و چهار در نسخ من است اما ابر و کوه کسی اینجا نرسد میباید که آنحضرت با صفت اینکه کوه
برفت بسیار گرفته بود بهر ای نمیدانم که در کتب شانه روزی نموده و نیز و آنحضرت و نیز بعد از آنچند روز به
مواکب دلا بپوشید اطراف قلعه را براس حکم ترتیب داده جمعی را برای حفظ جمع محصولات
قلعه و آب و فوجی را برای حفظ قلعه و فوج و ناحیه قمرای حوالی مهر بر تعیین نموده فرزندان و اندک
لطیفی بکشت که احمد و ابی تبریز با سواران و با کمان حرکت و قوتهای اردو لان و دهان را در سر راه
با خود رفتی ساخته اردو را قلعه جولان روانه اردوی معلی نمود بعد از انجام این مهم روز جمعه در حرکت
از ذهاب امترا از لاری نظر مشاب کرده چون استیقام قلعه نذر معلوم و محقق بود که اگر مواکب دلا
منوجه بعد از شود احمد پش باقلعه داری و سخن خواند بیت منفر از منفر از راه علی بک عالم کو کوک
شدند که شاید احمد پش باس تقرب میدان و اسب و دیر بعد که جنگ در آمد مغیره متفاد و اردو
نابدی علیه بعضی از اسبها و دواب اهل اردوی در حین عبور از ذاب و مایل میاد و فارقت آنحضرت
در سبط خاک جز دست روی در کشتن اسلح از ذاب میگردد نشسته شکر تنگ بیکر دلا از غروب بگذر
نیست غریب بالا تر بر نهای امام میزد و او در صبری عالی از خطر سپر کرده اردو را در بدن گفت و در غن
گذر آیند و در منزل حرمانا و قیاب جنایم غارت کین بدیده جرف برین مرتبه نیز از نظر از نهادهای دلا
منتخب و لیسرت مرتب ختم هر فوج را با تحت سستی تعیین و خود فوجی را لیک گرفته بجانب اراک
ایضا از منسکام طلوع صبح حاد دل بخت قلعه ایستاده سر زنده و سبب دلا کینز با اردوی بمان
طلعی کشتند و در منزل رفانو را قلعه پیاست در جهت فرسخی کو کوک گیتی کشته شد ایشان
کوچانیده روانه حسن ان جانشند و از زمان مکان هفت هزار نفر شکر مضور در محاصره
قلعه کو کوک با مومر نموده لاری حضرت انشا کباب و اسلح کور بی منصف داده از راه قرانیه

مانم بغداد شدند و در قراچه اخلاقی ملک بایب تبریز با شهنشاه فرخ از خاک آرد با بجان و دود بوز
 فرخ را که او دارد و لایق دارد و اردوی ظفر نشان گشته چون راه بسیار سنگ بود و کوه کوه و کوه
 مقرر شدند که لطفی بکند با جمعی بجای مقتل از راه و آتش کوهی پشته از راه جلوه کاه و سبیل بسیار
 مضور رسانند و کوه و لایق از راه و آتش کوهی که شسته و لایق جلالت از راه و دود فرخی از راه
 تابان بسیار فوجی از راه پشته و خبر بسیار بنده فوجی از راه و دود فرخی با جمعی از بکتهران
 بر اثر ایشان ششماخته معلوم کرد و که فوج نام سر کوه و عسکر دیار بکرات که با او از راه و فرخ
 از راه و میر از جانب احمد پش از راه و لایق آن ناحیه آمد و در لایق ماند که کوه کوه که بر قش
 تاز و کشت بکرات فوج استغفار کاه کرده و جمعی را هم بماند رفته پیش اندامه بار دوی هابیان
 آورد که فرخ را در سنگ علقه کنان نظام با هفتاد و روز و دیگر بعد از و روز و منزل رباط خان
 سبزه و منسخی بغداد و اردوی هابیان را در بیکه نامور ملک فرمود و خود و نظام سب با فوج
 مساوی فخر کنان از حیره بکشتان آغاز عبور و خیل که اکبر از شوال و عداوت فکلی غم مردم کردند
 با فوجی از بجان مضور و متوجه بهر بزرگ شد که حیرت بر بزرگ از تصرف مستغفار در آرزو گشت
 تا حوالی صبح ایغار کرد و ظلمت شب باغ و صول با طلب کرد و بعد از آنجا سمیت بغداد چپاول
 انداخته و دیگر فوجی جمعی از فرخ و لایق و متوجه بعضی قتل آمد و جمعی از عراب کنار دجله که در ظاهر
 عبور بودند با سر و دست در آمدند و چون بسر حد تعیین رسید که از کشته در راه در راه
 از خنجر رفته و متویش خاک برز ساخته بکوه داری بر دانه است از آنجا بکاتب بیکه گذار
 کاه و اردوی ظفر نشان بوجعطف غنا فرمودند از راه و افتادات اینکه جز کفرای رومیه
 فوج و ساکن فرخ و لایق که بغداد رسید و بعد از آنجا حاکم کوی با جمعی از بانیان و رؤسا
 رومیه و دود فرخ را در راه و از جانب احمد پش برای استنصار عاجز و خط فرمود
 تحقیق مقرر کرد که مسعود از راه و است بکاتب بیکه غایت کرد و آنحضرت از سمت دیگر بر سر

بعد از مقدم فرسای انبث در تیره نشاند و بیک از آن در رفت بکد که گرفت بکشد
 بود که آنحضرت زمام عزیمت بسفر دولت انطاقت داد و نشان فی سحانه مسعود و دیگران
 فرزانه کشته بر سر آن روانه و عسکر رو به نبرد کرد و بسجای اردوی که همان پوری را در دست بیک
 دیده سر اسلمت ابتدا بر یکپشتند که در عرض راه فریادین در چهار بیکر کشته بودند بایشان
 در او تخته بهر ششتری بشری و بهر ضربتی و بیکر بر آرد و در آن تخته آید بیک فرار کرد اما چون
 جنگ بپایان نرسد ساز و در میان کرده و قلمه حاصل بودند راه که بر نیافته در مطرفه ابینی بیک بایشان
 عطف فرستاد بکین لبسته هم کند انواع طفره و برین کشته شد و نیز تخته بسلبه که فرستادان سپه
 بس ابات جهانکشی بعضی و نیز دزدی دارد و منزل بیک کشته بکد و برای بخت غنایم در آنجا
 نرفت در روز دیگر از آنجا حرکت کرد و برای تعین مکان نزول بختی غنایم بر نظر را در
 اطراف قلمه کرم جولان ساخته سر آن بنه را که در غازی هزاره مطهر در روزه معطر حضرت امان
 با مین کاظمین علیها السلام در روز فرسخی بعد از او واقع است و بختار و در عزه شعبان خادون
 لشکر دستان را در آنجا اعلان هدایت سپهر و در آنجا بختار و در آنجا بختار و در آنجا بختار
 فراتلان و توفیه با محمد باش و بیک شمشیر شکاران کشته شدند علی نام داشت و بیک شمشیر و غنایم را از آنجا
 بستی در انداخته سر شمشیر آویز و شتران صیدت ساخته سر کرم تعاقب بیک که از آنجا در افتاد
 و سر کشته عباد را از دولت داد و شب در آنجا سر کرم و در آنجا سر کرم و در آنجا سر کرم
 تیغ بند صبح سر بریده حورشید را از آن در آورده بند علی حوز را در کنز قلمه بعد از آن
 معارف آن چند نفر از غنایم که اهل قلمه بودند و چون بای که بر نداشت تیر
 وستی کرده سر را در کشته بپایان و در آنجا بپایان و در آنجا بپایان و در آنجا بپایان
 می ایستد و با محمد باش پیغام زبانی دارم پس او را بقلعه بپشت پست برد و در آنجا بپایان و در آنجا بپایان
 آنحضرت ادای پیام در حالت نمود که چند روز است که این ولایت چه بجهاد خیر و برادران

از آنجا که بیک با شتران از آنجا
 نماند که بکین قافه بیک و شتران
 بیک شمشیر و غنایم را از آنجا

ظفر

ظفر نشان است با بریدن بیک کین با قلمه را بسیار احمد پست در جواب گفته بود که آنحضرت
 بزرگ و فرمان روی مالک ایران و در دولت صاحب خنجر و در آنجا بپایان و در آنجا بپایان
 خنجرهای بسیار در قلمه بودند و بیک بیک کردن با مورسین جمعی از بیکهای پست کرده و در آنجا
 قلمه سرسب نذر بعد از آنکه آنحضرت معروض خدمت اندیش کرد و بدقت سر کرده و بار بیک را بعد از خنجر
 آنکه تیغ این پیام با نغای قلمه بجهاد فرجام نبرد صورت واقعه بخیر بود و نزد پادشاه
 و در چهارم سفر شعبان حیرت در کین نشان برای مطهر بر صورت تمام یافت و جمعی از
 جزایر جهان بجا قلمت تمام حقیقه معین کشته که انکار از غم خلاف احترام نگیند و چون قلمه کین
 و نیزه آن نواحی را پس از رفت بیک کشته بودند معترفند که در آب بسیار فروزی است
 در قلمه توفیه با محمد باش و در آنجا بپایان و در آنجا بپایان و در آنجا بپایان
 جمع و ضبط کرده بودند بعد از تحقیق بسیار چند نفر بکشتی در میان ولایات یافت شد جمعی
 از آنجا بپایان و در آنجا بپایان و در آنجا بپایان و در آنجا بپایان و در آنجا بپایان
 نو آمدند و فرجی از قلمه کین با نغای پست پست پست پست پست پست پست پست پست پست
 با مین کاظمین علیها السلام در روز فرسخی بعد از او واقع است و بختار و در عزه شعبان خادون
 در میان تیغ دیده با فرجی از آنجا بپایان و در آنجا بپایان و در آنجا بپایان و در آنجا بپایان
 آب منظر پس مورسین کرده با تو بختار و در آنجا بپایان و در آنجا بپایان و در آنجا بپایان
 اندیش آن بود که شاید بختی برای خبر در بایند با بک لیسما نبیدی شخصی فرنی بی چوبی بر
 روی آب تعبیه یافت که اسب شترانی آن بیک بیک تفصیل این احوال آنکه در غنایم را
 شخص خبر بر رسم سفارت از جانب حاکم مینه وارد در بار عطف بدار کشته بپایان و در آنجا بپایان
 و حکم حکم حضرت ظل العالی فرما بفرمان چاکر است از آنجا بپایان و در آنجا بپایان و در آنجا بپایان
 و چه بهای بزرگ خنجر بطول سه و چهار پنج روزه قطع و بیک شتران آنکه کوهان در محل موسوم

حکایت

بدو خاله که در صفت فرسخی بغداد واقع است حاضر کرده خبر بفرستاد تا جناب بعد از افضال بسیار شام
شام با دو دانه خمر از سفره سبزه خوان آشیام بدارند آن مکان و هر یک از سواران شصت و پنج تن
زین که فتنه صحرایی نمودن و در فرسخی بغداد کشته آلات خشک را با برهمنای ملک و طایفه
توی یکدیگر بسته و خنجرهای بزرگ را بر پا کرده بر آن چوبها بسته مانند بر سر بر روی آب کشیدند
و در طرف آنرا دانه خمر و بزرگ عالم کرده خبر بفرستاد تا جناب بعد از افضال شام با دو دانه
شام که عذرا صیام از کشتن پنج بدل بر حضرت خاقان بلند اقبال بر داشت استمداد کرد
چون آنحضرت را سبزه دانه خمر و دانه عالم تسبیح و میانه سفید کبی و بسیار شکر
نکشته بهمان فوج قلیل آهنگ راه کرده میرود و شکر که بغیر شکر بود که قیر میوز ازیل
بالک از آب کد رشته متعاقب بمو کب فرود می آید طبعی که دند تا طهر روز دیگر هزار پند نهر
مرضت با فتنه که بن سرشته طاعت را در زیر پای آن کردن فرزان روز و در وقت و در وقت
تا فی هم معاقب مو کب اندکس روان کشند اما آنحضرت نقل آتشی تا صبح ابلغار کردند که
شاید غفلت ببرد و فتنه با شایان رومی که در مقابل آهلیون بخاطر آهلیون بهمان بهمان
علیه السلام بای اقامت انشور دهند بر سبزه سبزی بدارند و در سبزه سبزی را در نهاد
طایفه خمر بخاندی بنجر شش فرسخی بغداد رسید و قراولان طایفه خمر و چار یکدیگر کشته و خبر
از قراولان رومی از قوم تیغ و در آن نذر به رخنه خبر بفرستاد تا سبزه سبزه
بود به رس نیز در رومی فی العز بنده اعزوف را رخنه سر اسه بکشد انداخته تا با کوبه
چون در ضرورت ابلغار معاقبه بود آنحضرت آنروز در آن مکان توقف و طرف نام
از آنجا عازم بغداد و حوالی صبح که در رخنه شنبه دم سفر رمضان بود بجزای مسجد رسیدند
هر چند که آن مکان مشتمل بر شنبه فراز بسیار بود ولیکن در صحنه ای که تا بعد آتشی بار
بازوی اقبال با پدر ارمه کار بسته بهرست بلند می در نظر داشت عالم نوزدهم و عوار است حضرت

غیب

نقل آتشی است که در کلا که به واسطی بودای شمع جهان افزون خبر بفرستاد تا سبزه سبزه
داده رایت ثبات و قرار آفرینند احمد پاشا خطه کرد و سبزی لشکر حضرت آنروز
بقیلت ایشان و کثرت خود را دست طهر ساخته حصار قلعه را ماس عافیت دانسته سی هزار نفر
مستعد و زر و سوار و سپاه رومی و دیگر بای با تو بجا دانستند و تمام سبزه کوی احمد پاشا والی عذر و قرا
مصطفی پاشا بمقامه مرستاده انظار بینه فوج فوج از طرف سبزه انچه مصاف بصورت رخنه
طرح حکم افکنده و نخت اگر او قراولان را مور کشند که دست سبزه بر لب نکرده تا زرد
اگرادی بر خاک که از کثرت عباد و سواران حکم خانه بنور داشت به پیش رستنان لذت بخش
زندگی را در کام ایشان تلخ سازند با دکان رومی که ما شکر بر لبش سوار کرده در کین کا شفا
بودند و فتنه شنگ لشکر آتشین دم و دلبران شیر برش از آتش رم کردند پس رخنه تیه
کوکلان را بعد از ایشان نامور ساخته آنها نیز بهین منزل روی بر تافته و همچنین دست سبزه
با برادر مرکب عبادت بمیدان بمیدان تا حته نایب التیاب نوایر لشکر نیاد و باز کشند
روای و در آن افغان که در جای نوزدهم رومی بای می شکر خسته هر دو که رومی بایشان حکم در
می کشند سبزه اهداف بر بلاد آنها جلا سرعام فتنه سبزه زبان سنان و دمان لشکر سبزه
شان میدادند چون افواج رومی اکتفا و کثرت و عدت ایشان از حد زیاده و تو بجا دانستند
شان آگاه بود و سبزه خط سبزه کم همه سوار و چند روز بود که در می و در و قدم فر
بودند آنحضرت در مقام دلدارای آنها بر آمده ایشان را بصورتی امر نمودند هر سبزه معلوم دلبران
بود که اگر از دشمن روی نماند مانند جلعادی خود از در قنات اما چون معامله کم باب سبزه
مروفت می پذیرد و اسان بخوت شکر فراقت سبزه غازیان بی از کشته نزد یکدیگر
که با صابو عین الحکال گرفتار کردند خبر بفرستاد تا رومی در آن وقت دل در بر ماندن می در شکر
افزاد و لحظه لحظه در خاک خنجر چهره سبزه نیاز طالب هاد از عذر می کار ساز بودند که در حال آن

کرد و سبای منج تا فی کذا آب کشته می آمدند از پنجه من راه میان کشته سر من چشم ظفر
 و غبار و دود و جزه سر گردید پس خدو مهر منسر کیران جهان چار امین فی الخور ایشان را تا
 بر گرفته مانند طوطی برین و ظفر من سر از یک دست دوسته افغان بنز از دست دیگر بجانب رومیه حلقه
 ساخته بناید آتی و سطوت اقبال طلالی اساس قرار و منبر مقدم و بجانب قلعه بغداد و منبر کشته
 به پنج نایب قلعه فشان می کرد و چون از نهر منجا و از ایشان بآتش شریف مسلمان ایکن
 از پشت باد بلیان خاک دراک افتاده و نیکان و نایب ایشان با کینه بغداد و دست منبر خیزد
 به تمام شام با منیل ظفر و طبع سر امجدات اردوی ظفر و تمام کس نکر و منبر بود با کشته
 نصب علام حضرت اردت م فرمودند در آن روز طایفه افغانه چون مصدر خدمت شایان و در
 من این شمع نمایان شد بودند بهر باب جایزه و جهان و مشمول غنایات بکیران کشته شدند
 نفر از قوا و از نیکان که روی از دشمن بر باقی بودند و منبر تیغ با کشته شدند سر گردان ایشان را
 بطریق مسلمان زبان نفعهای کاهی بر دل دغان زدند و فوجی را بظبط سراسر رای و قلعه و نجف شرف
 در کندی معلی و حکم و تاجه نقین نموده ایکی آن حال را بظبط تصرف در آوردند و همان قلعه را
 در تصرف احمد پشای باقی ماند که آن هم توب و حواله های سر کوب بسته هر روز نزل در اساس
 خاطر پاشا و قلعه کیران می انگذند پس حکم بجا یون صادر شد که اسباب چلی را از نهر
 از روی آب با نیکان آورده از در صحنه قدس کاهن علیها اسلام جهان طریقی که مذکور شد
 از نوبت شد که افواج ظفر قرین با ظفر آب آمد و دست داشتند که در پس از سر آن شب
 کچه کرده در نزدیکی امام عظیم خیمه شادروان عز و عکین را سا کبستر فروی سپهر برین ساختند
 در جانب حلقه و تاجه کشته می بسیار فرسود و در صحنه منبر و داند و نیز به معاری غم
 رنق قلعه ای که در جانب غربی کشته بغداد و طرف سفلی و قلعات و دیگر از جانب جنوب به شرفی
 و همچنین حصون مستوار در کنار و جلوه صورت تمام بافته بهر یک از قلعات فوجی مامور شدند

سید ریغ

دولت

در دست شای قلعه در کنار و جلوه ساخته جمع را بجا فطرت انجا مامور در کشته می کشتند
 جلوه ترتیب داده و فطرت انجا مامور در کشته می کشتند و در میان مثل انکه از کشته می کشته
 راه مسدود و بود قلعه کیران از روی آب بکشت بعد و غیره و در آن اوان شیخ عبداللہ
 شیخ الشیخ نجی لام که صاحب جمع بود و در آن روز منبر کشته بغداد و در آن روز منبر کشته بغداد
 اینکه شیخ خان عالم جهرم با میرخان بکشت نایب فارس آغاز فطرت کرده و از در خود رای و از کشته
 میرزا با منبر کشته و از نهر منجی از نهر بکشت قلعه عوض که ملک شیخ احمد مدنی بود و جمع بر سر دی چند خان
 بکندی عالم کار رنجته و در امضوال اموال در غارت کرد و کبر میرات نزد شیخ احمد مدنی که بکشت بغداد
 سلام و سر گردان و کیران و کیران با فغان میرخان بکشت به منبر آن دو دست مامور کشته هر دو را
 بر نایب عدم دست اند و ذکر **فاتی سال فرزند نر و صد و چهل و یک جری** بعد از آنکه سر
 کینه خواجه دی از جوش و خروش سحاب طار و در برق و مبادی به بالی هرمان زمین شرق فرود
 با فغانی نصارت زمان جزو و کشتن را بی بار و برکت و نیکان فرود جنگل چمن را بر کندی عادی از
 جوش و خروش و کشتن با دست و پندار و نیکان جوش و خروش و دست و پندار و نیکان جوش و خروش
 بعزم بکشد اوضاع جهان بر منزل حل کوبین که کینه عروشان کرده باز و برکت نر ای پی نمود و گردان
 فرزان کشتن را از غرت مدعی غار برین راست شد و خون صحت و در حق منبر
 و در کله و متعلق بر جوش آمده بنزد و در آن شای ر بعضه کینه جوی الشیخ و شانه بر جوش
 و لبای جهان رعد آوز از افواج راجعین در ساعت و منبر کله از صفها بر کشته بلیان بنلو فر
 فرود بین با کشته جوش آغاز می نمودند و در میان تیر منبر مارا اساس ثبات و قرار خرب و
 بکیران فضا کبر ترتیب و منبر از نهر و طایفه از در بهشتی تیر آب کشته راه عدم بود و در جوش
 نوز و نری بعد از ترتیب و در خارج قلعه بغداد ترتیب فینه زنی لای عیار و در شان تر از نهر
 و طبعی سبیل صافی تر از طبعان آسمان بر ابل نریم تار و صفت منبر دست فطرت منبر

و منبر کشته بغداد و در آن روز منبر کشته بغداد
 و منبر کشته بغداد و در آن روز منبر کشته بغداد

حکمر

و بکمال در صحت

ظفر در بعد از که کار با صورت نوعی و گوشت پیاپی به بالای کمر جاشی و میرزا کافی خلط را بری
ادردن حضرت شای مردانه ارض اندر سس سکه مامورین نیز در جهت شمس صغیرا حضرت را
از فرزند معتمدش حرکت داده در عرض راه بودند که سکه بعد از حوادث و لغوین مطلب بجای
و چون سلطنت او در چنین کجی تمام با یونان خلالتی معصوم را بشقام و کین بخای بود و از صلی دور
و عاقبت بعضی میمزد و فرمان دالاعه صدور و پیش که مامورین از راه و امان در موبکب طهاب
و از زمانه دلال و محدثات سر برده سلطنت نیز با تا عیال که در آن اودان مکتوبه بنام اوج
از فرزند حرکت کرده و از زمانه دلال کشته آن خطه حضرت نشان را مقرر که کینه عیال نشان سازند
و طحاسر بک خان جلا برادر ابلکوت اصفهان سر بلند و نام صمد عراق بهیضه بنیاد و تقوی و
جمعی از نسبت حضرت بنام ابراهیم اوت او مامور و مقرر شده اند و الا صلا در شکر که در هنر و نظر
و دیگر از ایالات و حشام ملک عراق در ملک طرا فرست داده در ممالک عراق که در مصلحت ملک
جهلک مقرر است و متبادر است که در هر طرف که فتنه بجوی بر کشی کردن افزاید و جمیع
بر تیره او برود و جمعی هم که در و سلطانیه تعیین و مقرر شده که بکاشان خان سردار اکیان
و لطفعلی بک با حکام افشار و معتزم و غیره و ایالات هر یک از خود و ولایت خود و ضرر و زیان
در مقام ضرورت با عانت یکدیگر اقدام نمایند **در بیان نخستین ادوات تاریخی و در مرقعات**
باب دوم نیز در نظام و نظامی آن ایام بعد از اجتماع سپاه منصور در نظام داشت و امر و دست
و در آن ایام که نایب است سبحانی با شرکت سکنه ای و در سیکانی از قی و اقامت عثمان با شکر
از بعد از همدان را بهت افزای کینه بجوی و ملک سستانی شدند در روز و در کربلا
با نهایی منتهای راهت بیان جز رسیده که فراد و پیش و الی اودنه و جمعی پیش و چند نفر از سپاه
حضرت بهت بر از نفر از عسکر روم و سپاه آن مرز و بوم از جانب سر عسکر که در قلعه که کوک
نوقت داشت و در کنار آب ویا که مرث فرسخی ذاب در مغانی که بچشم استوار داشت نصیب

خاتم اقامت کرده و مظهر مذکور که موبکب دالای جانب بر نیز نصبت کنند ایشان بیان کجی ایشان
را بهت جلالت افزاید و چنانکه موقوفه که کوک و بعد از او سوز و محامله بود و از خند و موعودن فرزند
است و این جز نبه و آخوندی را که آهسته با فوجی از زبان کربن و بهادران طغر قزلباش ایلان
منزل را در ده شبانه روز موطای جنون او زخار را حشده هر چند سطح نظر آن بود که روزی ششون
با کتا بعضی تیره سازند اما بنا بر عدت لشکر و تنگی معبر افواج که اکین استوار افاده مدار است علی اذ و نیز
ما بهر لوی و روزگاری فرزندش از غیور که کوک بهر جلوه که عرصه ظهور و بر درشت آن تیر جهان افروز
سپهر کوزستانی که همه با مانند ظفر پیش لشکر حضرت اثر بود و بر نهایی ای آفتاب سنجید بر
فرزانه بلندی که در آن نزدیکی داشت معصوم و بدیده تحقیق ملاحظه فرموده آن در بابی لشکر را که
در کنار آب با بر اوج سپهر بگون موج میرزد در طحس خط را بهت خیم و سنجید بر اجاب گفت آن
بحر انهدب بد و آهسته که آنکه از جهان عیار و کرد که بر جرخ نیز کرد و میرسد بهت بنای و صل
حضرت از غلبه خطرب دست از خان و با از رما بهت شانه سر اسیمه بر پشت و شش کربز آمده بود
دلیل آن جوان بکشان با شانه و الا جلور نیز با کتا بعضی ایلان از فتنه تا بهت فرسخ است را تعاقب در
و زنده و اختاره بهت بدست آورد و جمیع احوال و افعال و خیم و کسب با کتا بعضی با کجی
حضرت و خط و در آمد و لیرانی که در شبانه روز با سبب فوجی مرحله پهای دادی طلب و قدم فری
بودی تعجب بودند ملک خطار و مهار شد اسباب این کربن خیم رحمت و با این شش شاد و
استر است که دیدند و بعد از روز و در همان مکان خبر عیال افزای طغیان محمد خان بک و در
او از عرض راه بعضی و الا رسید و توضیح انتقال آنکه محمد خان مرز و بوم که در ضمن صادرات احوال
افانته مجله آن است و رفت با اتفاق محمود علی از فتنه بار آمده بعد از آنکه گوشت سلطنت مستع
با شرف رسید از جانب اوبقارت روم مامور کشته تا بر کشن او از آن مرز و بوم بکشت
نیز بر کشنه بود محمد خان چون دست خود را از دولت افغانی کسجه با حمت لایق و در و

دوازدهجا با نامه دبا یی که برای اشرف آورده بود بعد از رسیدن به تهرانی باین درگاه آسمان جانشین
خدیو فرزند من که در عصر غنای دولت نادره اش هر یک از پیش هر شنبه فرزند و سبب
با اولاد در عاجز نوزی برآمد با بابت که کلبه به عتبات شریف دادند بعد از سعادت مرگ
سجستان آن روسیه در میان اعیان دولت شاهی با تکه ها جوهر خود نای کا رتبه سینه یابی
که در کج نهادی خود را ظاهر ساخته در جنگ ایوان و میدان جنگ فرستادند به مصداق
چهار بابت شده در صحن در دو کلبه والا بفرمان که حقیقت حال و بعضی مایه های مرصده که هر چه
عزیزش چند روزی اقل و پشت یکی باز در روز حرکت اصول مرگ بهمانکشان از انچه
بزرگ عظمت حرمزانه که در روز پروری لبان خود رشید علم و فرغ بخش است از انکست بد عالم
دو بار بدر شنبستان روز به پیش کشته در راه عالم که کلبه به عتبات شریف مرگ بهمانکشان
برای اینکه آنرا در منزلت داشت بعد از واقعه بغداد که امیرخان بیک قزلباش فارس
و محمدخان بافتون لوی کلبه به فارس با مرگ بهمانکشان برای اینکه آنرا بابت از وجود غنی
غالی نباشد از بعد از احمدخان که لوی مر و بر افغان فارس و قاسم بیک قزلباش که بر شته
سرافراز می بود بکوه کلبه به یمن در دانه سخت شد و در حینی که محمدخان بختیار معزم اردوی معلی
دارد جابج رویان لرستان قبلی باشد با میرخان بیک وفتون فارس سر بجه بیک شته بختی
که پان بیکر حال محمدخان و خاغانه لیشهای باطل فار و بر دوم عزیش کشته با فتنه جوانان
فارس شوشتر بلوچ و هزاره از کعبه محصور و گردان و بهای مشا و بیکان فارس و
و امیرخان بیک بافتون افشاریه و در نه ساله که همراه او می بودند عازم درگاه معلی گشتند
الکرچه در حینی که هنگام یاری در زمان خدمتگذاری بود و صد و ده حرکت فساد انگیز
از اهل آذربایجان در تخلفه تبریز و نظر در این امر حیرت انگیز از فساد و در موافقت محمدخان
با بستی که در عزم نوی اساس صورت و حق و تصور و موجب خل و فتنه گرد و اما چون وقوع

این گونه حوادث در شنگدل و در با حوصله اش علم خورشید خورشید برابریه زرف و لطافت
کیا شکست در جنب بحر سکرت دار و مطلقا دینی در عزم و نزلتی در خاطر آنحضرت راه نبشته
موقوفه علی الله تعالی با نیت راسخ و نیت ثابت بعد از پنج روز که بنده و آنوقت میگویند
ملتی شد بعد از مقابله سر عکبر کوچ کرده در بازو نیم حامی الا اولی دار و حوالی السبلان سر فرنجی
که کوک گشتند و روز دیگر که سلطان خاوری ما بجه مخوق بر افق عتیق افرخت تمامای لغای
سر عکبر با شکر جهان و جهان لشکر در حوالی موضع موسوم بجهلوران که در محاذات قلعه کرکوت
و اخصت لونی صفوف ظفر و نوبه جنود فتح و مغنوت و فز کرده عاکر فروری مال باین
روز قاتل فرج و فرج و کرده که در نظر سال دادند فطنه دلاوران و دلوله در زمستان دوی
کوس روین و غرنوای زرتین بدو به پنج برین رسید که کلبه به عتبات شریف و فطنه
و مشکوی از ان رای و عزم مسعود و دبه از باب رزم گردید که آسمان با هزاران حشمت
آن حیران و زبان دوست و دشمن در عالم اضاف بنا و در کار آن صحت بلند آفرین خوان
گشت **نظم** سپاه بدین گونه لشکر نهشت چنین دستکهای سگند نهشت **نظم**
رسم و تربیت آیین ندیده نوبتون با آن شکوه این ندیده عثمان پاشا بهر عکبر که بعد از نهشت
از بعد از انواع افتخار و میبایستی نمود و در قلعه کرکوت و خارج قلعه مکر مولد لشکر ظفر شعار
نصب خیمه قرار و دروغ لوی نهشت در اطراف اردوی خود را بجهل خندق استوار کرده
بود و صحت کار و از نهشت دیده از مضارعه بهلونی کرده سپه بیکر بستر نتوانی نهاده جمعی از
سراشگر و دجه بعینان نهشت اقله در بیک آرد و دست و لادری با نیدند از انظر
نیز در لران فرزند بیک که در این جنگ اصول شیر و حریت بیک بدون تامل و درنگ
مبعر که کین اینک و دیار فترت و دستان و انداختن و لب لنگ استش افروز و با بر
جنگ شدند جمعی از کتله یقه را سرمانند کوچی در حمله و کمان توایم مر کبان غلطان و فرج دیگر

سر خود بر گرفته از همان راه بکشت از زینت اژدها شتابان گشته بقیه در قلعه کجاست
 و ایت مسطور با عصر شک در دستهای جنگ تمامت اقامت گرفته است به تنه که هر یک از آنکه
 بمیدان کین انارت میکند چون اثری از لشکر و سر لشکر بطور سر بریده در میان معان نماندند
 از نیزه و نیزه تر از شمشیر مضمون آن همه ملک و ملک کبریا بکشت سر لشکر بکشت بر سر او و در کوه
 بکشت نفر از کفرشان در دست انداخته بر اینک با بونی جلا فاعالت آنجا طایفه در در و در از راهی کوه
 آمده اجم از مردی نشان دارد بهر که رزم قدم و بجز سخته نان و نکت او باقی نمانی را بر جوف
 حلال سازند پس با شکار حجاب مانی در نکت کرده از آنجا که دخت مانند دل اعدا نکت بود عطف
 غسان بکشت عروشان فرمودند و روز دیگر بهین منوال هر روز بهر سر قلعه دفته چون کجاست
 تو بال پش را در مضمار کرد در نکت دیدند مقتدر با بنجام کار از نکت سینه سر قلعه بود و کشت
 در دو منزلی که کشت بر فرار کوی بلند اس و مقام عجب کوه دهبه و بلباس و شمشیر
 و قلعه بقیه اس بود و جبهه نکت سهرماس ساخته از راه آبی در بند مستقیم اجتمعت کشته شد کشته شد
 این معنی حرکت سلبه جرات عسکرش از در مقابل در آید و در در کوه که کجاست با شمشیر
 با تملکان می افکند قلعه مزبور بقیه تصرف در آمده و جمع از آنکه او با بلای که از حال عجب بهر سر قلعه
 چهار از بیم سبلا سوزانگر سطلات خود ظاهر و بتا با قلعه استوار برده بود و در موضعی تیغ آید
 و بسیاری از آنکه در امانت بقید اسار کفرش را کشته غنایم سو فو رساحت حال بسیار مقصود که
 که با فضایی جهان برابر بود و حال یافت و چون حاضر بودند و شمشیر و خاطر قوی بنیاد بود و در
 بجز نقاد میوست که امیران بکشت با فزون حرمان و فضا ریه کرمان که در طایفه و سر طایفه کوه
 شایان مظهر فرمان بودند آنکه در کنار رودی که در چشمه که از املاء در دوی فولاد و پش بود و در
 اقامت انداخته بروج حکم در آن مکان ساخته حکام اردلان و کرمانشاهان نیز با جمعی خود دفته
 غلات شهر در توابع را برای راه آید با هم حاضر و بعد از ضبط و از کوه و دستکات و توابع آن

و در اب و ادب و لغت رفته غلات مزبور را نقل مسکر امیرخان بکشت نمود و در بروج آنها رخنه اند
 بعد از سه روز اعلام خطر طر از آن مکان آغاز از شهر زد نمود و در منزل دهم جمع کشتایشان
 داده و در باب عزیمت بعد از دو روز استراحت کرده فرمودند که اگر چه اهل حرمان را بهیچ در
 الاصل و با بر که انقیاد بکشت بر دوش خویش گرفته اند تا حال لا غرائق بسیر بر سر در کمال مکرود
 و نظریه میان مادل در یک نفر و با بجز فخر در دنیا و زو که هرست هموار رسد و در اجالت که اهل قلعه از
 معاشرت عسکر با کوس در نکتش خط و غلامان کوس اند هرگاه این سبیل خود بخوار تر بکشت
 بعد از در آن مکان محاط لشکری امان شود حکم خانه حساب بنیاد و تو امانی قلعه کسان صورت
 نقش آید خواجده است **بیت** بار خا که هر که اول تمام می آید بکشت در عقب دارد و تا با کجاست
 نزد ما پس بکشتی مستقی لفظه عرض گویند که با لاجا قی در نکت است با از طریق سر با نکتی خود
 و در جانب پاری و در زمان بر داری خود اسیم کوشید بعد از این مکالمات که امر دلا بصدر و پش
 که اهل اردوی دواب اند و روز را در آن شهر روز و غلبه نام بر اهل کنار و باله نماند که بعد از در
 موکب آید بعد از آنجا بدفعات نقل مسکر نظر بنیاد و رسد و در میان **آهون و با غنایم**
عسکر بنیاد به جانب ناری و وضع خار به دهن سبیل عسکر پس موکب دلا دار و در محل میوم
 بفراتیه کشته که اگر در خطه کردند که سبب حضرت بنیاد و خیر و غلبه کنار و باله جمع و با نکتی کشته شد
 مردن مکان کردند که ضعف و مضوری کجاست با نظرف راه باخته با امری در جانب ایران عاوش
 که موجب عطف و غنایم عزیمت آنحضرت کشته سر عسکر را از آنجا کجاست دادند و نیز این معنی قبول
 در ضعف حال آنحضرت محمول ساخته عسکرش با نکتی که کشته با نکتی بال بود و در آن روز بهر نفر فرستاد
 که بجا و در منزل معاقب اردوی مابون کوس جلا دت حبلان میداد و بهر کجاست و فراتیه
 که کوه حبلان بود و نیز آن در بند ضعف فرستاد که در کشته که ملکان سبک و در میان کوه
 واقع و معبران آن مختصر بکشت راه بود و ما من خود ساخته بنجام اقامت بر آنحضرت این شرف

چون از آن کجاست و در آنجا
 دولت ظالم و مقصود بود

در لشکر ظاهر اثر در کنار شرط بدست رفته افتاده بود و در مصوب عبداله آفندی فاضی بغداد
روانه ساخته لوازم خدمت بجهت رسیدن به بندر انزلی و در کوه و دکان اوجانی
و طبقات رفته که در خارج عثمان با شادان در بند کشتی رفتند و در این نظر بود که
بودند و قلع و مخرج کشته شد اگر در سفر اول منظور نظر اعداست آن بود که بعد از فتح بغداد و زمین کوه
کشتی است و در کوه ای متعلق در این جهت آن سعادت میر کشته بود و در بنو قوت که این امر خصل
بافت جلالت علی غایم زیارت امامین و امامین کاظمین علیهما السلام و از آنجا از راه علمه باور
طواف میسرند بن کعبه است و در کوه ای متعلق با بزرگ کشته عطف عنان عربت بارگاه
هدایت فرمودند در میان و در دو موکب بایان بایان بر سر عزیمت و فتح محمد بلوچ و شکست
محمد و قلع و مخرج اول در میان بایان بایان در روز با نردم رجب در حین پیشند و در میان از راه قلعه
کوچیده و قلع را از راه عزیمت آباد فیلی روانه میباشند چون ابو الفتح خان حاکم بای
سویشتن بخیرگی با بایان بایان در کوه بایان بر سرین و خط بطول بر صحنه دنیا و در کوه
از جانب محمد قلعه کوشتر را منوط کرده مشایخ جو به نیز با در میان استان و شافق اندیش این
استان کشته طایفه کوبت نجی عظیم سالی و بنو نول اعانت دشمنی شراست کرده
بودند و کار سردار جو به نیز معلوم بود که کجا میخواستند از راه باویشانی لوی کوه
اثر از باخته بعد از در دو و در قلعه پات بنه و اخذ در راه روانه و بنو نول و جمعی را بر سر کوشتر
تعیین نموده و خود با قوچی از اولان از راه بایان بایان جو به بنو نول بایان کشته او در کوه
طرف سر و در جو به کشته محمد سنجان سردار که با آنروز کوه جددت بر شکسته در میان
قلعه است با عرب مطیع و کتازی میگردید به بنه فارس آل کبیر که در قلعه خود و حص و در مقام
مخالفت تکل و درشت مامور است که روز در آن مکان بظلم همتا بر و جز عطف عنان
بایان کوشتر فرمودند در عرض راه جو به رسیده که امانی کوشتر از وصول و بنه موکب بایان

بشد

بشد و در حین استاده و جزو طاعت چاره ندیدند پس عزیمت کردند و در قلعه میسر شدند
کشته روز و دیگر که سلطان کستان کان در عزیمت ای ای بیاس سرخ شقی جلوه کرد و
بر صندل بریزد و خام کشت قرار گرفت فرمان فرمان در نقل ابو الفتح خان و تاج ستر صادر شد
بعد از عازت کوشتر و قتل آن خبر سر حاکم از کوه ای حریفان بایان و در کوه بنین و چون طایفه
بکفازی جو به که با بایان بایان کشته در کوه مستحق و سر بر آورده بود و با بایان بایان بکفازی بکفازی
با حکام اردلان و همدان و کوه با بایان و در حین و چهار نظر ملازم و ایلجای کبیران به بنه کبیران
مامور کرده از راه و در کوه که در ملک کوه کبیران است و بنه کبیران کشته و در کوه را
در راه و در کوه کشته مقرر کشته شد که منزل منزل متعاقب موکب مقرر و در کوه را
بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی
از مقرر حکومت خود حرکت کردند که بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی
با جمعیته خود و بنه بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی
حواشین مقرر و در کوه بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی
پس کشته و در کوه معلوم شد که کشته شده در در بند کستان و کوه و جمعی را مقرر و در کوه
ساخته بنی کستان و در اردلان و بنو نول بایان و در کوه بایان بکفازی بکفازی بکفازی بکفازی
عوضای ایلیان سرخ و در جدای را کتار کرده جمعی از آن کوه بنو نول کرده قرار و در کوه و در کوه
را به در کوه کوش محمد رس بنه کوه محمد از لویه موکب حدس خبر داشت و در کوه و در کوه
کبیران و بنی مانند کفزان کفزان و بنه کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان
با کفزان کفزان در کوه و در کوه کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان
فرود کفزان و در کوه کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان
فرع و اعلای لوی جهان گشاده و در کوه کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان کفزان

در بندر است معاودت آفرینند و تخت جزایر جهان بهرام کین و فلکیان صلابت مزین در از
عایت سزنی و غنی که سپهرش مامور شد فرمان برین موجب امر عزیر جهان از دوطرف
ناید کین آفریننده مانند سکه آتش که میبارد کین آتش صعد و کرد هر چند نفی آن محمد
از فراز که عالم آتش در تمام شگفت فرد بخندد لیران آنرا ابر بهاری در شگفت سحاب کین
لغز که بر دست قدم بر نرنگد آتشند و بهای مروی استعلا بر آن غلغله بلند که سر بر سر نرنگد
استبداد آتشند و ملک صحت کامل از طرفین نواز بر سر و شین اشتغال داشت نایب که محمد عزم نظام
حضرت از بر لای که بر آید عینکه چهره نرنگد نواز عیون مشهود نظر آن اخی حاصل گشت و بدو
اقبال را که در چراغ نده کی بی نور دیده و دست که کوشش بخشش پادشاه عرش طلی شد آن
المعز کوبان شبید بر کوب بر نرنگد بکرزاده و دلاوری که مانند دشتن بخون آتشند بود و بکر
دلا فوجی از راه میلان و صبی از راه شگفت که آتش بخشش بر دافته نادر بخرنج آتش لا دیر
عنان در دلبست و زون و کشتن سپاه آن در سباده دست از دشت تیغ و سنان باز نماندند
و چون محمد انچه را بر دافته بود و هنگام شام صرف تمام معجز و مقام کرده سحر از نظر می آید و از
تفکیک آن محمد که حضرت فرار یافته بودند از راه اضطرار شگفت بکر بزرگ و دنا می بکشد و دلا
و از کوه بینی روان گشتند و جمع سپاه با معرفت آن فتنه بود لشکر کائنات صوفی کین در آید و از
همان مکان طهارت سلطان جلا بر سر و در راه فوجی تعاقب او مامور و خشنود او از راه جلا و
با جندقی از جوان خود را بکوه شیب شیب همه با بر طرف عباده از راه باشت و عسکری است باز
و از کوه بر آید و زمان خود را که در شرب از کوه استیخته بود از راه جهرم عانم بدر گشته
سر در نرنگد و زنده در کوه شرب از کوه استیخته همه و چون محمد با احوال و اقبال خود را با جفا خانه
و آذوقه و از دافته نرنگد آتشند همه از افغان و بلخ را بجای غفلت استخفا گشته بود و خفا
از باب سببها بر آید غلغله را تسلیم و کاسم بک و احمد سلطان را از جبهه بران آورده و ترغی

ساخته بلا دشت سردار کمر بستند سردار کیزر بنظا جمعیت سپاهت و باز تعاقب او با کین
کوزن کوشش عزم را نین ردا شد و محمد عبدالزور و دلاوری لاریجی خان بلخ را بر کسب نمانت
نزد وانی کینا فرستاده کونال غلبه کین و ابر فقای او گرفته و جوس محمد را به بنجام تیغ و شگفت از
اعانت با کوشش خشنود محمد با کینا کمر بستند فتنه بخاران آن سردار که تا غلغله را شرط زمان
ایضا مکرر بود و در دست و کوفی را در دانه دار البور ساخت و در بایت حضرت طراز عبدالکوک
محمد قمری نرنگد عانم شرب از دشت کشتن شربان دارد و سحر و از غرق اردوی اهل یون که از
را نرنگد کشته بود و دشت شرب عیون بکر که بر سر نرنگد خیز از محمد کسب که بر سر نرنگد کشته بود
سبب سبب امر بهایون بکر و تقا و مقرون شد که طهارت شربان عیون حضرت شمار را در آن
و جهرم که کشته شد و با جایی عانم در کجا جهان پناه بخود و سردار نرنگد و جهرم مامور و دلاوری
علیه و سفارشات بیت از شاد با فتنه مامور شد که با سبب و کامل و فتنه از روی انتظار و حضرت شرب
محمد و دفع شیخ احمد بی دناقی سرکشان اعرب که بر سر قلع اشان بر دلاوری و سحر از غرق
از نمانت سردار حوزو مشعر بر انکه سرکشان و شایخ اعرب که در غلغله کین سبب گشته با کین
آل کین طهارت آن و معتقد خدمت گشته اند معجز شد که شایخ نرنگد را با دلا و دافته کس که جابج
از راه حرم آباد و دافته سبب با دافته حوزو با عیون که نرنگد از راه نرنگد آن دارد و صفهان شود
و در آن اوان شایخ زده انصرافه سبب را که بروی فرمان از حضرتان مامور و کین نرنگد و کوه
شرب از نرنگد با کوه کون قاطع اندک سر نرنگد و در کوه قاطع با کین نرنگد و در کوه
فتنه عالی نرنگد و جمل کشتن جهرم در چهار دشم نرنگد در هنگامی که فتنه کشتای
سبب از مقرب مرکب طفر طراز کوه خرو و ملک از کشت اعنی معز و جهرم با یون حل خروید و نرنگد
ختم سبب بر آید که کبر سلطان بهار بونم جهان گیری حضرت نمود طفل غنچه از نرنگد کین نرنگد
طهارت کشته در حدیستان از نرنگد و ابر بهاری شرب نرنگد کشته شد بر جبهه کین

باین که مابین قبله و شامخی وقت بهرادر جنگ که در دست خاشا بسته روانه فوق است
 فوج این معال آنکه سرغای بعد از دخته فرار از شامخی جمعت خود را از لکزیه و غیره منع
 ساخته دارد قبله در آنجا نیز لکزیه دارد و له راجع دار علی است دالی کینه و اسحق پاشا دالی
 نقلیست سید آمده و نموده اسحق پاشا بنا بر مخالفت دالی زاده دانی کر حستان از اعانت بهیله
 نمی کرد اما علی پاشا دلد خود را با مصطفی پاشا و تونز پاشا و فوج کر ای سلطان نادر دست هزار نفر
 از دمنیه و قار معاد دست سرغای فرستاده بهمه حین دست هزار کس از کس سرغای مهر آمد
 سردار نیز بودنی اسر طالبان در روز معرزه از شامخی حرکت کرده سرغای پیش از دست
 یعنی از لشکر پچان خود در منزل دیده باین که از کیمت کوه دار کیمت به پیشه انضال وارد و در
 جهه در مصور تعیین کرده پشت ایشان را بر وجود فوجی دیگر مستظفرا در دار سطوف شش
 سپاس در کیمت اول ایشان بر حوز و ده میان سبیل بود از آنجوی خوش خبر
 ندانستند مرات عدم سرغای است که مقابل پیش آمده دلبران با ایشان بسبب نزد آن بر حوز
 ایشان را اضلوب منزه م ساخته بعوجی که در دست کوه لوی فرار از جهه بودند و را کینند
 لکزیه را احمان آنکه حضرت غل آنی است که باین حرات مرد دست ایشان رسید و عیان
 مشکبای از دست داده بوی جوینند از هر غایت آنمرد و قلب کس سرغای دپاشا مابین
 بر آمده ملک قرارشان از کیمت تیم از ایشان عنه تیغ پدید رنج کشته د دمنیه کیمت
 و سرغای با معدودی یکجا نب غازی قوتی کر کیمت دنامی اردو و حساب ایشان او لجا و
 کیمت دبران غلظت کیمت و از آنجا غازیان رفته غلظت چا حمزله که اعدای سرغای دلمان
 بسیار معور بود هنر غارت کرده بخش زده نوده خاکستر از حشند مذبو مهر و در حوز
 این جز صمی را سردار فرار با ن فرستاده سرغای حون غنبت مرکب مابون سبب
 قوتی مطیع بود بعد از شکست مسیر جاضبط عیان فرار نکرد مرکب کر نر از مهر کیمت

میلز

طالب از راه میان گرفته نشسته بود که دلبران مغنا صبح دارد آنگاه گشته جمعی از کز تره بختیار
که از راه دشت طریق فرار را که کرده است فوق افغان در نشیب فرار از راه دور در زمانه
قدم فرسای دادی عبرتی بودند و چهار شکر مسخو گشته کردن مسجودن بر بر نغمه
عالمه خشم غلی در آمد مغنا که سلطان بلند اختر معراج بخت آهنگ نوبل کرد و کوب
دارد آنگاه گشته بعد از اظه در کتب باغی از دلاوران نیز که از جزار جهان خونخوار حشمت
سرخای سهند که بگردید و در اباد و در فساد و بعضی را به بسیاری از انجاعت را که
افتان و میزان طی ماست میگردد و فرساید پاک و سحر شد و تمامی اطمینان و اغنا
که در کوهستان سخت را با تو بخانه طی کرده و اگر فغان لب الل عاده روز باز
منزل صعب ال ملک و کوهستان و از قن جبال بحر تغزل نقش و تجوید میشد و برین سج
فریه سحر که بکثری فوق گشته روز دیگر جوابد و فرشت از زمین سبنا م آغاز فرام کرد
در بعضی راه غریبه سرخای مشرب به ستمای غوغا غیر مصدر و فرمان امان و قاضی هر کس
لفزت توان رسید چون در و از ضرب طبع مایون نقد روی اندود و حرف او قابل سک
قبول نبود و مکر و الا صادر شد که در صورتی در نهان عفو و بخشایش با خواجی بود که چنین
به شکا حضور ال شری دلا راه این سبیل بر آئوب را بکار حسن سلکونه جیل خوانست
و با نمون و فاسانه از دم این خنج او در حمایت امنی سنان خوان رست اما سرخای
با تمامی گلزار به دشمنان بجدید حیثیت نمود و در کنار رودخانه بکفر خنج فوق سبب به و با
و بل را که مجتهد در آن بود و بجای دفاع و جدال شد و آن رودخانه است در میان
بس عمیق که جاری که آینه موج روی لبش حربه غنای لشت ماهی است و از غنای
کا در خواص اندیشه در شبای بعد از زمانی که شعله از آتش شکست و تنبوت و شکست از
طرفین به سج سبک را که م کرد و عهد الغنی خان ابدالی با طایفه افغان مامور بکوب شدند

و بسبب سبب رایی باریکتر از مرغان مورسید اگر چه چون نوزید در طرفه ای از رودخانه
که نشسته سرخای و لکزی را از مایه خط این حال تمام قرار گرفت رفته روی برناختند و گو که
مسعود متعاقب فرج افغان آغاز عمو کرد و تا رسیدن لشکر بان لکزیه جو را بگریه و
هر چند که جمعی از ایشان خانه بن خالی کرده رحمت به بار انداختند بسبب سرخای که فتنه
نمود با مدد وی کوچ و کلفت خود را در بر و سبای از غرق برداشته دیار جرس و در
آورده شد پس آن دیار لشکر پر شور و شکر در خانه و سرای است قضای فوق موج
زن و حضور و بهت عالیه اسبانی کشیده کجنگ کاوی خنجر سی و لیران زمین آنرا دی
و هر را از مخفیته دست بر بسته که در درون چنان داشت آشکار کرد و در غنیه
و کجینه و سرخای و اقلی آنجا را آنچه در ظاهر باطن موجود بود در بسته بر طبق غرض کشید
و خاص نوزاد خان و لد عاد لکرای خان شغال که بزرگ و عثمان خود در آن سرزمین
شرف نمود و قبل عید سعادت قرین کشیده منصب عالی شغال و علاء قاضی سر بلند می با
و معتقد خدمت و مستعدی عفو تقصیرانی آن سرزمین کرد و چون جزو جبهه و دی با
برکاب و صول در شگنای جبال و طرق مانع عبور و تردد و کلا سرخای قابل آن نبود
که خود را معطل سازند بعد از یک هفته که مال آنرا دی برانده و خسته و چنان دشمنان برانداخته
نزد جمعی از لکزیه را که در قید اسارت قرار بودند و گوید و امانا تا به شغال کشیده و دست عفو
بر جریده آنهم اهل فوق کشیده و صرف نام عفت کردند و بعد از دو روز منزل آهنگی با او در میان
معلوم شد که لکزیه آنجا سلطان سپهر آورد و بل و دو خانه سمور را که مبر کو که منصور کشیده
فکر که را استقامتی که گوید و آلا آنروز در سمت رود و فرود آمد و کج کرد و چون سبب
فرمان داده تا وقت غروب بجای در محال استوار سی بر آن آب بسته افواج منصور را فرج
فرج مامور عبور فرمودند و مکانی که هر رزق لوار از رود نیل گشت گذشت و ابات جبال

نیز با سنانم که گوید عبور و در دامنه که نزل کرد و روز دیگر به تمام صحیح که آفتاب جهان
از آن پشت کوه افق تیغ بر کشید و بزم تسخیر مستغان انکوره صعود و برد جات انکوره غلت
ملک و بر نوزاد که بر زمین قرار گرفته جمعی را هم از دامنه که بموضع که زنان و نوزاد آنجا بینه
مستحق بود و دامنه شدند آنجا است را بای تحمل از جا بدر فتنه آغاز کرد و در آنحضرت
با جمعی از ولاد و ران متعاقب فرار بان برداخته و آنروز را با تمام طایفه کسبت و بلند
وادی مولنا که کرد و سببای از آنجا بینه را از شهاب جبال میناک هلاک انگذند و حق
کثیر بر کشیده نموده لکزیه اطفال شیر خوار و پنج ساله و شش ساله را از فرط وحشت در میان
دانه آنها انداخته نیم جانی برای خود و منعم شدند و خود را بر قافله نجات کشیدند و به
که خسرو شیر سوار و شش ازین قلعه بلند رفت بر منزل غروب کشید خود کو کبر و کبر و کبر
از باره که مصیر بر نوزاد نزل کرد و چون بسبب صحبت که مستان آمدن از روی بیان
از آنرا فخر داشت امر و الا بعد و چون سینه که بهند و خود از آنجا که فتنه بدایع و البرز
و دامنه قبله نمود و در دیگر آنحضرت از راه حاکم متوجه قبله کشید و آن را ای بود و غیر ملک
که سرخای بعضی مواضع مکر کرده را از شنگ و خشت و ساروج بر آورده و احداث زانی که
بود که جاده بلیک در محال و خشت و خطر از آن میگذشت دست و دست از شفاع و چهار
فرسخ مسافت آنرا است آنحضرت با ملتزمان رکاب تمامی انکوره را سپاده طی کرده بهم
و حق نامتن وقت که از شسته سردا کم آنرا به پیچ و خم کرد و در شت نزدیم حمادی اللول
محل سرسوم بقولفا شنی من محال قبله و به پیش قدم قبله گاه اتم سینه و بعد از سه روز بقیه لکزیه
فرود آمد که از آن بدایع میبایند بار و دکانه و آنوقت که در شاهی بود و بروقی فرمان
چون کشید و چون طاعتی طاعتی که بسبب داری فتنه و اختصاص داشت بعد از شنگ نری
بنی که معتر از ششمانی عانم هرب شده بود یعنی خان عالم ابدالی را نیز با خودی از ابدالی

و از آن خشنه که در حوالی نو در در هر است بطحا سب قلعیان ملحق شود و در منزل منور
 و بعضی که مشورت میرزای ولد نظر علیان بن کر حجتان و طبر برای برادر زاده او رسید
 مشورت بر اینکه در صحنی که سرخای حبیب جنگ قبله آرا پاشا بان کجبه و قلع سستمانت کرده بود
 استخفی پش وای قلع با جمعی از عسکر عثمانی حرکت کرده با مداد سرخای می آمد است
 و از آن می فرور با فوجی از کجبه جمعیت و در عرض راه کجانت بر سر پاشان ریخته با قصد نفر
 اورد و قریه قیل و سیر و سبک جمعیت و در قریه قریه پش کشته پش و قریه خود سازی
 نباشند بقایه قلع سستمان فراری نماید وای را زده کان را در ازادی بخندمت بکشد و آتش شعل
 را از آن نو در شش و در صحنای بر سر منور و بعد از جمعیت روز از قبله بعزم کجبه لوی اعزمت
 انوشند و پش وای قلع با جمعی از کجبه و می سر و قلعیان آن ایام چون از
 نظام امور شیردان و پش و کجبه و عسکران فرار حاصل شد در دست و چهارم جمعی
 الا قول اعدای لوی ظفر فرجام بصوب کجبه بر چرخ کجبه بی کجبه و با مر و الا در محاذات
 از حصار حرمین نزدیک با فتنه کجبه و عسکران با فوج ظفر قریه عبور و روز چهارشنبه
 ششم جمادی الاخری در دست کجبه کجبه قلع با کجبه و عسکران با کجبه و عسکران با کجبه
 شد علی پش که در آن اوان از دولت عثمانی با یالت کجبه مضروب و با فتنه کجبه
 تا نادر جمعی از نو و پش و نادر جمعی از نو و پش و نادر جمعی از نو و پش و نادر
 کجبه اشد عسکران کجبه مقام کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه
 محلمان سپه و طرف شهر را بدیده و دیده روز دیگر از جانب جنوب از میان میدان شهر که
 تا با حصار حرمین صدد و پش و در ع فاصله بود و طرح سپه کجبه حصار حرمین خون آشام را
 دسته بدسته بر سر سپه پش و در از طرف دیگر سو و پش و در از طرف دیگر سو و پش و در
 بستنی و هر سر کرده بمکانی اختصاص یافت و جمعی از حصار حرمین قدر اندر حصار

آغاز حکم داری مژده سخت تو بچکان و در قریه منارای مژور و اهدف کلوله آتش بارش
 دستی لغات در عرض مژور با بطحا زمین هموار کردند پس تو بچکان و بطرف منارای
 میان قلع را که در قریه سر کوب سپه داران ساخته بودند نشانه تو بهای صاعقه بار در
 اندک روزی ربات سرانوزی آنها را مکتول ساخته برایت حیات بالا شش پاشا از فرم پاشا
 بازمی را حواله بقای اروح کردند و آن نو در پش که در حصار حرمین سر بر فلک
 کشید و بودند از جوشش صاعقه باری سبک و دادند بعد از آن حواله های بلند بر سر
 که تا زل منور را زل سماوی بود و خارج سپه را ز پشای قوی نزدیک داد و شش پشای قلع
 کشید و سر کوب قلع کجبه می ساختند تا اینکه آن قلعهای چوبین نامت مستعد علم
 میکرد از برج قلع سستمان سر مندی آنها را بدیده و کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه
 چنان اجهات عظیم را از نو عظیم بر میگرداند پس منحنی می کرد و توان مرتب کجبه
 دادن چهار و دهان منحنی کجبه و اعطای علی و حصار حرمین کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه
 مین و فرمان پذیران که کن پش و پش و پش و پش و پش و پش و پش و پش و پش
 و او قریه دوستی میدادند و در دفعه از جانب سپه داران لغت پشای حصار رسیده
 آتش از نو در خاک چنان و حصار جمعی از نو و حصار حرمین کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه
 شعریای مختلف بنا که نشاندنقا بان و در قریه منارای خانه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه
 اما در مش لغت و دیگر که سر منور با قصد من با روط جلا رفته بود و غافل شدند حوالی
 فجر که مستحقان ثوابت و بسیار بر فراز این نیلگون حصار با فوجش مشغول و در حصار
 سر کوم کار نو در او لا کجبه و الا کجبه لغت را آتش داد و از اطراف قلع و لوله و پش
 و بر کجبه حصار کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه
 لغت کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه کجبه

عام کرده همین که فرازان قلعه سوار مقام دست قرار مردان کار کردید مشر او را
آن آتش جانور بنقبهای دیگر افتاده و در گرفته در نواد اهل قلعه افتاد و خمر حیات
مقتصد تن از عارسان بروج با کوب عمر و دلی پشالی کینه احراق یافت از آن
طرف رومیه نیز دو دفعه لقب بهای سپیده آورده بلی را سپیده در آن مطلع شد و بلی
کو دند لقب دیگر عقد دل را شکافته از آتش درون خانه انوری و چهل تن از جری بر
سپیده در کردید و چند مرتبه نقربای طرفین میگردد رسیده در همان شکلی لقب با کار
و خنجر و طباخچه دست گریبان شدند و دیگر نفع نیز هنگام عصر در وقتی که مستحقان در پشت
سپیده مشغول حراست بودند و غنیمت را می دستی و غنای آخته غفلت از قلعه برون
دید و غنیمت را را آتش داد و بجای سپیده در آن انداخته با تبر و سنگ و تیغ هجوم آورد
شد اهل سپیده را غنای میدان دو اندیدند از آن طرف سپیده در آن اگر او در آن سپیده
پیدا و با غنای کشیده بروی آید و خنجر را در خاک و خون کشیده و از سپیده در
کردند چون شهر باز نماند خنجر کشید و بر سر سپیده قدم نهاده و بکجه بکجه بر کتب از کار گذران
و فرمانبران میسر و آتشند قلعه کیان انجمنی را یافته و در آنوقت بخوبی نایز و نوبت گفتند را شعله
میساختند که اگر حرم خود را و اولا العزم دوستی از دور بر شعله آن افکار بر شعله و شعله شست
فرمان عمر بسیاری از راه مردان طریق جانبی باری بآن آتش جانور در میکرفت و دو
چنان اتفاق افتاد که در وقتی که سرور کردن فرازان پشت سپیده روی نوبه آورده بکسی
اقبال اید و سر شسته کار بدست کار گذران و سر سپیده میدادند که لقب شخصی را بر اند
و مغرور و خون و سر انشخص بر سر صورت و لبها من تحضرت باشد که در اینجا تجدید عامه کرده
و یکدیگر نیز در مسجد برون قلعه که انحضرت از سر سپیده در اینجا آمده آرایش میگردد و یکدیگر
غنیمت از قلعه میان مسجد افتاده کینفر از غلمان از پا آورده و بجهنم نسیج می نوزان بکشت
المنیر

المناب و اوست و از هیچ طرف تقصیری در زود و خور و نمیشد اکثری از رومیه و اهل قلعه در باطل و
نوب و گفت و غنیمت را اساس سستی فرد میرفت از آن جمله و چلی پشالی عالم برگزید و بود
که در سر حصار بجز باطل و نوب از پا در آمد و دیگر دلی پشالی بود که با کشتن لقب سوخته بدر را
کباب کرد و از آن طرف نیز علیان ملک کوچی با نسی که در سر نوبخانه سپیده بود جلوه غنیمت قلعه
راه عدم پیش گرفت و از غنیمت رمضان المبارک اوقات شبانه روزی صرف برون کشته
خندق قلعه را بچوبهای ضخیم و سنگهای عظیم آتاشته سپیده را از خندق که نمیشد بهای شرجایی
رسانیدند و چون بسبب کثرت برف باران از برای سپیده از هم پاشیده و نوبه فاش شد
دست از برون سپیده بر داشته رنگ ندری دیگر بر آب ریختند بر این صبح که ما بین صمت و غرق
و جنوب قلعه را که آب میگرفت مد مد مدی از نوب داده آب بسند و بوار شست و حاج چهار
و بروج انکت اندام بافته نصف قلعه را آب فرد گرفت و انبه و عمارت در روی آب علم
منوئه فاعجاب شد تا محصورین بستمها را و اعدا عبد الله بنا کو پرا اوغلی که در آن و ان بکری
منضوب و آواره اندیش روز بروز میباشند بدو رومیه و داری داده دست از دامن
قلعه داری بر می داشتند و درین چند تا آنچ لا رنه کوشش و تمهید بود در باب استخرا قلعه
آمر از آنجا که کلید کشت این امور در دست کو تو ال قضا و مفتاح ابواب مقاصد در کف نقد
ا بر دهم است استخرا صورت بهتر نیافت چون پوشش همچو وقت را و در رسم خود کوثر
کشا بنو و خوجی از دگر آن بهرام بن مقام را بر کردی چند نفر از خواهن گرام و روسای ایتم
احتمام با طراف قلعه مامور و اختصار استوار را در محال شدت محصور خسته جمعی داری
صفی میرزا باغی بری روانه قلعه نمودند که با اتفاق نادان داد و زان در آن کریمه مشغول
حاضره تفلیس شدند چون استخرا قلع مزبور بر سر سر نه جز و او در سال بعد برنگرد
و جاری حالت این دوستان و لیسند بر آتش الله و عده العزیز و قایم آل نبد و نکات

فلم صدق مقال جزا شد مسا نلوا علیکم منه ذکوا در شلیج نوت اقبال اینکه در تمام مجامع
کجه چون اردوی هایلون در تبرسم و فشد بود و سدریدی در برابر حینه ضررانی کشید
بودند که بر مراد و توپکبان رومینه بست سپاده بشمار از افق قات و بخرم محرم روزی
بر بستر کمالیست نشسته بودند غم دیوان سرای هایلون کرده هینکه از جابر خوشه را می شنید
پرستور که در ایام محاصره هرت اشفاق آقادی القوی از قلعه اندر جهشند که کلوه در هیلوی
مسند مبارکت بر زمین آمد و چنان آفتی بکلیه کی حفظ الهی از ذات بهال فندس گفت
و در عینی که ربات جاء و جلال در فاج فلقه توقف داشت جمعی از روسای لکزه جازوله
دار در بار شوکت مداکشته بیجا دیت روز تهمید کردند که جمعی ملازم برسم یاساق در
اکاب فتابل شراق حاضر سازند چون در آن موعده اثری بطور رسید جمعی از خوانین و حکام
حضرت فرعام را که در حدود آندیش مسعود مشطر فرمان بودند به نشیبه آظایفه تعیین کردند که
فوجی هم از مفسر فردزی از بمبایوت لبشان نامزد و جمعی از کز حبه کاحت بر کردی
علمیرای ولد اما مقلی خان ارغمت رودخانه کو با بن امر مامور گشته و مامور بن بعد از
الغقاد جمعیت متوجه مکن آنجا کحت گشته آظایفه نیز از قلعه و ساکن سوزد خشت کن
بقلمه گوئی که همین فرزند دو دمان البرز بلکه از البرز پرورده دمان رفتن بود کشید
مانند که کمر بکشت بسته دست بجزه سری کشودند و علی الفلقه با سوار و سپاه خود و لشکر
فردوزی از فوجی هم آوراد و دی انجم چشم را آماجگاه کلوه لفقنک ساختند اما خود را نشاند
بر ملامت کرده جمعی کز بنی از ایشان مجموع تلف در آمده روی بر تا فند و بستفاق خود
شناختند سپس سر کرده کان بکشد و بچاه سن از آظایفه را که در دست داشتند از بنای
در آورده بکند و کوبه رفت در و بآن ناحیه پرده شد و نامی فراد ساکن لبشان را نشاند
زده اموال بسبب ایشان را عرصه نهد و غارت و انات و ذکورا آظایفه را که فرستاد

بنامه

نیافته بودند مورد قتل و سراسر شدند و چون موسم زمستان رسید و خیل سرما که در تبر
کو بر سر شمرده به بیلاق آنکان رحمت نزل کشیده راه آن نیز منتهی سبک هم بود که آنرا
لکزه در برشتهای عظیم و چوبهای قوی مسدود نموده آب بسته بودند و هر چند از بختند آبینه صغلی
شد بود اما یورش صورت امکان نمی نمود و اندر آنکه داکد غاربان بر گشته جمعی هم از روسای
انگروه که در اردوی کبوان شکوه بودند سلسله حربه کشید و گرفتار آمد انجام کار ایشان حواله
بوقت دیگر کردید و نیز بعضی رسید که جمعی از اظایفه بختیاری افکار سر کشی دستگیر کرده اند
از موقوف علی بابا خان چاپشلو بکار یکی از سران نیلی به نشیبه آظایفه حضره سر مامور گشتند
در محل موسم به جیز در قلعه گوئی که ستخان آنجا کحت بود چاه از طرف کوه یورش برده بعد از
کشش و کشتن بسیار آظایفه مغلوب جمعی از لبشان در رودخانه آن ناحیه غرق و فوجی
هم بیارفته منتهی صاعقه بار و لمران حربه کشیده بعبال و اطفال بکشتند و باقی آنرا
حضرت بالار سکنه غلبه کبابا که سپیده روانه سران در ولایت جام بهلول بن ابیت فقا
گردیدند و همچنین حکام کرمان بکستان را با فوجی به نشیبه بلوچیه بلوچستان مامور فرموده بودند
با نساء و اطفال حکام مزبور معروفی عنینه علیا شد که با مبردی بخت حربه و غارتانی سرکان
بلوچ ذریک را قریب خدلان و دهوان و جمعی را بیلدی قبیله کج بر راه رست عدم روان ساخته فلقه
دو بزرگوار صرف کردند و در ذوق و قیاح سال فرزند مال مهر و صد و هفت و هفت جری به قیاس
کوشان بل وقت اندک که در المزل لبان و فلقه می شکوفه دریا حین که در حضرت لشکر کباب
دی بود بهجوم سپاه بر آوزی و فلقه کنای هنوز در پنج بهاری کشود کشته زرد بار فوت نامه
آب رفته بجزه بار عوقی اشجار آید و بنی الا صحر همین که غارتگر کلای بعضی هم کشتن است
و بارنا کای بهاد سلطان سبارکان روز سه شنبه هرت و پنج شوال سال هزار و صد و
چهل و هفت علم افزا خطه حل گشته بابا ابوباب که کل را که کلید کشا بن در بند قتل و

و چون مل او بود با همتر از چوبش راج بر روی باغ و بستان کشتاد و سرکشند که غنمه
میدان را از کوه فرزدین خالی دیده ستماء منوالی در قلعه قاضی کلزار بجای گفت سخن قتل و
پیش از آمدن را گرفته بود و از خلاف جز بیکان برکت و بدترین خود و قلع از ربع مسکون
و چار قدر اقامت سبب میسر و او را لعل نسیر کل و خبر بود و سر بر سبیل کشته دشمن باغی از
شوکت نابهره بهر دین در مجلس خردانی که کلزار رها استوار آید زنگ از آن مجلس رنگین
دفاع از کم حساب نرفت از آن صدیقه خلد این میکرد و دوستان لاله دشمنی داغ رنگ
بر دلی سوت و سرخای کل سرخ از غلبه صفای آن قضا بنی خار میجا برید و او که سخی غنمه
از غیرت کبود کشته بر بر افکند و خبرت بود که مژگان با نواع بخت و برود و دشمن
دشمن و سران سبب از اوثاب کلگون و صفای از تارگی کونا کون ارسته کشته بهارستان
دیگر در نظر آمد بعد از انقضای سبش نو زوری نوبت از پیش کلزار بر رنگ دوی داشت
ابو بکر سید در آن روز فرزند نخت استغفار قلعه کبری بستر داد و دلداد و بر باد کوه کرد
توضیح بمقال آنکه سابق ذکر یافت که کنا سراجی که از جانب پادشاه خورشید کلاه و کوشش
در صفهان بهر باب فضل علیه کشته از ملزمان رکاب میایون بود و چون بعد از آن قلعه
شاهنشاهی خیال از غزاع قلعه در بند و غیره که در تصرف روسته بود در ضمیر او میگذشت ایلمی زبور
از غنیمت خاطر اندیش کاهی باخته در باب انجام آن امر ستماء استعمال کرد و بدولت
روستبه بیان حقیقت عامل نموده پادشاه خورشید کلاه چون دانست که اعمال و نقل او را
بودی دعا قبت کار را بهودی نیت حباب تحلیله دلداد با فرمان مرستاده کنا سراج
تخلیه تصرف دادن و ولایت دادن ساحت لهند در آن روز زمینت اند و زعفران صاعده فیما
بین دولبتین علیتین بوقوع بود از این طرف قرین است و حضرت ظل آلهی حکام بود
یعین در بند و باد کوه و کسایان را ضبط و معز زکودید که اسرای که در دست روستبه شد

نما باز یافت و ولایت را تا قلعه سولاق که در سلان ملک جانین است تصرف کرد
سروران روستبه را بدین فرجهست روانه و کس نمایند و مورین بخود معز فرمان پذیر کشته
ولایت را بخیطه ضبط در آوردند و بعد از طی مرحله دین مدعا چون اصل بنای شهر و قلعه نشانی درجا
نامناسب شایان افتاده دست لفظ لشکر بیکانه سر کوب حصار آن جزا است شد و محنت و آلا
بتیغ آنکشان تعلی که گرفته بودند بدلی دیده در آن صاحب نظر در چهار فرسخی شامی محل میوم
باشند که ما پس رود که در شش قدم واقع و کج بیکان امتیاز داشت معین و معز کشته فرمان غنمه
زمان بنایان عمارت پیش و هندستان در دست اندلته با تمام آن بنایی جز فرجام دست اهتمام
بازنده در اندک روزی کس که انجلی مین را اهد و شش قلعه ذات بر درج صحن برین ساخته و
مسکنه دانی قلعه قدیم را که جایزه در آن مکان نرفت نشان سکنی و آن قلعه در المملکت حکام و
بیکر بیکان میروان قرار دادند و از چهار جهت پر در انگلیک ایلبار رس خان دالی خود را زمین
و کابل موت را با همه هزار نفر از نهنگانه بناحت حدود در هنرمان فرستاده و تحکیمت و در قریه
کشته کردی کج لکای مانده و فوجی بسمت آن داغ و سملقان که ممکن اگر ادعای کت است بفته
در صحنی که اظهاریه مشغول کا و نازی و سرگرم دست درازی بود و حکام آن ناحیه با جمیع کابل
بست و ایشان رسیده جمعی کثیر را عرضه نمیشد ساخته و ادای این خدمت بنوازشات بود
اختصاص میباشند **در بیان تسخیر قلعات کوه و تفریق و در بیان وادی خیرت نشان**
چون سنت حضرت داد که لب و کنا و امور حسن حصین جیهان و مقصود بطعام قلعه
مین چهار اکلان در دست قدرت اوست بجهت امری متعلق نموده بدون سعی و طلب کلبه
دار الملک مطلب بدین می آید و در خانه های کثوره انزلیت جهته بسته کشته در پای بسته از بهر
کشیش میاید و مصداق اهتمام اخذات قلع ابروان و کج و تفریق است که درین چند
سال نهال یا بر جای انظار در آن زمینها لرزه تصرف و داند و کجی شایخ و برکت کشتی

از پیشته بود که بکش کشته شده آمد و رفت ایچان و در حرف صوت سحر و جادوی در
 نمی آمد و در وقت که این همه از سر کنان رو می بیند و بیامدی جوادت سرور بای فکرمند شد
 از قلعه دای بر می شد و چون که بهر فتنه سرور بکینه رسید و او را علی پاشا و الی آنجا میز پاشا
 نامی را با چند نفر از روسای اوجاق بدو نگاه کیوان روان فرستاد و طالبان شد این
 مسئول از حضرت علی موقع قبول یافته عبدالباقی خان زنگنه را بهر هی ایشان با فرمان
 امان روان ساخته بعد از وصول فرستادگان نیز پور پاشا مشارالیه در محضر مسلم صفی
 تخلیه و بموجب پاشا افسرستان تو بجان و جمیع سراسی ایران تسلیم نموده که با فتحکرای سلطان
 زاده ناما را به کام دل از تلیم عین علیا در مایه بعد از حصول این سر بلند می بجانب محضر شتابان
 شد که پاشا و فتحکرای سلطان با شقاق عبدالباقی خان روانه در بار سیر پنهان و جمعی
 از غازیان فروزی نشان رو می قلع را در آید جای که ابتدای سوزش که زنده معاود
 نمایند علی پاشا و فتحکرای سلطان بعد از اذیت سعادت کوشش و تسلیم مشرف و با پیشین
 سپه کشهای لایق که زنده بهر از شاست خاص خود اختصاص یافته علی پاشا متعاقب لشکران خود
 از راه قارص و فتحکرای سلطان ناما که در لایق دارالملت مذکور بود و از راه قلع طریقی محضر
 بعد از تخلیه کینه سخن پاشا و الی نعلین پس منج مور و عفو دمان کشته در میت و دوم ریح الاول
 قلع را خالی و کلبه قلع را با سراسی ایرانی و کرجی و تو بجان و قورخانه سبقت سروران نظیرت
 خود با رو به قلع از منجته که بدو آتا حسین پاشا و الی ابروان در سپردن قلع ابروان
 چهل روز محنت و خسته چون این عهد از پاشا محمول بعد از رسیدن قلع را بعد از قلع را بعد از قلع
 در دوام و جمیع آلتانی از بیلاف تخان خان بجانب قارص لوی کوز کندی از قلع شد و در دوام
 ما نیز پور جانب غربی قارص که معبر از رسته مردم است مخیم اردوی کیهان بودی کشته بنور
 ملی عالم دان که از سر که بر آرتب جنگ مراد بنه سبای مردی سعی نیز دستی کرده و در جانب

بر بوده در قارص بود با جاک قارص قلع و در آن قلعه داری پر خستند و از کنار آب جای
 الی از رسته مردم تمامی آینه و قورخانه و توابع آن مرد دوم عرقله غارت کشته چون بعد از
 مقدّمه قتل سرور کنانی اعیان دولت عثمانی احمد پاشا و الی افراد را که بهر فتنه منسوب
 ساخته از ابالت بعد از معزول کرده بودند مجدداً بر سر عرقله منسوب و بیک و صلح با ذون ساخته
 او نیز در از رسته مردم توقف و مدت عرقله در رسته معبر انجام امر مصالحه شد با پاشان
 و الی قارص و از رسته مردم نیز عرقله منسوب و امیر بدو بجان پناه فرستاد و بعد که در قلع
 ابروان را صورت دهند مشروط با اینکه خود به حال منج عرقله انداز کرده بر امان اید و ضرر
 ایشان نکند و چون تمت اخصا کرنن انحضرت که از قلع طریقی خط خبر بر خاقان نگیرد سخن
 انحضرت قیصر در نزد پرمستان مردم داشت نه بر عابای عاجز و در پرمستان آن مرد دوم
 عرض و التماس ایشان را پذیرفته لغیرت اید شرف قاضی از رسته مردم با چند نفر از روسای
 اوجاق و اردو قارص و با شقاق علما و معبرین آنجا کامیاب قتلستان سپه نشان و با فرمان
 امان روانه ابروان کشید حسین پاشا اگر چه در قتل ایشان را واقعی نگذشت اما چون
 قلع داری را می سود میدهد آن منور شفقت دهمان را بهر نجات خود ساخته شروع قلع
 قلع کرده در پانزدهم جمادی الاولی آن حصن سپه پند را با تو بجان و قورخانه و کسر از کیهان
 این دولت عباد بدینسان سپرده خود با تبعی و دستخطان قلع روانه دیا مردم کرد و در حکم
 و الا بعز قاضی پست که با با خان بکلر یکی لرستان و مر که کافی که در کنار ابروان بود
 بمحاصر قلع بودند رفته در شمس الدین لود وقت و منظر صدور امر مجید و پیشند و از قلع آن نام
 اینکه جمعی از کلبه دهمستان را هوای ساد انگیزی سر از کیهان منبر بر کرده با چند نفر
 از سر شرافت اتفاق در زنده قلع منبر و محصور ساخته بودند خاص فولا دجان شغال
 از طرف دها که در زنده از انطرف با جمعی کامل بعد از اینه ایشان پر دانه سبب سرد

در نذر از ایشان بدست آورده بقیه استیف راه نهیم پیش گرفته و شمال جمعی که مهند
خدمت شده بودند برادرش و انعام سر بلندی یافته و هم در آنوقت که شمال مجاور کرده
اوس می فرمود با جمعی معرقت قبل در آمد و همه ببار فرار شتافتند از نو بدست اقبال اینک بنابر
مصلحت علی در بدو طغیان سبل کثرت تا تازی و ترشش مرد شاه جهان بندر سلطانی سرود
چون که دلا اندام یافته بود بعد از آن چند دفعه بپشتن آن امر فرمودند آنی سرودی که از
خطیر الله دله از اسم غلام که نامور بپشتن آینه کشیده بود بند مرد در بسته و آبر اقبال جاری شد
شکامان نزارع و باین آن سرزمین از دور و آن رود سیریل و کامیابی از خشنود و سیریل
ایلی و کتبه نهجیکه سبقت ذکر یافت در اصفهان شرف اندوز خدمت اندک شرف در موی
بما بون مجبور در جینی که رایت نصرت بات از بیلاق ابروان عازم میشد و در خدمت نصرت
داود میرزا کافی نصری علما را بسفارت تعین و بایک رنج و فیل و بعضی در ایا بفرستاد و روانه
دولت در کسبه فرمودند **پان حرکت ملک مایون از قاصد کانی تعلیم و در نذر و نظام و**
کجستان و شورش و غارتان بعد از استراحت و طغیان ابروان و کتبه و تعلیم و نظام امور و
بیشترها و خاطر اندک کرده در چهارم جمادی الله ولی از قاصد عطف عنان کجانب تعلیم
کردند و معترف فرمودند که سرگردانی که در تعلیم بودند با اتفاق ظهورت میرزا علی میرزا سید
نفر از تا وادان و از نادران کارسین و کاست برای بنای کار کجستان روانه در بار ملک بنیان
شدند و ما مورین حبس فرمان در عرض راه و در آن خاکبوسی استنای عود و جانم و
هر چند ظهورت میرزا بنفویض و البکری کار تبیل ابود و کاست علی میرزا غایت داد و
بخطاب خانی سرافراز با جمعی روانه ساخته معترف فرمودند که ظهورت میرزا با نادران از نذر
و کاب بود و در نقل لایکی بسر برد و در منزل تعلیم از مکان برست ای ظهورت میرزا و محفل
فرمودند که رفقه کوچ خود را از کاست تعلیم آورد ظهورت که توقع و البکری را بسم خود و

و در مقامات اسحق پاشا خدمت کرده و صاحب شمشیر و بر بود چون این معنی از قوه افعیل
نیاید ما بر کس کند و بر بار و سالی که حیرت و طعنه نموده بدون اینکه دارد و افعیل نیز و بنامه خود
و جمعی از تاهلان نیز از همان منزل فرار و کچه های خود را برداشته بسمت قراقلان و در و صحرای
که امکنه اصولی لک است بدر فرستادند و به حال بعد از دور و در منزل سوغان لوق سبنا نصرت
بنابر افوج فوج ساخته و هر فرقه را بجهتی برای منع و استمالت طوایف کجانبه تعین و در موقت نیم
ماه مزبور مشغول حیره آفتاب پر و وصول بساحت تعلیم افکنده و از آنجا حاکم جمعی که در مقام
بودند مورد امان کشته سرکشان بموضع موجود در آندند و مشیره از خالواری ایشان را کویا حاکم
روانه خراسان ساختند و بدست روز تعلیم مقرر کرد که نصرت قرین کشته از آنجا بفرستند و بنا
قریم است نصرت کجانب در بند فرستادند و وضع استمال آنکه در جینی که عبد الله پاشا سرکار
دولت عثمانیه سرعکری مضروب عازم حدود ایران گردید فرمان دبستان قصری بنقاد
تافته بود که خان قریم ملک جمیع از از فرقه تا تازیانه منعقد ساخته از راه مولود و در بند
منتهی ایران سرودند و به حال استماع و بنجر علی علما سار و لیل و سحر یکی مشروان را
ما جاکم و فزون بستر اباد و فوجی از خود مسود پیش از وقت بدر بند ما مور فرمودند که اگر از
قریم اثری ظاهر گردد و در آن نواحی مشغول خود داری بود معارضه و جنگ و برود و معروض
داشتند و مرصده طلوع نیز اقبال بی ازال و سطوع استه با چهره لوی نصرت شمالی باشند و در
تعلیم معروض شده و آلا شده که دالی مزبور عیب کو غیر محصور بحد و مولود که سوز ملک
ایران در دست است و در گردیده اما پناه سکندر جاورم سب از آنکه مصالحه میکرد که
ولایت خواجهی خواهی از نصرت این دولت پر و و انبند فخر و بسمت جوشی ملک و دم خواب و
علی پنا دلی کتبه که از خدمت اندک سرخص کشته بدر بار عثمانی رفته بود و کالت آند دولت علیه
است که خلق و محمد پاشا سرعکری در سوز را بدر سوز قدیم بین الدوله لیل استقرار و بد

آنکه لازم قتل و نهب بعلی آمد عطف عثمان کرده در حال قیام بار دوی مایون پوشتند و در پنج
 شهر چیت شالی فکله در بند سرفراز بزم سپهر پندار گشته چون عرض اندام شد سید کربان
 ششمال عبدی اوسکی و سرفازی سلطه محبت را اتمام داده داده و دارند که بر سر خاص فولد
 ششمال و نندند از ارباب جهانگشا از بند شیکه کرده دارد در حال کس عثمان محمد ولد
 اوسکی در اینجا توقف داشت فان محمد نیز با لکتر بر سرده محاسن فرود گرفته آغاز سیر
 و جمعی از ایشان قتل و کشته شده راه کربز منی گرفتند تمامی آن حال مایل و افز
 و غلات و ذخایر بر هفت لشکر فریزی مظهر در آمد و در دیگر از اینجا حرکت و منزل انزل
 بهین پنج قتل و نهب سپهر و اصراف فراد حال لکتره میشد تا در دفریه کیون که متعلق بجای
 فولاد خان ششمال بود که در بدین سبک سرفازی و اوسکی ایدار از وصول کوکبه مضور گما
 گشته هر یک سرخوش را گرفته بسی فرار کردند و خاص فولاد خان مایون خود در کبدان
 بموکب مایون ملحق و بستر حبه های بستان خودشان سرفاز گشته از اینجا اعظم
 فرجام قاتلی بعزم پنه سرفازی بجانب فوق امتداد یافته و در مخدوم مایون بدو راق
 در کسبی فوق دارد و سرفازی نیز با جمعی موقوف فرام آمد و قتل جبال را بکنکر کرده در
 که مبرجین در با محوش بود فرود گرفته با اعتقاد خود سر راه بر سبیل هدایت خود به حال
 لطیفان را از چهار طرف بموشش مامور ساخته او را در ان فتنه فرار کرد و از انظار ایمن
 گرفته ان جنگ تیر و دهشت شد و سیر فرار کردند و دیگر از انکه که در کار صعود
 بودند که لکتره بایست مقاومت نیار و فراری دیگران کربز منی را علی کین متعاقب برودند
 تیغ تیز بر ایشان جاری ساختند و سر و زنده بسیار بدست آمد چون با عتبار شکنی وقت نصرت
 مبرجین و عسکر حضرت پروردگار در آن زمان شک نامیده بود و جزایر جهان را بکشت
 قتل جبال مامور همان مکان را محل نزول کوکبه مضور فرمودند و در آن اشیاء را در آن لکتره

دخستان و آوار جمعی منعقد ساخته از سمت دیگر بمبادنت سرفازی آمد چون از لشکر سرفازی
 خبر بدشت جزایر جهان سرفازی کو را لکتره تصور کرده در محال طینان آمده بعد از آنکه لکتره
 بعلی لکتره در ارباب جل دست که بایان یافت ناچار آغاز زد و خورد کرد و بایک کس سرفازی
 را به یاران خویش سپرد گفت و جمعی که بکشته کشتان سربار دوش بجز کردن بر سر تیغ نهاده بکبار
 به بار عدم شتافتند و در دیگر لوی جوانگشا بجانب فوق شسته از ان رخت شد که ششمال
 آن روزی و معتبرین فوق و او را دوی مایون و طالبان کشته بعضی رسانیدند که سرفازی
 خود را در قاتی پیش ازین بجانب او در دست داده خود نیز با او در جنگ مقدمه شکست است و او را
 و هر کس که کین و مایونگان خود را در سال گذشته آرد کرده عفو و بندگان خود بجهان میداد
 چون فرار سرفازی بر مقدمین مروت و ابل فوق را نیز در سال پیش مورد امان ساخته بودند
 لکتره از جلال ایشان سپرد و خسته بجا در پیش بعزم پنه احمد خان اوسکی عطف عثمان فرمودند و
 چون در وقت کوکبه بعزم پنه احمد خان عطف عثمان بجانب غازی فوق قاضی آق فوشه
 وانی آنگاه در سر راه از در سبیلان در آمده و بکشته کشته قاضی آق فوشه بقام فحاشفت
 بر آمده جمعی را خسته بمبادنت سرفازی فرستاده بود و اجمعی مروت و صبر بجان نایز غضب خاقانی
 گشته به قبیله قاضی و جماعت آن فوشه جمعی را مامور قاضی با جمعی خود در صدر و جدال بر آمده
 و شکست فاش با فتنه مغلوب و معذور تمامی اهل آن فوشه غارت زده و مامور شدند و در
 قاضی بعد از حوای آتام قاضی شمشیر بدست را آورده کردن بندگی ساخته دارد و در دی متعلق گشته
 بالماس اوسرای آن فوشه را که در طرف سپاه مضور بود و فرمودند پس حال فکله در
 مغرب سرفازات بعد کشته اوسکی جبار و در خمر خود را بر سبیل کربز منی بستان دولت و جبار
 از معتبرین خود را بدربار کردن فوشه در فرستاده مستعدی عفو و بخشایش مستعد اقبال علم در پیش
 که دید لکتره انحصار بعضی معزونی گشته بودند و مامور و عثمان بنا بر آنکه لکتره است و در قوزان

۱۴

سرفازی

سرفازی

هرگز بپوشان پسکش و خانوارهای معتبر برسم کرداده بودند و همچنین که خدایان
حسم خانوارهای فرمایش را بپوشان برده متوجه خدمت و انقیاد گشته بودند و امور و
بهره به صورت انجام یافته بود خاص فولد و خان ششمال باقی که خدایان و سران و
را که بگویند او پیوسته بودند و زشتات و شیشه بهر مندر و بر حضرت انصاف و خورشید
خانوارهای دغستان و طبرستان را امور بد بر بند ساخته زمام شرب عزم را از راه شیردان
بجانب صحای و لشکری معان انعطاف دادند و **ایران را در دست خود و معان و طبرستان**
سلطنت در آن منوط نیست در مسکامی که سر بستان فرزند نشان ایران پستند
خران خود را با فرود کی که شیشه از هر طرف کمرشی قوی شاخ مانند شجر بر بر داشت
و هجوم بستر بکلان و چپین برکت و بوی این کالستان را در میان گرفت باغبان
و بستان برای غفلت چینه از برایش باغ بنوای نغم و ذراع و صغیر بابت خلایع مشغول
گشت اگر چه ضد بود کردن فرزند را که سر بقیع سلطنت صوری فروغی آید پشیمان و دعت و آلا
آن بود که بعد از استر داد و لایبت معصوم بر این باغ و آب باغبان از زانی دارند ملک
ایران را با قریع معصومه در بسته لایبت ملک سپارند و در ملکات و امور و در ملکات ممکن
مالوفت و تحفرت است بر او رنگ از دلشسته بپادشاهی عالم آگای بکبیرت تمامی مالک اند
رفته بدست آمد و بر ذوال قبال یار یون فال ایرانیان را از فر بار کران این ننگ در او در دست
سزانش و توجیح و بغیر و بشیر بر آن غم بلند از سر این فرقه ملک کش گناه کردند برای
کنایش آن امر خطیر چون حوصله دست که که هیچک از بهر و زحمت موبک کردن لطف
بر نمی آید جو لهای معان که عرصه دلپذیر و در و فور اب و علقت و دعت صحرا و فرقت مکانی نظیر
بود بقصدی معترک شته فرمان مطاعه بجمع مالک و مرده عرصه و رینت که حکام در بر
و قضات و علما و شرف و اعیان هر ولایت در باز تو هم جدی در صحای معان در پای سر بر

میر و لهای حاضر شوند و نیز حکم بپایان بنقاد مقرون شد که معون بکسر جواد در ملک آن که رود
کردار کس بهر سپرد و دوازده هزار دست و اوق و مظهر و سرای فرقت پرور از خوب و بی برای
خاصان و در سالی شکر باضام حمات دل گشت و مساجد و حج و باطیات باصفای و مبدل
و بازار و کسج لطف و تربیت داده عمارت عالی نیز مثل برج هم سراد و پونات که شایسته
ضد بود که یون ابوان بوده باشد برای نزول و تحفرت با چوبی ستون باین قبه پستون بر آورد
در این وقت که از نظام امور و نشان و تیره گشتان آن که استانیات فرقت آدمی داده
عطف عثمان و نمودند بعد از ورود و کس قلعه سی با بعد دوی از خودی بپایان پیش
افتاد و شش منزل صعب السلک را در کمر و زحمتی که داده و در قلعه دار و قلعه آنی سر و در آنجا در
شب نیم سحر و خنده فرجام صیام لاهی معان را مقرر اب و جهان گشتا خنده و علی پاشا
که از دولت عثمانیه بطلب صبح آمد و همراهی عبداللہ خان در کج و نوقت داشت مقدار آن
و از دشت شرف جبهه سامی بستان سپهر بنیان در بخت و مأمورین و ولایت هم آفرانه
کرد و هر روزه فوج فوج سر فرستاد از قبیلستان آسمان اوج بر اوج آسمان می بودند
و در میجا و هر تر جمعیت کل عظام اعیان که طدت شان بعد از مرید و در کجا سپهر شتاب نظم
انقاد پذیرفت پس انظار بهر در تمام در کجا جهان بنا احضار و بواسطت معتقدان مکنون طما
افکنش را بایشان اظهار کرده و نمودند که شایسته اب و شاه و کس هر دو پادشاه و پادشاهان
ایشان و در بعد و سر بر با موجودند ایشان را با هر کس که بر اندازد افسر سردری دارند بر
و سلطنت بر دارند اما آنچه حق کوشش بود در این چند سال کجا آوردم و ولایت ایشان را
با برای ایشان از دست افغان در روس در می خدش کردیم و حالا مصلحت وقت در آن
می بینم که گشتم سخت میخانه و خوشن پشیم بعد از ابلوغ این پیام املی انجاعت دست
دامن بخورده عرض کرد **پس** تا میخانه می نام نشان خواهد بود و سر ما قدم بر معان

خواجه بود و در روز پادشاهی حق آنحضرت که باب ششم است شهاب رخا که ایران اردو نمیشد
باد چا پر دشته و بهر تیغ صاعقه بارشش در خرمن بسی اعدا انداخته هرگاه حضرتش دید از
خاک را نبرد کرد و مادید از خاک درگاه او بر نمیگرم **نظم** از آستان پرستان سرچشم
دولت درین سر او کناش درین دهر است آنحضرت فرمودند ما را هموس تلخ و دهر دوا
سروری در سرقت این نوع سخنان را موقوف دارند که منافق رضای خاطر و از اندیشه
و ظاهر است تا بکمال که بپایان اینک در کاشش سرچشمه کشتگی بود چون مبالغه از حد گذشت
حضرت علی فرمودند که در زمان حلت حضرت سید المرسلین و قائم البین صلی الله علیه و آله
چهار خلیفه بعد از یکدیگر مصلحت امر خلافت شده که میند و روم و ترکستان یکی یکدست ایشان
فایلند و در ایران نیز سابقا همین مذهب رایج و منداول بوده فاقان کینی سبستان شای
اسمعیل صفوی هاتجی شاه و جعل الحیه متزاه در مبادی حال بنا بر صلاح دولت خود آن
مترک و مذهب شیخ را رایج و ملوک ساخته بعد از آن سب در فرض را که فعل مبدیه و مابیه
مغایر است و پسند افواه عوام و ادبش را بر وجاری کرده سرشارت بچاق زده
بر همتی برانگیخت و خاک ایران را بجاگ فتوف و آسمخت و مادام که این فعل مختار
داشته باشند این مغر از میان اهل اسلام رفع نخواهد شد هرگاه اهل ایران بسلطنت
مار عجب و استیلاش خود را طالب باشند این ملت که مخالف رویه سدید کرام و آرد
عظام نواب مایلون مات ناکت کردند لیس چون امام همام جعفر بن محمد باقر علیه السلام
امام بقی ناطق است در فرودات مقلد طریقه و بهر حال آنحضرت باشند ایشان نیز منفق
الدرا این حکم را بسبب قبول در رضا اصفا داشته کل جعفری این مذهب خیف را در ایشان
و ستار روزگار خود را خشنود و جفته برای توکید و استقرار این مطلب مرقوم و بهر کشت
اعتقادی محتوم ساخته بخانه عامه سپردند آنحضرت نیز مسئول ایشان را پذیرای قبول کشت

اردو

اردو ای ایشان را در میوه حصول ساخته فرمودند که چون پادشاه والا جاه روم خادم عربین
سریفین است این عهد که از جانب شما بعل آمد ما هم بکهرت پادشاه ابلجی و شتاب و بضرط
قبول پنج مطلب بنای مصالحه میکنم که رفع اختلاف صوری از میان است **مطلب اول** بدو تظلمین
و خیر الدوله و آفرین محمد رسول رب العالمین صلی الله علیه و آله که شتم و سب و کلام
نیاید این ایران در دم سلوک باشد **مطلب دوم** اینکه چون شما از غایت با بینه نکول و تظلم نیاید
بجی ناطق جعفر الصادق که از نامه حق است اختیار و قبول کرده اند نصقات و علما و آفتابان کرام
روم از افغان بخت او کرده آموز خامس در اینک شما از **مطلب سوم** اینکه چون در کعبه محطه ارکان
در مسجد الحرام با نتمه مذمت و اربعه تعلق دارد و این مذهب نیز در کتب رکن مایشان و شریک
باین جعفری نماز که از **مطلب چهارم** اینکه هر ساله از طرف ایران امیر حاج اعیان شود که بطریق
حاج مصر دهم در کمال عزاز و احترام حجاج ایران را بکعبه مقصود رسیده از دولت عثمانیه بایر
حاج ایران برست و امیر حاج مصر دهم سلوک و سلوک شود **مطلب پنجم** اینکه اسرای هر دو
ملکت نزد هر کس بود باشند مطلق العنان بوده هیچ و شر ایشان روا نموده باشد **مطلب**
ششم اینکه وکیل از دولتمین در پای تخت یکدیگر بوده امور مملکتین بر او و فی مصلحت فریضی
دوا باشند و همچنین مملکت پس نالی ایران را از وی این امر است خاص سرزمین عبودیت را
بنقش چنین کلان بران را باین شک کذاری کرده بدعای بقای دولت خود و پشمال
پرد کنند و **مطلب هفتم** و **مطلب هشتم** و **مطلب نهم** و **مطلب دهم** و **مطلب یازدهم**
ان و آن بزرگوار علم غنی و دینی و دوات مسکین قی پاکه بایر از رخ پرده
بر گرفت کار جرات خلوتیان باز در گرفت بار غنی که خاطر خسته کرده بود عینی دمی
خدا بفرستاد و برگرفت و صد بندهان و قیقه یاب و دخترش ناسان بطلبیوس نواب
روزی شنبه مبت و چهارم شوال سال هزار و صد و چهل و هشت هجری مطابق و شش

در آورده هزار نفر بیشتر از ایشان باد و نفر سر کرده معتبر و عینه شمشیر نیکو گشته تیر خود را بقل
جبال کشیده فرار کرد و ندانم بر اینهمه خان با عا که آذر با بجان دوانه بزرگوار شایسته مرزا
باقول رکابی عازم موکب گشته در روز و دو کوکبه هاجون بدار سلطنته قزوین بار و دکان
ظفر این جوت و از اخبار مرست افزاکم در حال این احوال موقوف است و سپهر شمال شده عینه
فتح بحرین بود چنین انتقال آنکه در معنی که در تفریح غافل بکلر یکی فارس در جنگهای مغان از
درگاه عالمیان مطاف رحمت الهی حاصل کرد و حضرت الهی در باب مستند و امرای بحرین
که چند سال بود که در ظرف شیخ مبارک بود بطرف مبارک ناکید است بطبعه فرمودند و عده قبی
عان بعد از درو و بسبب از رنجی از قزوین فارس را بقلعه نادر به مرزیم شهر بحرین پیش آورد
دادند نمود خود نیز در ظرف حرکت آمد چون قبل از درو و بکلر یکی شیخ جبار عازم کعبه بقلعه
گشته قلعه را بنایب خود سپرده نایب نر و بر بعد از جاد و لذت متواتر طاقت قلعه داری را از خود
مسلوب یافته فرار و بکلر یکی قلعه را تصرف کرده بکلر او را بعد از کاه معالی ارسال داشت و در آوای
این معنی بکنده حاضر و اختصاص یافته و لذت بحرین نیز عدا و دلا بطنی و عکس بکلر یکی را به
کرد و در آشنای این احوال عریضه از جانب قلا و رخا نائمی مشعر بر اظهار نه است و
عفو نقیض خود را بسته کاروان بپایه سر بر کرد و نایب رسید و تفریح انتقال آنکه مرزا به
از تعلیم الآبام با بل نائمی در محال جبران من اعمال زمین داد و سکنی ده گشته در آباست و
افغانه بنابر نادر ساری سر با طاعت افغان فرود دنا و در خود در ری بکلر دما ایله بکلر
ورود و موکب و الله بهرست بخوبی سبقت و در منزل ناگهان با جمعی بکلر ظفر اثر پیوسته
بکلر است او به دشمنان و عود و ساخر سر افراشته و بعد از نجر هرت که روشی اگر آذین
بنابر ضابطه علی مامور سکنی قلعه هرت شدند در باره آذین چنین فرمانی یافت او بنابر پیوسته
کاری گذر گشته ظهرا مستعملان عدا بر سر در و بر محمد بکلر یکی مدتی با و بعد از اعل کرده چون

در سینه

داشتند که بناحق کار نفعی سرزاده سری میخارود و ما بهرستباری اقبال ابد با در آوردا
کو شمال نه مند با براد و ب شکله از داور کجس بهر پخلی هرت برده ما بهرستباری اقبال
او که نته مجبوس کند و دلدان دلاور که در ادبه دشمنان مجبور و بعضی استماع این خبر کوچ و نته اوردا
با بل و استماع او بر گرفته نسبت غرضتشان قرار کرد و دلدان دلاور که در ادبه دشمنان می بود بعضی
استماع این خبر کوچ و نته و در معنی که موکب لا مستعمل حاضر و بود و دلاور را بکلر یکی
معلق آوردند و ایل او را که از هزار خان و مرز و در دست بودند بخوبی نشان معانه ساخته بعد از
ورود و مشا را بهرستباری بکلر یکی حاکم غل الهی مبارک و نته سبقت خدمتی که در آمدن بر کالجی
باب داشت او را مورد بخشنش و شغل نوکش فرموده بهرستباری خاص و باب مملکت با نری جوش
ظلا باد غایت کرده و رحمت مر حبت دادند و مشا را بهرستباری محمد شده که در ادبای این مرز است بعد از
ورود و بهرستباری کس متاود کوچ داد و دلاور خود را آورده و در هرت سکنی دهند هر چند که از خطای
او عیش و لذت در دلش معلوم و خوا بود لیکن از برای اینکه بظاهر چنان عالم صورت که نر
که معانی جبرانه حالت آن نیز درون ردش گشته و نوع غبران نوع سلوک اصل بخش
مردت است زند او را دوانه هرت ساخته و بعد از بکلر یکی معتر فرمودند که آنچه از مال
او بعضی تلفت در آورده باشند از کرده او را با نغای ایل او که در هرت و جنبش است باشند و حق
تا نند که دوانه غرضتشان کرد و در مشا را بهرستباری فرمان عمل کرده و دلاور نیز پیضا ایله که جبه
با ایل و اعوان دوانه غرضتشان کرد و در مشا را بهرستباری جرات و سر از کجای خود سری بر
او که اول با نغای بر سر ادبه نایب و بهرستباری را با مصلحت و مشا و نفر از مستغفلان انجالی انقله
بقول رسانید و در آن اوان سرور را مامور نفا رس گشته بود حاکم هرت با نغای از غازیان انجالی
او بر دهنه دلاور از غرضتشان نسبت که مستانایلیج کریمت حاکم هرت ضیاع و عفا را نغای
و بعضی نقیض در آورده و مر حبت کرد و دلاور خان با نغای میکان خود نموده مقارن آن سرور

کرد سرور خان پیش از باقیه اش را که کوه که در شهرستان خا بود و در سربازان است
از بای در آورده حب و ایش از طبعه کلاب ساحت جمعی را که است به سبب است چون یکم
کوچاید و بعلیه بعد پیشین آورد و سکنی داده طایفه حور را بجای آن طایفه کوچاید و برونه در قلعه
در بندر ساکن و نجف سلطان را در امر حکومت غلج داده مراد سلطان را مقید به برابری
انستار فرستاده که مدار الیه در روز دوشنبه بیست و پنج روز مسرتان تسلیم کند است بعد از دو روز
که که مسعود کجی مسرتان حرم محترم را غرق و بنده را سرگردانی که یوروی یک قمر که در
اوقات بعضی نظارت بر بنات سرافرازی داشت با جمعی از غلجی که آن را کباب فریزی می نامیدند
که در شته در دو ماه شال بفریزی و اقبال از سببستان را است افزون لای هما بون خال کشته از
راه و ملک و در ارام و در بهر علم فرور خارج قلعه کنگ را در ضرب خیم حیرت نام
افاغنه آنگاه از در قلعه داری برآمده و بچکان فرنگی نژاد آتش دست با شاد و هاون تو بجا
که توان را با طراف قلعه کشید و عداد و صاعقه را بر خفته در کزله در چنان قرار برج و حصا
اند خفته قلعه گمان از چنان برداشتن استیمنان آویخته قلعه را سپردند و از آنجا که بعلیه آن منش
و لد با علی بک را بر داری هر ربات و زمین و ادب سرافرازی و با فوجی مسخر قلعه است
لیق و تو بجا و دستدار و تمام روانه در دیرت و یکم ماه فرور که که مسعود را از آب میر میبرد
منوه چون بر سبب مسرتان صحرا را از علف و گیاه غلات را حین بقلعه کشیدند و کشیدند
عمر را با لشکر تلف کرد و بودند لهذا از کنگ تخم و غارم شام مسعود کشیدند که دو باب ایلارد
افته از هزاره جا قلعه حمل و نقل عسکر فروری در غنایند شاید باین تقریب حین جلوه کویر
جلادت کشته از قلعه بمردان آید و در دوازده روز آن مکان معرکه کویر غوثان کردید و از آنجا
کنار از ضراب محادی فرار با بولی مضرب خیم و در آن عرضی که بود و در آن کتب حین فرج
کرین شربک حید و در آن بزم شبنم زین کرده از کنگ آب بزدستی میل بهاری بر سر

از دوی قلعه شکار آمد و روحانی شکر نظر اثر شورشش هجوم در آنخت طایفه و در آن خبر گذار که کند
مژگان ارغین سپاری در اطراف اردو نیزه و سنان برکت صفت بر صفت و لبان دین
انجم و اختر طفره یعنی از کتبانی نظر نسبت بودند با ایشان در او کینه جمعی را بجا که حدک انگیزه و بقیه
غایب و خامس کباب قند را فرار کردند اگر چه آنست در حوال اردوی که همان پویای دوی بلند
تا صبحگاهان که پنجم حورشید برده از دوی کار شب برداشت معلوم شد که حین بوده که بقصد غول
آمد بود پس رایت نصرت لایت از آنکس در امتیاز حرکت آمد چون آخر سال بود و با طایفه
داشت سرور کدن فرار بلند اختر شب که درون خرام را در طبعه می شناسد و بر اینهای حدس نیست
از بر فریزی که کول و در فرسخی قلعه قند را گذر میدارده آن لشکر انجم حساب با بنده و حساب کما
از آب کشیده و در نعمت کوی که یکجا بقلعه برقراران واقع است آغاز عبور کرده اگر چه بوقت قلعه
کوب بریت بر سر بد تا حد بوژیا جناب عدد برق تو بجا ای زیاب انجاشته بدون اینکه
چین در چین افواج خود بخوار و با موی در آن بحر حیان آنوب و غار ظاهر شود و کمال شوکت و وقار
گذشته در سمت شرقی قلعه با فراغ بار کا غوثان با بر زمین را بر آسمان رسانیدند
در بیان احوال بلوچستان و مال کار سرداران و سرکردهان آنجا پسین ذکر یافت که از صفحان بر حقه
خان و کلس خان را بر داری بلوچستان تعیین و با تو بجا نه دستدار و مسعود بر پیشه اش را و
ساختند و بعد از آنکه ساحت و بعد از آنکه ساحت قند را مسعود دوی غوثان کرد و در محمد علی
بک سار و لیلونا بیست و شش آقامی پیشی را در نیم و پنجه حرام با جمعی به پیشه اش را بلوچ و بوقیه
شوالیک که دو مقام شوالیک می بودند و دانه فرموده و در نیم فرسخی شوالیک طایفه بلوچ از فرور و شکر
منصور مطلع و جمعیت کرده با عا که فریزی تا عا میاد و با غار مسعود و بزم مشغول نظر از ایشان
غوثه سینه نیزه و سر و مشر سید بجهت غلج و کبک اند بعد از آنکه انگر و چون طایفه شرفان
که در حوالی قالی سکنی داشتند و با بازی در آن نوازی میکردند و شکر کاران به پیشه ایشان

مشور و نرسش گردیدند و همی از عاقلین که از شکست و آلی بجا دل و تاخت ستخانها گشته
بودند از کز محال را غرضه بنیب و سر ساحت حصارش و مان و غلبه مار مور را بجهت دستگیر آوردند
و آلی قند ز که در دست پنج خوشی بلخ واقع است تا حدود دشتان از افشار و از غلبه و قهر
سپاه غفر دستگا در صدد انقیاد آورده آن ولایت غیر ضمیمه ممالک هر گز نکرده و در دوشم
ارجع الفتای امثال هایلون مال جاپا را از جانب شاهزاده کامکار داد و در غیر بلخ غفر اسروغی عاکشان
سده جبدل ساخت که به شاهزاده خلج و سببا که چنان سرکار عظیم القدر آلابی و سر او را
همراه داشت بسبکی در ادای این پنج نمایان دو الف و چهل هزار تاجری که با صطیح ستعارت دارند
هزار تومان بوده باشد با سبب دست غلبت و چند اسب با بنی طن کامل نیز شاهزاده کامکار
اکبر ارمال داشتند که فراخور خدمت بهر یک از اشراف و سرکردگان سپاه عطا نمیداد و باب عبور
از آب انکوبه امر از موقوف فرمان صادر شده معز گردید که از اضع بلخ را ششم و آذوقه وافر رسانید
کرده و غار کلات لمینه یعنی آورده و کلونکی را عرض نماید شاهزاده با غطا و جواب خبر دهنده امور بلخ را
فی الحکمه غلطام داده از آب انکوبه که گشته از راه خوشی غانم بکار گشت از آن طرف نیز ابوالفضل خان
شاه امر به سپاه بجار از ایلها سرخان و آلی خوارزم اسد داد و چهل و پنج هزار نفر را و در یکجبهه
و اجالت آنجا را در سلسله جمیعت انقاد داده در حال استعداده و در خوشی گردید هر چند اعتدال
جمیعت لشکر حضرت از زاده زده و دوازده هزار نفر بود اما بجای ایشیل بنجر عن الا شکر الله
عدت خصم را در برابر آفتوج قدرت استمالانند فرج عزایب و جنبه شهباز نیز جنگال است ممتدانه
بکوشش پر دخت با دشاه بجار را مغلوب جمعی کثیر از لشکر او مغلول گشته در غلبه خوشی میشد
و لشکر خوارزم بدون تکیه و در زم زم محبت و غنیمت نمودند پس شاهزاده بعضی غفر
قلعه شاد و آلت که در نزدیکی خوشی واقع و در سر راه سپاه حضرت پناه بود را بیت حضرت آفرینند
از چهار جانب طرح ویریش انداخته و غلبه و غلبه منولی شدند و آلی آنجا را غرضه نشدند

در کوفه

و اشرافین را بجهت خبر در آورده پس بیا میان جاپا و لشکر از روستای شکر و جاپا که بهرست بود
و در انمای ویریش لشکر بکام و دایع هستی کرده و از انقا کانت در همان اوان که از کام خوشی خوش
بودی داده بود شخصی از لشکریای فتنه جوئی از بک از جوئی روان جان بخت طبع گشته خود را در غفر
غفر تی بک و داد خواه رسا نموده او را بر سر کار و از آبی در او در همان تیرنی غفر بود و در او کشته
او را در انجا بپاره بپاره به تیغ خود کتو از روی دست می آید و در کوه چون این خبر به بعضی آگاهی داد و حولا
اصغی تدبیر داد که رسید فرمان هایلون مخالف بشاه امر به سپاه بجار را در بزرگان ترکستان
عزیمت و ریافت مشربانیکه چون اسب سبیل سلطنت چکیز خانی و دودنه خاندان ترکمان
می باشند معز فرمودیم که شاهزاده بجار بجار اسیر دارند و آنجا که در عالم ایلی نکلن آن دالاجا بود و گشت
سلطنت موردی منظور نظر داشت چنانچه خبر از روستای آندیا را در برای بنای کار در استقرار امور
انگشت و آند در برابر شهرت دار سازند و نیز حکم هایلون بشاه بزراد مرقوم شد که مقرر عزت را
برای شاه دالاجا در آن گشته خود معاودت به بلخ نموده با نظام و استاق امور آن مملکت
پردارند و هرگاه آلی توان راه فرمان با قدام امثال او اعلان نمودند و قضا و آلابا بنیدالهی آورد
جوز و قضا که شوال خاندان یافت پس شاهزاده حکم هایلون را فی العوض برای شاه دالاجا در آن
و ترک حاضری خوشی کرده از آب انکوبه عبور و رست بلخ را مقرر گردید بهر صورت تحت تحقیق
حال زمین و ادوار آنکه در صحن و رود و کوچه مسو و بکیر شک سردای زمین و ادوار و در رجات بکلیعی
کوئنه احمد و منصور بکشته ادوار با تو بکانه و استعداده تمام و آند ساخته و مشا را البیه مدت نهاده بجای
اکتله بر دخت کاری یافت و در آخر کار بنای ویریش که گشته بعضی از اعاغه شقاق اندیش که در
معبر که از خود خور و طلب گشته با نشان عمده و معهوده نموده بود که رفته افاغنه که مستحق بود و چون
با خود همستان سازند که در صحن و ویریش برج و دوازده را بدست و بندگان بجاخت نهاده رفته قلعه
کیمان را خرد و همگی در وقت کار کرده ساخته پس از آنکه غازیان در شب میسین از برون بزم خایه

و این عبادت بر میان زده سپهرهای بر روی کشیده باندام نور بجای تعلقه و دیدن هر یک خود را
بدین چنین خلوه جان سوزیده تدبیر را مخالف تقدیر یافتند و جمعی کثیر از ایشان و چریک لکزه فراد
بقتل رسیدند اسرار او را در انداز این سر و حرم و دستور عزم مغرور از بزرگام علی طلب نمود و بر کجا
اصلاح کارش یکجا نه چوب تادیبی که حکم چوب یعنی داشت موافق تراج او یافته کفایتی کرد و چای
بر او گرفته هر یک از جاکران را که سر بر نشت رسیده بود او را پای بر فلک رسیده تا حاصل از نطق
بکشت داشت را علیه ریشی را با اتفاق بارسک سلطان تو بکشی با نیت نامزد با سابقه کندان
و آتای پوریش روانه شد تا موی برین از روی جبهه بکندان لغت بردن سپه در و نیم شمال
سال خجسته مال در آستان افغان که از جانب حبس بکومت زمین و در روضه بجهت نندای امان
بکوش غازیان رسانید و در خود را بهر هم استیمن بیا بهر سر بر نشت چنان مرستاده و تعلقه را تسلیم
سرگردگان نموده بموجب حکم مایلون با فاعنه که مستحق انحصار بود با اتفاق بارسک سلطان
بدین کامعلی شتافت و از چنان دول بخش یافت و چون افغانه فتنه را چند سال بود که در جمع خیز
و تهمیه بسباب قلع و آری کفایت داشتند تا مدت محاصره و دوام میگوشتند کثرت آذوقه و عدت خود
و منات مکان مستغیر گشته بپشت بدو را در غلطان داده در بنای چهار قلعه آری محقق داشتند
نامدت محاصره دوام کامل است و ادبافت نهم ما شمال غنیت کوریش در خاطر اندک تسلیصیم یافته
اولا جمعی از نهبازان مکارک صددت متحیر برجهای خارج قلعه که در حیطه تصرف افغانه بود
ما سرگشته بکشت را بجهت صحت تصرف در آورده و از آنجا که برج عظیمی که بر فراز تپه ریشی واقع
و فوجی از افغانه با چند توپ مستحق آن برج بودند آن را نیز بنامیده ای مسخر کرده تمامی قلعه
زنده بدست آوردند و بعد از آن متحیر برج سنگین برداشته و آن برج در دست مسخر شده و دریا
چپلی زننه در قلعه کوه بسیار بلند واقع است که بقله فتنه دار است و در کوه مایلون و این تپه
بر میان میاوردی عزم بلند آن بر آبها برده بود و دیگر که از بروج ملک افغان بود و در فراز

الکوه سپهر نمون طعنه زن چرخ نیلگون و سبب نفوذ افغانه قدر انداز و محافطت آن
اقدام داشتند و درش بوده تصرف و بکند از قدر در شرفات تخریب آن قرار گرفتند و افغانه هیچ
تای مجری قتل و سر در آمدند و چهارم ای ثقیان دمان تو بهای کوه توان که کوههای هر یک
هفت دشت من بود از چنان راهی صعب که پادشاه را عبور از آن لمبوت ممکن نبود و نیز از چش
بالا کشید بر قلعه گیان و برج شهر برج ده که در جانب غربی قلعه فتنه واقع است بسند
والحق عقل محال اندیش از وقوع این امر غریبه و در ادای میرانی دشمنانی و سرگردانی است و هر که
آنرا تنگ فضا و برج و دهم الکوه سپهر شکوه استمان فرام را برای العین دید و پیش رفتن
خدا داشت که بالا بردن تو بهای کوه مانند از چنان مکانی که عقیق کفایت سیر و هم از تصرف
قلعه پیش بر میزد و منته بقا در امر با دشمنی و چنین حکمی البته نالی حکم الهی خواهد بود و القصر از نرس سنگین
توبه عماره را بر حال قلعه گیان مظهر قوای صدق انشای دودمان التماس و الحاح ساخته بکوه مایلون
دهه و از ضرورت جمعی انداختند و بعد از آن چنان قرار برج دهه و نزل پذیرفت چون جماعت
بختیاری که بستمحافظ امنیت اقدام داشتند بکوه داد طلب مستدعی اذن کوریش بود و انداز
طایفه مزبور را کرد و جنگل و افغان ابدالی از طایفه سبب نفوذ در شب چشبه مبتدوم
شهر و بقعه الکوام با مایلون قبیای کارگشته هنگام طلوع خورشید بکمان آن برج کوریش بردند
چون افغانه پیش از وقت مطلع گشته بپای دفاع بودند و قریب به بیست نفر از او طلبان
صحرای کشته عروج بر شرفات قصر مقصوره بر سر کوه و در پس دوباره بعزم کوریش مصمم گشته که بعد
از انقضای چش نوروز و در سلطان کوریش اندازند و در ذکر وقایع **بزم نیل موافق سال**
سعادت ششمان از اردو در نیا قریه که نامی که شهرستان یان سبب و سفید لالی
ایام شهر و بقعه الکوام را با طالع از غده بسج پورست نوز و کاه را رسیده یعنی در شب عبه
سج نامر بود و بعد از انقضای شش ساعت و کوری داد و زین آن شهر بر سر شش و چون عزم سخن

گشته اعلام نموده بودند که هر یکی از ارکان در بعد از منوالی ایام و از منتهی یکی از انتم در این
تیمیز آن مودی بمغاسد میکرد و در وقت امیر حاج ایران نیز از زراعت شام مقصود و قیاس
و خوشش کرده بودند که عذر و داده اولی متعلق بقبول گشته معزز کرد که امیر حاج ایران از ارکان
اشرف پذیرفتند بشرطی که نمایان بعد از آنرا هر آباد و مایحتاج حاج و هر سال حاضر که
ست از دین الی را با فزایان عظام مورد اعزاز را که امیر خسته بود سلطنت بندهکان در کمال
امور را بایشان گفت که در وجه شش غنیه اقامه دلائل بر این مکرده از لغت و حسن و فراخ
افاضه بر آنچه شرعیه در سالفان با لجان روم عطا میشد بایشان مرحمت و چون مقدمه
تخصیص و تعیین در کن بمعاذ شرعیه و محاذیر ملکیه محال و موقوف شد بود در کمال عظم
بنیان مصالحه بود و لهذا برای مذاکره آنها علیهم السلام خان بکلر یکی لرستان فیلی را بجا
تعیین در وقت مصطفی پش و آفندیان ساخته در عهده ماه صفر حضرت حضرت ارزانی و
روانه در بارش و کت در عثمانی فرمودند **گفت در دیان تو حق بود کتب**
مستور بجانب هندوستان و لشکر غزنین و کابل
بنوین خدای جز و کت قبل از اینکه بنی که بخار شرافت علی مردان خان نامیده
روانه هندوستان و با حضرت پادشاه و آگاه اعلام دهشته بودند که چون شبهه افغانه
سطح نظرات با علم صوبه کابل و آن نواحی معزز کرد که ستر راه اشرا را نمایند و آگاه
جاء نیز در جواب نوشته بودند این حضرت بصوبه در آن ناکید و خزانة و قیاس بسیار
کردید که در سر راه ماعت معذب بن قندهار نمایند و بعد از رجعت علی مردان خان برای خدمت
یاد آوری محمد علیخان قولنامه ای داده و صلحان را که عهده امرای ایران بود بمبارت مامور
و پادشاه هایدن حاجی سابق را عاده و مذکور ساخته بودند و در ادای کار قندهار که افغانه
و بار سلیمت کابل آغاز قرار کرده بودند و فوجی از غزنیان فرود می نشان برای سده و ده و بنیه

آنرا بیخه بجانب قدرت مامور گشته اند تا بکشد بعلی که که نظر بدستی تقدیم که ما بین
و ایران تحقیق دارد و از حد ملک تجاوز نکرد و ما بین محبت را از دولت اندازد و فتن
محقق و مراعات حال رعایا و امانی آذنت اید چون امری دارند و سرگردان لشکر و
منزل محاکم چهار مرتبه قدرت را مامورهای کوهستان آنتا حیه ناخته و از آنجا مایلک مراغه
چهار و انداخته قریب مرز رنفر از جماعت غلجانی را که در آن نواحی بودند و عرض تیغ ملک حنه
مال و سرسباز را بایشان بدست آورده و نموده که غنیمت و کابل فرار نمایند و در خدای خیال
معلوم میکرد و که از دولت عثمانیه که کارینه کسی سر راه مامور و در دفعه حضور
نیت غزنیان بر اینکه ما دوز از خدمت افتد بنویسند که از مقام معزز قدم فرار کنند و در آنجا
ملک و جلالتی را بعضی خاکشان غنیمت یافت و ساندند بعد از وصول این خبر محمد خان
را بر سر مقام برای استغفار خلف و عده تعیین و در بار توهم محرم سال قبل بعزم پا چاری از راه
سند روانه شدند و فرمودند و شما اشانی در باب کابل و غزنین جار رفت اما امر مؤکد بعد و
پوست که زیاده بر جمل روز در آن ولایت گشت نکرده و زود جواب خبر بخان بکند و بر حضرت
کنز رسد محمد خان و در هند و ابلاغ نامه نمایند تا بپادشاه و آگاه و در جواب
تجامل از مرضی کردن ایچی تعاضل نموده و اورا مرضی نکرد چون کمال کامل از رفتن محمد خان
منقضي شد و در ادای محرم سنده مرز و صدر و خا و یکت بحری بعد از رفت قندهار فرمان
مؤکد خطاب بجهت خان عود محمد و یافت که وصول حکم اشرف مرضی است که هر جواب
که از دولت علیه که کافی صادر شد بابت بعضی رسد حکم هایدن را مصوب
سه نفر جلودار از راه سند روانه ساختند پس غنیمت حرکت نسبت کوهستان غزنین
و کابل در خاطر اندکس بصمیم یافته در عهده ماه صفر که ایچیان روم برخص و روانه انگرز روم
فرمودند بر چم علم طغز شایگان غزنین در اتمه زار اند و از حبشه محرز که حد ملک ایران

و مانند است عبور و منزل قرار باغ شش رخسار غنیم را مقرر که مضمون خسته از آنجا نماند
بفرستد میرزا به بنده افغانه غور بند و میان مامور و نموده با قوفا نامی که حاکم غنیم بود
از نظر غنیم آمد اندر موکب جماعین منسوب حش کشته فرار اختیار و فضات و سادات علما
و روشای وانی و عیان غنیم یکدیگر فافله سالاری عجز و نیاز و شش کشتهای لیدی و دی
امید واری بربار خرد عاجز نواز از ده مشمول غنایات خبر بود که درون فرار شش نوز که کید آلا
از منزل ترابع رایت فتح آیات بجانب غنیم افزوده در سبب و دود ماه مزبور ما بهیچ اعلام
جهان کشار که آفتاب قبا سحر نوزاد آن میکرد و ضیاء بخش ساحت ملک غنیم حش
و در همین حرکت موکب حضرت شعار از قریه ناز فوجی از افغان طغر قریه را به پیشه نواز و ده
دو هزار کی و باقی هزار هجاء که در تصرف خدمت دیوانی مالک طریق نافرمانی شده بودند
کشته غازیان تمامی مکن و اوطان ایشان را پایمال ششم سوز و لب یاری از رجا
مقتول انسان را مامور ساخته این مرتبه را بعضی و آلا رسا نیندند و حکم حکم بفرستد
که اسرار مطلق العیان ساخته فوجی از آنجا حش را برای دارفت بر کاب حضرت بنیاب
حاضر سازند و هم چنین افغانه و هزار شش کشته تا غنیم هر یک که بر کشتی کردن افغانه
چون در حش سال نوزده بنیردی باز دی شرکت قاهره از برای در آمد هر یک که باز جاده
افتیاد که آشتند سر فرار عفو خدیو بنده نوز کشته و از آنجا لوائی تبعه بجا نوبه الملک
کابل افزوده اعاده وانی کابل در دوزخ طر فی استقبال سمجده آوراک تقبل عتبه دست
بر توبه بشرفیت خلایق حاضر سیرایه شرف در سر کرده حضرت بفرستد با فخر بعد از
سر حش ایشان جمعی از افغانه و سپاه میان کابل از جاده افتیاد نکل و شرف
خان و رحیم اودمان کوتوال قلعه در پناه حصار قلعه لندی از راه ناتوانی در آمدند و در شرف
در سیم ریح اندول که پیشخانه کشتان موکب جماعین پیشخانه دلا را بجای قلعه

را میزدند

رس نیند هیچی از قلعه کیان از در سینه ای جادوت بر دهن کد نشسته آغاز مبارزه کردند
اعلان پیشخانه چون مامور بجنگت نمودند کابل ایشان نیز دانه نصیب سادات کردند
شش که دو وضع احوال اردوی انجام کرده و در ادراک لکت غیر حش سمت شرقی شش نموده که کله
جهان کشتا نیز در وارد افغان کشته روز و شب بنه خیم ماه مزبور بر سر سواد شش و از آنجا
که سبب با منک آنک در انظار با نوزاد روز شش با زحام تمام از قلعه بر آمد و مبارزه شش
و شش با نفعان و سبب نفعان کرد و از این معنی حش ماده عصب خفانی کشته جمعی را که در آن
وقت در کاب اندک حاضر بودند به قبیله آنجا حش را فرمودند مامورین سبب بر آنجا حش
آشتی با ایشان در آنجا تا پای قلعه ششانی کرد و تا نوزده غنیم بنده خدیو و مفت کوه و شش قلعه
لسته اطراف شهر را محصور نمود و دستور ساختند از کبیر طر حکم دال و تو بهای قلعه کوبه را فرار
نمودند و هیچ مشر و بعضا بپن در آنکه هم بر دوز شش طر بر دهم ششیان غلب برین مایل
چرخ دایره است طر تو بهای برق آنرا و از آنجا سبب ابر مظهر عثمان را در حال قلعه کیان غنیم
بار ساخته نوزاد در غنیم ثبات برج و حصار و ساس فرار قلعه کیان اندر خنده چند روز
اهل قلعه مانند سوی آتش دیده میان شعله نوز در شرف جز و چه و چون تاب نوان از خود
ملکوب دیدند روز و شب بنه و دار و تمام بهر ای کاروان عجز و ناتوانی و از در و بر سبب
و زبان نادانی با دای اقلکتنا بما ملل السقطان اعزاف بعضی نافرمانی کرده قلعه را
سپردند و پیشکشی لایق در شش کاب نظر اندکس گذرانید و خزان و جیانه و فیلیانه با شش
که در آنک بود و بعضی طر کاب طر شریفه تعلقی بفرستد شانه زده و بفرستد میرزا که ساقا از
منزل قریه غنیم شرف کشتان غور بند و میان دقلعه اضحاک مامور کشته بود و متفرق بر این
دقلجات ایشان را بفرستد و آنجا عتبه مجر و اطاعت در آورده در سبب چهارم ماه مزبور
از راه چارک کاب را در و شرف اندر و تقبل شش خدیو کاب را کرد و بر عارض آن عارض حش

بجای تامل و نظر فرستاده مقاصد مضمون نگار دولت کو رکایتی اور اخوا میبند
و نه رخصت باب لهذا اصری از بسا دوان و بران بجا باری تعین و نامه های یون بپادشاه
و ااجاه نظامش یافت بدین مضمون که قبل برین علی مردانخان شاطو و بعد از آن محمد علی
سفارت معائنہ دربار سپهر شہ در ایشای در خصوص ستر راه فرار شہ در پادشاه و ملکہ تبار شہار
و از جانب آنحضرت نیز مقرر مطلب بمل آید و گوید بنا بر وعده آن پادشاه و پناه که کبک عروج دارد
قتلہ و رکشته بعد از آنکه غلط و عده ظاهر شد الحی و دیگر برای تجدید مذکور مدانه ساختیم حال یک
سال متجاوز شد که در آنجا و شش بجواب نامه بنبر و شش اول و باب وعده کردن و نامیای غلط
بمل آوردن و بعد از آن پیلجی را بر خلاف قانون سلف یکسال نگاه داشتند و جواب مکتوب بنما
در عذر تعویق گذشتن بهمانا نشی از مخالفت و بیگانی و منافی آثار دوستی و بیگانی خوا
بود و بعد از فتح دستگیر طلعہ قند و چون دین و مقصودی که از افغانه با بران صدور یافته بود
زیاده بران مملکت مندوستان واقع شد و منظور آن بود که البته جنبہ انظار مریضی خاطر
اندیش می گرد و آیند و دولت را اخواه یکدیگر میبندیم متوجه جنبہ انجاعت کشتیم
و بعد از جنبہ انظار چون مردم غریب از باب داب برآمد بودند مسئول نوزاد کشتند
اما مالی کابل قطع نظر از آنکه بایست و در دیات مضمون و منضم شمرده در عالم اتحاد
بین الدولتین بدارم خدمتگذاری و اعانت پر دازند در سعادت برودی خویش جنبہ
افغانه اتفاق و اظهار هر قسم شفاق و اتفاق کردند چون این حرکت منافی طریقه ادب
با سدری حرمت مکتب نظر کو کب و در راه بیگانی که بین آنحضرتین کفایت داشت و مقام
مادیسب انظار بعد از آمدن ثانی الحاکم که بر مقامی فایده نیاز روی امید بدبار سعادت طراز
آورند ایشان را بنابر خاطر انجاد شاه و پناه مورد عفو و شمول حسان فرموده مقرر
داشتیم که اصری مستحق مال و حال ایشان نکرد و در مار از نمادی حال لی اللہ و

جنبہ افغانه منظور می شود و باز همان دستگیر منظور نظر میباشد و چا بر ابراهیم چند
نفر از اخیان و دارالملکت کابل در پست ششم ماه روانه شاهیجهان آباد ساختند که آباد طاعت
نامه های یون مال و کابل بیان بزبان مقال حقیقت حال را مضمون پادشاه و سبیلان حصال سازند
و بعد از ورود کابل بیان بکوال آباد عالم آن ملک ایش از مانع و پیشاور راجع ساخته برادل
که بجا باری میرفت و در میر عبس نام افعال در عرض راه بقفل رسنید و چون محمول انکشت
کفایت با حمال سپاه نصرت پناه نمیکرد و لهذا فوجی از افواج مضمون را بجای فلفل طلعہ و رک ملهور
ساخته در دوازدهم ربیع الثانی بهر ای تائید براداری عازم که مستامات جابلک و خراج و
که موضع حامل خیر و مکان مامور بر آب و علف و مسکنی طالعہ افغان بودند که هم کوئیک
نرکشان آن ناحیه بمل آید و هم رستم و در غلہ و ذخیرہ بهر افغانه امنیت بمل جبال
کفایت جنبہ و بران رزم از با حکم و آلا که نو و دودست بهاکشته متفق و مسکن ایش از
بجا میردی جلاوت لکد کو بکسر کشان را مضمون و مکتوب ساخته انظار بعد از آنکه خود را گرفتار
محاکات بکسران صدقات افواج و مستقامات خویش را مستغرق لطافت اندر بای آمین
موج دیدند بگردی جود و خبر بگردی که گشتی شکسته کان طوفان حوادث را قرارگاه لنگر
امان بود و متسل جنبہ بکنار عاقبت و ساحل امنیت بپوشند و همی سرگرد کان
در دمای انظار بعد با سلاطین و قلمداران و مبادی و اقوام او و بر بار علی شفاخته خدمت در کابل
اندیش علی را عطفه کوش غلامی خود ساخته جمعی را بتقریب بندگی این استان بشا همراه
ازادی رسانیدند و دست و دود و در آن مکان حرم پائی سر بر جزو نظر سر کوب بزم مسرور
و بعد کوش بران ماه و هر کشته و رستم سرزمر حامدی اندل لوائی توجه بجانب کند که
در خوبی اسب هوار و نور نر همت و صفای طلعہ بر سر سبستان جنت میرزا افغانه افغانه
استر زین نیز جمعیت کرده در طلعہ کوه بکسرت تمام ساس خف و داری پر افغانه و لیران

حضرت نشان با مراد حسن سرسقاغ ایستان عازم شده انظار بچون دشت در زیر
پای کمران عازمان یکسان دیدم طالع کشته دوسای ایستان را در دورد در بارنگ نشان
و مشغول عفو خبر جهان شدند و انوار کجرا امواج که مامور به بنیه هزار جات بودند قدمات سر جود را
انجام و جمع انداد و انظار بفرار در سنگ غلامان اشطام داده در سبب ششم ماه دارد و در باغ
و جاکشته و از انکشان فوجی بضیضه قلعه جلال آباد و دایره بکجه کاسل افغان که مرکب قتل بادل
دوران شده بود مامور کشته عالم جلال آباد که مانع رفتن کابلان شده بود فرار باقی ایلی
آند یا طریق اطاعت سپرده روز پنجشنبه سیم جادی الدل بقدم استقبال شیش آمده قلعه
دادند چون دلدیر عباس شیش از وقت در فرار کرده احدث سقناضای محکم کرده و جمعی عظیم
مردان و دلبران سر که کارزار فرستاده اسب سواران را از اسباب جوداری استخوان
داده بود تا فینان دسته دسته بختناضای از پوسته آن نبانی قوی اسب سواران
بدستباری سرخ شوکت قاهر در کسم کشته حضرت در حال ایشان را عرض تیغ بود
و زمان ایشان را با همیشه و گمان دلدیر عباس شیش از وقت در فرار کرده احدث سقناضای
اسب فراتر است ساخته بد کلام معنی آورند و بعد از ضبط در ابط امور آن نواحی چهار سقنا
که در پنج فرسخی جلال آباد واقع است بچون آرای قدم هر روز درین اثر شکت بهار دانی اندیاز
هر کل زمین از آن دادگی را ازینست که در دست سواران در کار خود ساختند و **پایان در دشت هزاره**
رضا قلی خان از فرزند بجا سقنا علی در کاه مستاد و از فرزند می باغی بن شربت سلطنت و در اری مالک
ایران چون درین اوقات که رایت حضرت آیات عازم هندوستان و سفر عبیدالست حضرت
پیش نهاد و همت خاقان کیتیستان بود و خیال نصیب یمن یکی از فرزندان فرزندان کاهار شاهزادگان
آزاده مادر ابرارانی فرمان دانی مالک ایران از خاطر اقدس می گذشت لکن در کمال امر
هابون بمنزله تقاضا بپوست که رضا قلی میرزا را که اگر در اسیر شد اول و در اوقات در سر برنگردان

بلخ نکلن دشت ولایت بخارا کج نشان پسات بدو فرمان نشان بکلیک هرست سپرد و فوجی از
غارتیان را بهما لغت انجا گذارسته و ضابطه آن ملک را مضبوط ساخته از راه جنگ و با میان دارد
از دوی حضرت نشان نزد چون بعد از وصول خبر فتح بلخ که هنوز مویک هابون در دورد و با دقت
داشت و لبش هزاره آمد و لا شرف نفاذ یافته که در ایامی که افواج ظفر شعار از کار ندم و بکار کجا
باشند متوجه قند و کشته امیران ناحیه را مضطرب سازد شاهزاده برونی فرمان رایت افراز
زویه با ولایت بر حضرت خان نام قاتان که تا آن زمان در مقام مخالفت اعلات داشت با سایر کیشان
آن ناحیه با شکت نبوده مالک طریق بنیت شده شاهزاده از ولایت را خالی از اجداد و عاکی
از قندهار و دودخوزه است در کوهستان در آورده و در اثنای انحال امیر هابون لبش هزاره و وصل
کشته بکلیک را متروک قوایم سر بر سر برادر و مجدد عالم دلا با حضار او اصدار باخته ش هزاره
و روز و طریق امثال کشته بعد از زود و بلابل بند و اخرونی را در کابل گذارسته در سبب و چهارم سبب
دار و خدمت خبر کاهار کشته روز دیگر حضرت غل لکمی بلا خطه کجرا بلخ که در مویک شاهزاده آمده
بودند بر دانسته تا چند روز انجماعت برسم مان از نظر آفتاب نشان گذارسته و چون اسپانی
از ایشان در سفر بلخ بموضع استقا و دانه بود و بکلیک سبان تازی هزاره و اسب غایت و نیابت دوا کلا
ایران را بختیاز غل و نصیب بکلیک پیمان فرمان دانی را لبش هزاره کاهار غول و در جمیع عده
مشعبان بعد از ظهر بدست مبارک ناکت در دشت هزاره و غراشته میرزا در و بکلیک سر بندگی دهم
مفر فرمودند که در عهدش هزاره کی چقه را بخت چبند بعد از آنکه باو شای هر یک از اولاد و کلمه کجاست
مالک ملک نعلی کبر چقه را بکلیک ملک لطوف رایت نامند و روز یکشنبه سیم رضا قلی میرزا احمد
و با شوکت و شان روان بجانب بران ساختند و روز دیگر لوی جی کاهار بجانب جلال آباد حضرت یافته
و در دهم ماه از بعد آباد گذارسته بجانب شرقی بغاصه نیمه شرح قبا با کاهار غول و جاه بر اوج هر ماه اکثر
شد و در انجا دودخوزه هزارتن از جوان بیل افغان برسم سقناضای سفر کرد و بد که در منزل بمنزله رایت افراز

دلیل مہات خود را بطلب امان بدرجا عز و شان فرستاد و خود نیز روز دیگر بحیثیت ساسی ہستان
جینان خاہر گشتہ بہت لکت نزد چند رنجرین کرد و بیکر جسم مشکیش از پیش نظر او
گذراند و دوازہم خدمت واقفیا و بتقدیم رسانید و خلایع حاضر و حاضری او بہت تازی میزد و با رنجرین
ازین دیکر و خنجر و شمشیر مرصع با و غایت و نور شات و بیکر در بازو او میزد و ایالت لاہور بہت نورانی
و مہکول گشتہ و خضر اللہ خان نام طبعی شیر را کہ مردم شیر از حکمت او کنیز کرد و نور و او کی
اطاعت او نبودند و سربسلمان در ولایت لاہور توقف داشت با بیابان اٹلک سرانفر گشتہ
روانہ اتولایت و ناصر خان صوبہ دار را کہ از جیکر قہار ان و در کباب حضرت اقران میبود و جیکر
بصوبہ واری کابل و سربسید و فوجی را تعین فرمودند کہ بحفاظت مہر و ضبط شہنہای پنجاب
پرداختہ مقرر و تعین دادند و اردوی نظریترین نمایندہ در میان دفعی **جکب سلطان** بنام علی حضرت
خداوندی گیتی ہستان حضرت محمد شاہ پادشاہ ہستان و بکیت **شہر شاہ** ہمان آباد
و واقعہ ان آباد **بکیت بنیاد** بعد از آنکہ دار السلطنہ لاہور بحیطہ لشکر در آمد بعضی بستادگان
با بیکر سرکردن نظر رسید کہ حضرت محمد شاہ پادشاہ و ملکہ بقاء ہندوستان از طرف ملکہ
مشغول جمیع آوری کسبہا و عازم مقابلہ موکب حضرت پناہ بہت موکب جاکنت روز جمعہ بہت و شام
از لاہور حرکت و از رود و فائزای زلف عہد روز و شب ہنہ معہ مشرد و بقصد و دارد و سرحد و نہاد
در آنجا بہر تقدیر تحقیق بہرست کہ محمد شاہ با سہ ہندو مر و فامی و دودہ ہزار رنجرین جنگی و شہر و علاقہ
توب از رود بان برق آنک و سہاب انارہ رزم و آلات جنگ دارد و عمل موکب کربال بہت
و چہرہ سخی شاہجہان آباد گشتہ و چون روحانہ ضیق کہ علیہ و انخان اورنگ اور شاہجہان آباد
جاری کردہ از جنب کربال روانہ اطراف دیکر سخی جنگی بہت است در آن مکان چہن چہن
و غورخان مہین ترتیب دادہ و توجانہ در لکھنؤ لشکر دارد و خود ساختہ بہر مقابلہ توقف دارد
فوج ہمال شہر از رنجرین ہانوشان ہم را بجز اعلی تعین فرمودند کہ تا حوالی اردوی محمد شاہ

رفتہ و دستبرد می زند و تحقیق احوال در انودہ جیکر کنی را بعضی رسانیدند و بعد از روانہ نمودن ایشان
مرکز سخی نشان در ایشان روز شنبہ ہنہ ماہ وارد و مقصد انالہ ہشت و سخی کہ انالہ کی کہ گشتہ
داشت گشتہ مہم محرم ہند و عروق را بسر کردی فتملی خان انشا چہر چہی ہشتی و جمعی از سکران
در آنجا گشتہ و روز پنجشنبہ دہم شہر مزبور را زنا مالہ حرکت و پانزدہ کردہ راطلی کردہ شاہجہان آباد را
محل نزول اردوی ظفر خاں و ساخنہ و قراولان نیز بہت چہنہ مزبور کجالی اردوی محمد شاہ سبب رفتی
کشی و روز سہ ہیکری در کوشہ تلخان کین زدہ کردہ بسہم دلیری در سہر بخانہ و جمعی را قتل و شہر
زندہ و مستکر کردہ بسہم دلیری عظیم آباد ہشت کردہ و تانی سربکشتہ توقف شب جمیع ہنہ ہنہ ماہ و سہ
ساعت از شب گذشتہ چند نفر از قراولان وارد و گرفتار ان را بکھنر و آلا آوردند کہ تحقیقات زبانی
از ایشان جعلی آمد بسہم دلیری پادشاہ سہم دلیری عظیم آباد ساختہ بعد از ان اعلام فرمودند کہ در ہمان سرا
توقف جمعی از کھنہ آرازان حدودت نشان در آن حوالی از روی غرم و ثبات غرم بقراولی پردہ از ہنہ چون
اردو حوالی مزبور تا کنال شش کردہ سافت و جہار کردہ ان تمام جنگل و شغل بر کجہا بارک و دود کردہ
و بکری کجہا خالی از شہر ہش ہزار و دود و جہان و لبران شہر انرا ان را دود گشتہ کردہ از جہا
شرقی و غربی اردوی محمد شاہ و رستادند کہ ہر یک سمت خود را و سطح و جا و مکان نزول ہمواری
نہان و کیفیت جنگی و میدان جنگ را تشخیص دادہ در سرائی عظیم آباد خبر بکنت لاہور رسانیدند و روز
شنبہ دوازہم ماہ را بہت جہا کنت از شاہجہان آباد و مشورہ تانی سربکہ و دیکر و واقع بہت گشتہ
و روز یکشنبہ سیزدہ ماہ ہنگام صبح نوای ہستان سادہت با فتنہ تول ہما بول را بشا ہزارہ
نظر اللہ مزرا تقوی و جمعی از خوانین را سا بکونین جنایع ہما ہی ہما بول خال شاہنشاہ و سادہت خود
با فوجی از دلاوران یک ساعت ہنہ از روز گذشتہ وارد سرائی عظیم آباد گشتہ و چون محل مزبور
مشکل بر رابطہ عظیمی بود کہ بسک و اجہر بر آوردہ بودند کالم تباہ با انالی انجا بہت کلام تلکہ و رابطہ مزور
گشتہ بسہر گشتی بہر او شہد کلام لاہور بکھنر مزبور بسہم دلیری ہنگام جماعت از ہنہ جان لالہ بان گشتہ

بیا بوس هابون سر بلند شدند دور آنجا سرگردان قرار داد و فرستاد بستران برفق قتل
عاضد کشته شد و هر یک سر زدند که از اردوی محمد شاه بگریختند و در نزد نظر افسر رسیدند
از گرفتاران بربان لوارم استخبار بعضی اندک بوضع چوبست که محمد شاه از دست نیزه قرار داد باندن
حصن کشید همان مکان را که جای حکم است ماس عاقبت نمود ساخته شتر با شتر نه که ملاحظه کردند
و غری اردوی او کرده بودند بعضی رسانیدند که هر دو طرف جنگ است و زمین مسطح که شتر بسته
نزول کوکبه حضرت آملکت قابل میدان جنگ باشد و چوبست چون رای که بارودی محمد شاه نیست
مشغول جنگی نیست مرضی طبع افسر شد و آنحضرت اراده کردند که بوی شرقی اردوی او متوجه کشته
در طرف بانی است که ماس کز نال دشمنان آباد واقع است و میدان بسج و در حصار موی و
سر در صلب کوکبه فیروز و دروغ لای عالم افروز نمود و اگر محمد شاه بمقتضای آید جنگ بر دوازده
از همان راه رایت و تبه کسبت شاه جهان افروز و موب هابون روز دوشنبه چهارم تا قبل از
طلوع فجر از منزل حرکت دارد و خانه فیض کشته شد و در دوشنبه اردوی محمد شاه مکان بمکه طلوع
دیده خیم جنگ چشم ام را در آن مقام افروخته جزو با چند نفر از دلاوران و نفر فرجام با نیزه یکی
مسکر محمد شاه جای که علمها و سپه قهای ایشان نمودند و بوی و بای جهان نورد و راه را نشان
ساخته و بشکر کلاه ایشان نظر تحقیق انداخته بمقتدر دولت بر حسب فرمودند و تمام شام بوق
افسرس رسیده که بریان الملک سعادت خان که صوبه دار چند ملک و معظم امراء هندوستان بای
و چهل هزار نفر قشون و توپخانه و استعداد تمام بعزم امداد محمد شاه و اردو بانی بپشتی افروخته
سپاه حضرت پناه بمقابل او را مامور شدند که هر چه با انعامه بنیفرستند بمحافظش اطراف اردوی محمد شاه
جولانگاه قبول سپاه حضرت کیش بود که از کشته گمار سر زدند و گرفته می آوردند اما باز فرجی را که شتر
بر سر مسکر او فرستاد و در مجاورت شتر با نیزه تمام مایل از منزل حرکت و چون در دوشنبه فیض کشته
جهان آباد عاقبت نادر بای بول بکفرستند و نیم فاصله دارد و مسجد که کوکبه جهان کبری آغاز نصفت کرد

نقش

قشون حضرت میرزا به قول قرار داده شاهزاده لغزنده میرزا را تعین فرمودند که از جانب شمال و در
تحوالی کمال آید رایت قرار افروز و دوشنبه بای کز نال ماس رود فیض و در بای قبول را ماس کز نال
کردن لغز ساخته با جمعی برای ملاحظه بورت و موضع جنگ عازم اردوی محمد شاه شدند و در عرض راه
قرار دادی که شتر بر سر راه بریان الملک سعادت خان مامور شده بودند و در دوشنبه و در دوشنبه که سعادت خان
در نیم شب برای مامور خود را بارودی محمد شاه رسانیده و قرار داد بعقب اردوی او رسیده و بسبب
از کسان و کسب بای و در اسیر غارت نموده اند بپشت حضرت نیز از غارت اردوی محمد شاه کشته
سمت شرقی اردوی او را با فاصله یک فرسخ که میدان مسطح بود برای نزول اقبال و برفق امر افسر حضرت
میرزا را نیز بقول هابون ماس در آن موضع بپشت جای قرار کردند و در دوشنبه آنحال سعادت خان آگاه بخبر
که سپه تاران هنوز مضروب و بپشت تاراج کرده اند چون از مردم ابران بپرسیدند و گفتند اینجی را
بر ساخته از راه غور اما که جنگ کشته خان دودان سپه سالار هندوستان با و اصل خان سردار قشون
خاص بادشاهی و جمعی از خوانین عده با بغایت اول و زجا بر آمده قشونهای خود را دسته دسته کرده با
توپخانههای سنگین چتر شلم دکن آملکت میدان جنگ نمودند اینجی حرکت عرق حمیت محمد شاه
او نیز با ظلم الملک که صاحب صوبه ممالک دکن بود و اعظای امرای آن دولت و قوادد ایشان در برابر
المالک و باقی خوانین و صوبه داران و جمعی از هندو افزون و فیضان مت و بستان توپخانه کلاه
اشخانه سپردن آمده از نیم فرسخی که میدان جنگ بود با بغور خان خود بپشت بر پشت تصویر حضرت
نموده بعضی سبای شکر چرخ شدند و چنان طول سپاه انگره بنیفرستند بپشتی با مدد کز نال فرزدی
که آرد و هندو چنان روزی بودند فی الفور جمعی را بصیانت اردوی هابون مقرر و دستور بر آید کشته
درع و مغر ساخته بر پشت کردن خرام سوار و قتل هابون مسفر صورت نصرت میرزا و جمعی از
خوانین نامدار کشته توپهای که توان را که میدان جنگ محلی آتش نشانی آن فعا پس برقی آملکت
نیش در تحت لوی شاهزاده حضرت قرین و مبارزان عرصه کین و توپخانههای جلوه متوجه میدان

نیز در عازم مکه که زرم آورگشتند **نظم** نسب تقدادشکر بکبران بود سنگیست که کوب خون چکان
 بود و چون رفت از بزم صف کشیده و مرثیه بر معزین از خنک دیده شد از اندک شد و در سپاس
 بخیر از حرم مکه که مایه علف چندین که دامن در کشیدی **نظم** سرانجام بزرگ خیزه دیدی و غریبم
 در بین دولت در چرخ بر شمعین انداخت و پرچم ربابت کلان پذیر ساحت سپهر را مشفق کون حیات
 چه چنان طرفین مانند چرخ فتنه جویش بر انگیزی پرده حتم مبارزان جبار و مبارزان خرد و خوار دست
 باستمال آلات حرب کشاد سر برآید که بران مانند کوی در خم چو کان توایم پس با غلطان شد
 سرکشان مانند جبار و در پای خون سرگردان و هرمنه که خود را شک میشد چاک سوار بر از بزرگ
 حتی چهاره جهایت و هر اردو تا قبل که دمان آتش نشان میکشاد و زبانه ستر بر برق خنک و در کوب
 الفقه از ابتدای طهر انقضای چهار و پنج ساعت بایز حرب آتش طعن و ضرب شغال داشت
 و از زبانه ناز صامیه و صف حال میکرد و در بین از کز و فر توره و سپاه تعبیر افشا و لوله ادا داشت
 و زبانه ها میگفت صغیر صدای فاقعه شهابی در کوشش جان میبندخت برق سنا
 جان نشان ضرورت یکا دالیه و محظوظ بصا و هم در دیده دل جلوه میداد و کله و شنگ مرکب
 و منک تعبیر و جعلها در جوف الشیاطین بر زبان حال ادای نمود و زبان شیخ معنی الشی
 و الا عنان بمران قطع با و امیر ساند **نظم** شد از فرود خسته آتش زرم و کین در خون کشیدند
 سراسری زمین که گرفته زود و شنگ و مرده و غضای جهان کشته چون شمشیر **نظم** زوک سنا کما
 غار از کز و مده چه چشمه زرم و کسر بر غلظیدن کشتگان در مصاف **نظم** مده شسته بر شمشیر
 که تافت در بسیاری کشته چستما در آن عرصه غالی مانند هیچ جا **نظم** آنگاه سعادت از لشکر
 میدان روی بر نافته بکاره بکانب نهم شستافتند و سعادت خان و شاهر خان برادرزاده
 که در مروج قبل قرار داشتند جهان بخواب و اتباع خود زنده گرفتار دغان دوران که سپه سالار
 و مدد را به سلطنت هندوستان بود در خمدار کشته بکب مطهر خان برادرش مقبول امیران و

و دیگرش تقدیر بسیار در آمد خودش نیز روز دیگر عیبت آن زخم که کار گرفتار بود و در گذشت
 و اصلان خان سرور خاص محمد شاه با شاه و دغان افغان و یاد کار خان و میر حسن خان که که در
 از فغان و اعتبار خان و عاقل بکجان و علی احمد خان که از امرای معتبر بود و در با قرب صد نفر
 از امرای و خاندان و عظمای دیگر و سی هزار نفر از لشکر با آن عرصه شمشیر امکن کشته شدند
 که زنده بجا که گرفتاری پیوستند و محمد شاه با نظام الملک و قمر الدین و وزیر اعظم چون
 فریب بار دوی خود تصویب صفوف اعلام اعلام صولت نموده و بعد معرکه خود بار کشته شدند
 بر زمین کفن زنده و خزان بخت و مریدان که بکمر و توپخانه های پادشاهی امرایی با غنای بسیار
 و اثاثه افزون از ششمار بجهت تصرف داده و معرکه عرصه میدان از وجود سپاه هندو
 و با حجاب کشتگان مشغول گردید بعد از وقوع این فتح نمایان چون محمد شاه اطراف غور خان
 خور را بر جمل و خندق و توپخانه استحکام داده بود و خبر کردون شکوه سپاه بکمر کرد
 اذن بر کشتند و از هر طرف بمحاصره اردو و امور ساخته بستند و راه هند برود و خنجر
 کار محمد شاه باضطرار انجام میداد و ز سیم خلع خلعت سلطنت از خود کرده و افسر سردری از سر گرفته
 با خوانین و امرا و بیست هزار تنام دارد و بار سپهر حرم نام گردید و در عین که پادشاه و پنجاه عازم و از
 حضور و اقدس بود و بر عیادت نسبت ایلی که فیما بین حضرتین تحقق داشت از جانب غلظت کی قاهره
 نصر الله میرزا را تا خارج اردوی بستاند آن پادشاه و فرزند خصال امور و منکام طرود و تا پیشگاه
 مسعود و آنحضرت نیز تا پیشون خیمه مبارک راه و رسم اعزاز نموده از آنجا که دستگیری درین مقام
 شایسته آیین سردری است دست آنحضرت را از روی مطلق گرفته و دستهای او بر پیشانی
 خویش ساختند و در حقیقت زمام اختیار کل ممالک هندوستان بدست تصرف دولت نادر بود
 امده محمد شاه چاشت آرزو زود بارگاه عاقانی همان آنحضرت بود اگر امانی که از جانب جهان میرزا
 شایسته چنین جهانی بود و عمل امده باز محمد شاه بعد از ظهر معرکه خود مرجهت کرده اما افواج مضروب

و پنجم قرآنی ساخته خون ایشان را خنای مشبوع و خضاب است بعد محمود سر پنجم دلبری را بجان
کشتی بکنی که در دوزخ آنجا بپای تور بر سر فلانی شایسته گرفته فیضان را هرقه کشیدند علم مکمل شد
که جمعی از بزرگان در دروب محلات مانند خیل نجوم که با سبیل محلات در ادرات فلکند را همچنان که
از خواب بسته بسیار ثابت قدم بکشند و کند از مذکوره احدی از غازیان با از منج خود داری صبح مهر از بل
بدر کرده بقصد شقام تیغ از نیام بگرشید و مذکور شرقی خضاب از سر کین سر بر را بلباس
شقی از بسته با چهره برافروخته دعای تاباناک بر پشت خیلک فلک بر اند حرم و میال با جمیات
حشمین و صورت سلیمان موار کمران جهان پادشاه خود که در آن نیزه در و بهرام صولتان گویان
آنانرا که بدر رکاب بال است گفته مسجد میان با نادر در العبد دم اقدس مسجد و خاص دعایم خشنه
و در آن مکان بعد از تحقیق اینکه حرکات دو شینه از کدام آمده و جماعت صادر شد و در آن
فوج فوج به مجتبه انکوره تعین و امر بقتل عام آن محلات فرمودند شور و غش و آسوب فرج اکبر
میان شهر برادر آفری الفوز در و دیور عمارت رفیع نقش عالیها ماسا فلها گرفت و ساکن
اصحابان صف خانه رنجر پذیرفت بنایای و کشت بر زدن شارب ادانی عوام است
خراب افتاده و کور و نامت سلسله مانند زوداده و زجر شون در که خند سرانای که طعنه بر تصور
جنت میزد و بعد منه کنج کادی دایان تصور یافت حوضهای که از چشمه سار لطافت که ز آب میخورد
دوازده چشمه خورشید و با در جوهر یان و صرافان در بسته با در و کالین تجار و در آب است
و نامی اسواق شهر تجلی نماید عادت انکوره باغی چهار است بدرون استل خود سلو خند
و این دیوانی مانند غوغا میخون او کینه در کسب است و لذت این شرارت و دوزخ
و دمانها بر آمد و دوزخ و دلهای مجرم و مکنایا چون شعله اود و دشت و تر سر بر نک کشید
اکا حاصل از دوزخ اجمرالی و دب مسجد جامع و چند محله دیگر صغیر و کبیر اعرضه شمشیر شد از آنجا
طلوع مینتر اعظم از مان عزوب زبانه این شعله بر شورش بر زبان امیر سید در کند کوب

نین و اجناس غنیه چندان بقلیم آمد که محاربا ایدام و دفتر لوبان انعام از سر هر
 آن عاجز آمدند از آنجا بخت طاموسی بود که کوزد کیکاوسی و خزان و میانوسی و دهنای جزا هر
 نامور از آنرا میباشید و در ایام سلاطین سالها هندوستان و در کوزد و هر که با صطلاح اهل
 هر کوزی صدک و هر ملک عبارت از زر و در پست صرف مریغ شده بود و همچنین غلامان
 و الماسهای رخشان که نظیر آن در خزان بچک از ملک سلف سلاطین سبق وجود داشته
 بخزن دولت نادر به مثل شد و امیر ادخانی و دولت و اعیان و دارالطنفه در ایام خود رای
 و صوبه داران مملکت آرای نیز کوزد و دگمها از نفوذ و جواهر مریغ آلات و انجاس سباب برسم
 پیشکش هدیه بارگاه حضور ساخته و معاد تمان در آن اوقات نیست بعد از فوت سعادت
 خان محصل بصوبه کوزد و سوادند که یک کوزد در زر که با صطلاح ابران با قصد هزار تومان
 با فیلان کوه و آن در سباب بکران از صوبه مزبور که تعلقی بسعاد تمان بود بخزنه حاضر
 رسانیدند و در ایام توفیق از خزان سلطنت پیشکش امراء صوبه داران و در و نزدیک همای
 پانزده کوزد در سربکار همایون اشغال یافت و از خزان جواهر و سباب کارخانجات و دنان
 سلطنت مقداری خطیر که نفوذ از حوصله تحریر نشایسته سربکار چنین با دشا که در آن
 باشد سربکار با دشا و آنجا که داشته بآن و صلی ابواب سمت بر روی حیوانات عامر کوزد
 کوزد و بغضاد در سهای لشکر که مصدر خدمات شده بودند انعامات شایان عنایت بجوم
 غاریان و ملازمان طغز قرین سادی موجبی که از دیوان داشته عنایت و مرصحت کردید
 و بخدمتگذاران اردوی همایون از کسر اسب بقرار نفی صد روپ و شصت و پیر بر انعام
 شفقت کردید از خاص و عام اردوی سپهر ششام و خور و بزرگ مرکب صرف فرجام
 کسر فرآور رتبه و حال از خزینه جو و دکنجه حسن خیز و پچال ادراک خط خیز در دست
 رضی جمیل نمود و حب و امان آمال را از زر کسب حصول مال مال ساخت و از نام مرصحت

فرجام سبکی و لایات بران عزت و دلاویزات ستم ساله اهل ایران را تخفیف سزدان فرمودند و در روز
سه شنبه سیزده صفر سبکی امر او را این دولت کرد که کار تنه عایق فاحشه و تکیه کار و مرتفع و سبکی
نزداد و عنایت و مجلس حسن و نادر است بدست مبارک تارک محمد شاه را با بزرگ طاعت بلند و
خالص همه مندر ساخته خبر و تکیه مرتفع ریب میان او فرمود برود و شش او را بخواهر گران بهای
عادت سلاطین هندوستان است زینت دادند و تاج و کین با دوشاهی هندوستان را از اهل
بخت زینت آفرین کرد و بعد از آنکه محمد شاه فرسب سردی او است استعدا کرد که جوان با لطف
سیکران شاه شامان دوباره صاحب تاج و تخت در میان سلاطین جهان فروزینت بفرستد
مالک آنطرف است و در ایامی سندر از عتبت کوشید تا جای که آب بر بزرگوار باغی نعل
یابد بعد از دوامات ستم و دنا و دلقیات تا بعد برسم میکش ضحاک و دما لک محروم غافانی
اشقام باید چون اکثر مالک مشرقی و غربی آب لک از مرغین و کابل ارساق داخل ممالک جهان
شمرده میشد اکثر نیز قبول و تمجید و قدرت خود و فرمودند در زمان مجلس سبکی امر او را
دولت کرد که کار تنه را بخت گذری و رضای سبکی فاطره اهل سبکی و دنا و دلقیات ترغیب و دلی تا به
نصایح مستحقان که بخار ملک و دولت آید و در سبکی را شایسته او بر کوش بند پیشش با دنا
و ایمان آمد و دولت ساخته مقرر میشد که در هر پستان هندوستان سبکی که ایامی
فرزین محمد شاه را اهل و سبکی را طاعت فرموده سبکی و خطبه را که نا آفرینان در ممالک هندوستان تا
شاهنشاهی جاری بود با بزرگ سبکی محمد شاه را بچ سازند و احکام مطاع مقرر بخدمت و اهل
حضرت خطاب به بویه داران اطراف در اجهای الکاف از رفعت اعلی عزت و دنا و دلقیات
برادر نک و اربابی کن دادند و جمعی از سبکی و دار بایضت هندوستان را بعد از سبکی
بما یون مقرر ساخته و در روز سه شنبه و سبکی با سبکی و دلقیات از شاه جهان آید درایت حضرت
افراخته باغ شکیا بهر مقرر توابع سر برود و دنا و دلقیات بهر سبکی چاه دهفت روز و دلقیات

جهانگش و شاهجهان آباد اتفاق افتاد و بعد از وصول کوکبه بایون بسر خدمت ابراهیم خفیه
همه بار و دانه های پنجاب را ملک رحیم بر بسته از دامن کوهستان که نظر سایر امیرکشیست
داشت متوجه مقصد دیت و غنم ماه صفر کما رود خانه جناب مشرک بوزیر آباد مضر بخیام
سپهر بنیاد گشته بعد از آنکه نصف سپاه از آب گذشت چون موسم برسات و شدت طغیان
آب بود و همه خبر طغات آن بجز درخت را بر شاخه کجی لب کیم و اگر کشته با از اطراف جمع
و افواج قاصد بکشتی یکی بمرد را غار عبور کرده چهل روز موکب فریز در آن طرف رود با شطراکوشن
جنود لشکر توقف انداخته در غنم ماه ریح الشافی بنا عذای لطف خدا با حردنیز بکشتی نشسته
از آب گذشتند با وصف اینها محاسن موکب و آرا و دامن کوه واقع میشد باز گرمی هوا یکی
استنداد داشت که از شدت حرارت مرغ نفس از طیران باز میان در جوشش آهنگس در بر دیران
متوار تاخته میشد و کوه با غل صوبه دار لاهور و ملتان تا سر رود جناب در رکاب میوزی نشست
مبارک خدمت پر دخته از آنجا حضرت انصاف یافت و چون پشته ها و خاطر اندک آن بود
که بعد از پنج و شصت هزار کشته در میان کار نکستان و خوارزم که منبع فتنه و آشوب است
بود و بد از اندام از شاهجهان آباد بخارهای ماهر کشتی سارهای صاحب وقت روانه بلخ و قتر
مروند و کشته های ملک منظر در ساجل و دواکوبه مرتب و قضا سازند تا ارباب جهانگشا
وارد آنگاه و نشود ابو الفیض خان پادشاه بخارا از نشیندن این خبر و بجز کوه و کشته
سبقریب استخبار عیالات موکب بایون حاجی توقاشی نام بمحمد خردا برسم سفارت با عرضیه
اصحاب نشان مبارک و نشان روان ساخت در ششاد و در ششم شهر جاوی الهی در کوه
سپهر نمون و فرمان در جواب و بنفاد معزود گشته اهدی از ملکان در بار را نیز باور فنی
ساخته و پادشاه مرزور و دانه و عدم فرمودند که آن سلطنت تاب چون از خاوند و قاتی
و نفا و دومان جنگلر خانی است ملکی او و خیرت ملکی منظر نظر اندک و توبه جانب کسان

معهود

معهود و محمد سید مرگ با اعظم نوران زمین بخدمت فرمان بری پیش ابره بنیاد و الا آنچه
در مینت آتی قرار گرفته باشند از قوه بقتل خواهد آمد و بعد از ورود و منزل حسن ابدال من اعمال گشت
مکنون خاطر نوران بود که برای ایصال خبر فتح هندوستان و انصاف موکب کجی ستان بطی
ادانه مالک روم در دس نموده در عالم قرب جوار از جواهر و نفایس نولایت رسد بجهت پادشاهان
در نشان آید با فرستند مقام آن جا با در عینه از جانب احمد پادشاه و امانی لغز و مضر و دانات
علیه و دمان فیلی ایل روم در مسکن و توقف زقای او با شطراکوشن و در کاه خلعت
ماس رسیده اند حاجی خان عیالک کجی بکشتی سول را بمشارت روم و سر دار یک قرقلو کجا
بایشی بلوغت بیشتر در مالک روس تعیین و مادی دوازده هزار تومان جواهر و مضر و آلات
و غیر فیل برسم از نشان بجهت اعلی حضرت پادشاه مسکنه و روم و مادل آن برای پادشاه و شکر
کلاه و روسال را در ششم ماه رجب بایان غنم معقد گشته و از اخبار حجت آماریکه در او آفرینان
ماه عقیقه شاهراد رضا قلی میرزا بنظر اوز رسید که ایلبا سرخان و امانی خوارزم از حرکت و آلا بجنب
هندوستان آگاهی یافته میدان را عیال بقدر کرده و جمیع موفور از از بکر و تیکه بینه و خوار
فراسم آورده بجز تاخت سرحدات هرمان دار و طزن و در صحنی که شاهزاده از خدمت اندک شکر
گشته غنم معقد مقدس بود در هرات این خبر را شنید با فوجی از غازیان بعزم مقابله دار و در شکر
شد و ایلبا برسم نیز از طزن بیخ بر سنجی حریف اند بود و اولان طرین یکدیگر بر جبهه و در شکر
از شکر بایان انصاف و سیکر از بکر شد و از نور بر کفران و رود موکب شاهزاده و جیش
معلوم ایلبا برسم گشته و دیگر بای حرت من گشته سمب سپور در دانه و قلعه مومو بمقابله افرا
که مایلند و سپور واقع است محمود و بطح بر شکر و افکنان سرشک اساس آنقله حکم را کفر
لجه شور و شکر ساخته اگر چه امانی آنجا در قلعه داری میگوید شنیدند آمانان وقت دار و عینه مضر و روم
در سپور بود برای جگر بکری عال قلعه کسان با جمعی عیال و تیکه و در اشتهای در شانی کیر و دار

آنجا بعد از انجام کارمند و فراغ از نظم مهمات سندیان تحت سبب خیر مالک تزلزل است فراموش قضا این
بنفاد چوبت که از جمع مالک محروم است اسب باب و اسلحه و طبوس کجبه غازیان حضرت نشان و تدارک
سفر کستان در هرت حاضر نمایند و در طهران که در مطهر است توقف داشت که هم بام تلاق را در کجا
بنهایت رساند و هم طایفه برای انجام کرد و مطهر تر شد که شاهزاده بافتوهای خود در هرت برکت و لا
چون شاهزادگان کاملاً در ابرای ملاقات از ارض اندک همراه پیاد و در کسبند و هم محرم سینه هر زرد
صد و پنجاه سده مطای سحابی مثل اعلام جهان کنایه حضرت که همراه و شکو سلیک از لار کانه آسمان گشته
از راه سبوی دوازده سال و قشع میساحل بجز جهان عازم نادر با و در زرتشتیه مقیم و حضرت خردلیا
که در حوالی نادر با و قحمت مسخر ستم عزتشان ساعدند و بام مطهر سمینت اثر میزند کستان از
نادر خردلیا حضرت سینه هر زرد و صد و پنجاه که در حرکت از نادر با و دست نادر و در و با تاجاد و سال و مفت روز
در حرکت از نادر جهان آبا و نادر و نادر با و یکبار کامل اتفاق افتاد و چون هیچکس سبق ذکر نیست
در حین توقف بابت حضرت ابیات بجانب مندر کستان در چادر حضرت طایان لکرتیه جارت و لکرتیه در حاکم
اجرای هم خان بعضی اندک سبب از آنوقت عزم انتقام و غلبه الظالمین مذکور در خاطر مقدس میبود
بعد از ورود و موکب کستان نادر با و غنی خان ابدالی بکلی سکی نادر با و با قزوین ابدالی از سفر کستان
معاف و مطهر فرمودند که در ابتدای میزان از نادر با و در دانه شیردان و در موسم رفتن که کو
البرز ابروف کوفته راه فرار بر الظالمین مسدود و میکرد و بنیله ایشان پیروز او و همچنین مستحقان
احمد لوی نشان و چوبی بهشی با جمعی از خدایان و حکام و بانزده هزار نفر از لشکر حضرت از خدایان
باین امر از نادر و حکام کرجستان و آذربایجان را نیز بموافقت و همراهی ایشان مامور ساختند پس
دوازدهم حضرت و یک قطعه از نادر با و در ایت افروز طفر گشته روز دوشنبه دهم ربیع الاول و در هرت
و چون که کرجستان بکفر سخی مشهوره و توبه کیتی کستان کردید چون بعضی مشاغل ملی با خبری در و در شاهزاده
رضاقلیر زرد و مرقد و رقع سوت حکم حکماً نداشتند که شاهزادگان کاملاً شایسته میرزا و امثال

بجای

با علیقلیر خان و دلدار ابراهیم خان که ببالای ارض اقدس سرافرازی داشت معتقد بود و رضاقلیر زار نشد
زود تر و در هرت شوند و رضاقلیر زار زار و نادر با و در قراچه با جنب بکوب تا بون طایفه کرد و شاهزادگان نیز
با علیقلیر خان در هرت سده و در خدمت از محمد و شرف نقیض با اقدس سر بلند شد و چون کلاو
که در ایام ساله در مندر کستان سلاطین آنجا با تمام رسانیده بودند و مسجد را سرش هم با و در کج
تا بون مشغول گشتند و در هرت و ملاکین در هرت می که او بکند پایه خلک را بپشت تری در جات شان
خود میدادند و بر آن تعلق یافت که در بر بون سر بری دیگر یا خیمه که لایق تشخص خلقت شان و مفت گشته
مکمل بود و در لای شاهزادگان و توتیب بنید و بعد از حرکت از شاهزادگان آبا و بکام تا بون مستادان
کار و هرات بخاکان جواهر کار مندی و ابراهیم خان آن تخت و تکیه هر اکین بر دهنه و عدت یکسال
که ایام بود و تخت مزبور در هرت خسروی زلالی غلطان و کوههای خشان که هر یک با طایفه برادر
و در جهاد و صفای کوه شریف ماه و اهل و خشان آفتاب همسر بود و در کمال شب و در توتیب و ده خیمه هر روز
آن محفل بر و در ابدار و کوههای شاهزادگان و شش بر بر انجام ما فخر و تخت و کاه نادری موسوم که در
او و دیگر آن خیمه و تخت را با تخت طایفه نصب کرده چند روز و بجز لفظ بر روی شاهزادگان از
حمایه ای که از جهاد باز نداشتی مصدق بر اهرین که فزون از خصله قیاس و محقق بود و شاهزادگان عا
تبار و علیقلیر خان و در اسلحه هر روز چون تکه کاه عاقان مسعود و شایخ میرزا و در امیر محمود و کورگان
بود و به نسبت محتاج اقبه العیض و خوت و جهاننداری شایخ میرزا که همین فرزند شاهزاده رضاقلیر زار بود
غنایت و سک و در اقرب هرات بنام نامی آنجا با سر فرمودند و بعد از طی امتحانات شاهزادگان که ارجی را
با نصرت میرزا و حضرت و مقور شدند که سه ماه در هرت گشت کرده در ابتدای میزان که هوایا اعتدال باشد
ارض اندک نشو و نسب بابت حضرت ابیات در هرت و پنجم ماه مذکور با صولت بهمنی در سطوت طمعتی از
جولهای که در کستان حرکت در کارگاه که از نادر لاهی شهر آتلاست نزل و در و کیتی غره و شایخ
و در قراچه با جنب گشتند و روز در و در و موکب جهان کنایه رضاقلیر زار نیز با سبب بار رسیده در

سراغ با این شکرستانه از سعادت تقبل کباب نفس بود گشته آن لشکر کرامت از که دست بسته دخی
بکوه در حال نیکی دست خدا وصف بسته بودند یکیک از نظر آفتاب اثر گشته خدمت شاهزاده کماله
موقع قبول اسحان گشته با فخر باز بودند که هر بخار سرافراز می یاخته جواهر فیله والی شاهزادگان کانه
کوهر صدف سلطنت عنایت گشت و دو سر دوز برای انجام موم سب پا در آن منزل گشت و از راه
مار و جانی و چلبی و اندر خود عازم بلخ شده در هفتم جمادی الاولی موضع مشهور رخش خانه کلبه سنج بلخ
سراغات اقبال گشته چون عزیز قلی ملک و او خواهر سبقت انصاف و قدمت خدمت در اندولت ابدیت
داشت و در سر خانه شد و گشت با خواهر گشتی لشکر جان را باخته بود و اندر نیاز محمد خان شوش یکی برادر
و بسکری بلخ سر طرب و بختاب غالی هر دو گشته اند و در ابدای سلطان ولد و او چاه عنایت فرمودند
و حکام و مقام بودایات تابعه ایشان و در دوز دهم ماه منوچهر بلخ و عماراتی که از تختگاه طبع نرین
شاهزاده نادر از گود شریف برده چون سابقا بنابر صدق و در گشتی که هزارمین بار بیداشت سردار
بلخ با مرغان بون قریب او بود و در روی آب امیر برقیق آباد کرده بود و در سر گشت که گشته
از نظر و دخی بر کرده و بخانه را نیز نقل گشته که ده آندای شش را با غله و دغایر بخانه از روی
روان شافند و دیات حضرت آباء هر هفت ماه منوچهر گشت که ده عازم کلبه گشته از روی
آب بحر کلبه سید و دخی از غازیان بیشتر از آب عبور و مامور شدند که همه جا از آب گشت آب
مخازی اردوی هایلون زده و در دای غصه شدند و در دست هفتم ماه منوچهر نزل کوکبه هایلون نزل
کوکی که معرجه را بود اتفاق افتاده در آنجا و در گنجیم بی تا لیم که در شانی و در آن اوان عهد امرای
نوران بود با حاکم صحرا و حاکم ترشی و اکثر رؤسای اعظمای آنطرف آب امیر و در اردوی مطهر
استان کسی فایز و تقبل خدمت گشته کلاغ فاحره و نوزنات اختصاص نموده و در منزل مذکور رضای
میرزا را بیشتر از فخر از لشکر فریزی اثر نمین فرمودند که جسم شعوی همه جا می رفته در چاه
توقف نماید تا مویک هایلون دارد و شود و غلیقه خان را نیز نسبت شرقی امیر و مامور ساخته و

دکستنه

داشتند که همه جازای ذات مع کر شاهزاده مرطبه پاک گشته از ابلات دامالی گشت که در مقام
الجبی اطاعت بود و بد شد صباغت و شرو و دین را به قیامت نماید و در اردو و علیخان از رب
منوچهر و جمیع از ابلات کرد و بقدر انقیاد نهاده و فوجی از جاده اطاعت آن طرف در زنده عازم فرزند
بودند بعضی قتل و غنیمت آنرا آن فرج منصور و سپهر غلام منوچهر و در اردوی مطهر رضای امیر گشت
چارچو مامور و چون مسکنه آن ناحیه پیش از رفت نسبت خود نرم و چیده رفته بود و صدی از انظار
بدان بیشتر شماران مع کر شاهزاده در دنیا که در روز چهارشنبه هفتم ماه جمادی الاخری حاج چارچو مامور
که همان پیش از یکم آک در عرض سه روز بر میان بر آب امیر مرتب و افواج فامر و آغاز عبور کرده و
بمناظرت چارچو صباغت و سرسب و ضبط و جمع و محلات آن نواحی مامور شدند و در چهار دهم ماه
باعتدال و فاضل و بکشتیهای که در آنجا ران از مندر ایرانی و هندوی شش بر شش و عمارت در محال
صفت و موارث ساخته و مخصوص کوب و کوشش و شکاری و طراچی و در اخته بودند و سر گشته از آب
و حکم بی اتالی که در برادر الکلیه رخانه سلطنت نوران با جمعی از نقباء و اعیان بخارا و در
دار و در با عزت و شرف و بکشم عیبه و حضرت کر نشل شرف و بکلاغ فاحره و نوزنات فیدرانه
بهرو منکر گشته که در در آنجا گشت و در دیکر حکیم بی را با رقامر حش فرمودند و در راه و در
از آنطرف آب آنک و سر در مذکور از آنطرف با هم رسم اعانت و طریق مرفعت مسلوک داشته

و آنچه مضمر در خبرت دولتی و خطای بود و با منکر جمل آنقدر **و پان دهم مویک آب شش است خوار**
پانزدهم مویک آب شش است چون در از مننه سالقه سر حدت عزمان اکثر ادب
دست فرمودند و طول و با مال و نوا و در دیکر و در آنجا میته خوارم شده آنوقت عزیمت کرده آن کو
و نقد و نصاب و مقام از آنجا حاکم کنون صمیمه و در در شکر می بود و خصوصاً درین اوان که ملک
والی آنجا و بخت مویک هایلون سر از کپان زاده سری بر آورده قدم بگذارد و عزمان گذار گشته
بود و بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت و در آنجا بخت

باز به حبس میکتب فرمودی حب از خارج بکار کوچ کرده منزل بمنزل عازم خود رزم و بعد از رزم و در وقت
قلمه کسی تا خبر سر دورده فرستد بر صاف داشت باز به استیضاح خبر مع علیه رسید که
ترکیده حواریم بسیر کردی محمد علی او شاق با او بکیم آنجا اتفاق کرده با جمیع تمام و دست او را
کلام دار و کشتن فرستنی چارچوب شده اند و بدینند آخر بجز در سیدن این خبر بنده و اعز و رفیق را با خود
ساختند که کوچ بر کوچ متعاقب روانه شوند و خود با فوجی مخصوص در مقام شمول در راه نورد و او را
ایضا کشته یکا عمت از روز گذشته از خبر سر دورده و از نظر با شطرا کشته شدن افواج ظاهر و در
چارچوب وقت در روز دیگر پست و یکم ماه مربوط و بعد از این جماعت اعدای لوی حریف بدین
کرده بعد از ظهر از روز گذشته که در سیاهی سپاس خود رزم معلوم قرار داشت کشته خبر بگفت
بجز بر سر سبند مقرر شد که عازبان بشیر که مقدمه ایشین معسر حضرت از غنچه
لشکر فتح و ظفر بود تا جماعت در آن کشته ایشان را از روی حرف و عزم بدست بازی نمود
مازند تا آخرت بسیرت ایشان رسید دست بازی آنکه در بسیر بازی انجامید پس
چنان از قول ما یون جگر کشته با فوجی از یکم آن کرین و جانبازان موکب بظفر قریب بمقامه نگاهدار
آنکه عرض خود را نشاندند یکم این است فاصلا ماند بود که حصار ثبات و قرار آفا یعنی مانند دوازده
شکسته که بهوای لطمه سیل از پا آورده بود و صد مرتبه در آن سیل بی زنده ماندن شکسته یافته بودی
بر تافتد و لیران جز آنکه تانید آبی و فرمان شاهنشاهی بتعاقب ایشان برداخته جمعی از ایشان را
از قفس شمشیر تا بباک حسن خازن زندگانی در گرفت و فوجی را حلقه کشت و لیران بهم بخش در گرفت
و سرورند بسیار به شکار عرض پیوست بعد از آنکه به تیغ تیز و لیران آفا یعنی کردن کشتن
از سر و کرده بسیار بر او اند و با عدم ساختند و در دیگر در همان منزل آنجا بپوشش
و هفت فرسخ مسافت داشت برای ملا حظه سر و آخر تمامه توقف در دستیم عطف غلغان
کرده و اردو دوی ما یون کشته شدند چون رضا خلیفه زار انوش و مدین نصر الله میرزای

بلال

برادر کارم کار خود که از هندوستان آمده بود و در هر پست توقف داشت غالب ملاقات او را طلب
بود و از امرش گفت که با طیفی خال بر دانه مشید و مقدم و رایت جهانگشا با شطرا رعب و رعبه سپا
مصور و بنده اعز و رفیق که در عقب ماند بود و بجز در ذکر در آن مکان و هزار و صد و نود و شصت که قبل
ازین بحکم و آلا برای سفر خود رزم ترتیب یافته بود و بنویسند ما یون و غلغان و غیره از خبر پیران که خبر
داشتند و دوست بود و شون از روی آب نمویه روانه خود و خود رزم و لک کپور آلا روز چپ بنده پست
و ششم ماه با بدین سر و روی از کنار انکو به کوچ بر کوچ عازم معتمد گردید و در سینه و تمام به سنجان موضع
مشهور مدیده بونی که ابتدای محو و خلد رزم و در آن راجع بود و قلعه هزار است که ناده و بونی کشت
به فرسخ مسافت داشت مستحق جنگ و مهابی قتال کشته در روز دوه بونی کشت واقع شدند
که نشاید ایلباس از قلعه با هر چه میباید که از دور و صورت نگرفت آخر از امر آنحضرت دوه بونی رار
توزعان ساخته کشتند و فواید و آخو و در آن منزل کشته شدند از شاف و شاف
هزار است به نصرت و نیم فرسخی قلعه را مقرر دوی رزم جوی فرمودند معلوم شد که ایلباس با بیعت
پس کشید و سر فلک کشتی پیش آورد و چون قلعه منور شد مثل بر خاک بر حکم و حصار استوارت حکم و است
انکو به طرف آنرا حاطه داشت و کشتن بیرون قلعه در روز دوه بونی فرمودند از خبر پیران که
بما قلعه بنده و در دیکر لوی جهانگشا را بجانب جنوب که نخلک و لایت حواریم و در مطاعت کشت
نصرت دادند که شاید یعنی سلسله خندان حرکت ایلباس کرد و در لب از آنکه که مسعود
یکمتر حرکت کرد و ایلباس سر از سر از لب بر آمده از کنار آب انکو به عازم سمت شد و چند
که از استیلا خوف از کنار انکو به دو کشته حربت بمقامه نیکو داما طایفه میوت و کد و مافی کایت
آز لایت که از کم حردی بر نیا و سری معتمد بود و بعد از بست بازی بای حربت پیش کشیدند
آنحضرت نیز بنیمین و سیر و قلب قول را بهان تبریزی کشیدند از رخا و باز نماندند خود بهمان
افوجی از جان سپاران جلالت پیشه و بشیر نگاران در دست اندازنده سر را و بر کجا و کشته

سربساری که فخر بقیة انصاریست و غازیان فرزندنی طراز و در آن کردن فرزند سرخیش بر گرفته یکبار
چو سهند و ایلبارس از همان جا بجا گشت و در آنکس خود را بقلعه غافق که از قلعه حسن خوارزم و ما بین نهر
اسب و جنوب و فخرت رسیده لشکر خود را در خارج قلعه فرو داده و در عقب خیمه تمامت کرد و
موسک با یونان امروز در همان جنگگاه گشت و در روز دیگر هیچ بر سر قلعه غافق حرکت کرده و حرکت
از روز گذشته حوالی قلعه جلوه گاه و منسوب تر کناری و در آن کشته ایلبارس نیز باقی گشته از راه
بر جمیع اوزبکیه و توخمانه و پشت ناچار از دستگیر و او بر آورده غازیان موسک خطراتشان با ساز
آنحضرت جلوه بر بخت و آنکه تکرار و تکرار کشته بنیادین حضرت آفرید کار و اقبال بی زوال غافق
جهان دارد و آنطایفه را از پیش بر داشته جمعی از ایشان را بیلدی بیشتر تر روانه و بار خفا کردند
بقیة انجماعت که در ابل تا خبری و داخل قلعه کشته از آنها نزار فرار و قتل حضرت غول شبانرا
تغایب نموده جمعی را نیز در انشای کرب و غم و تیغ هلاک و سر زنند بسیاری آویخته و نیز بسته
فرستاد ایلبارس با اوزبکیه که در قلعه محقق گردید و با دکان رکاب تابون را در طرفه بیوش
ماور کشته فی الفور تمامی بنیاد و توخمانه و غفاده و اموال اوزبکیه و جمعی از سپاه و عیبت ایشانرا
که در شهر حاجی و نماز قلعه خیمه نشین بودند بدست آورد و نیز حاجی را تصرف کردند و سبب الیهای
آسمان رفت و ترتیب داده از توپهای رعد آوی از دور و آن و عجب را می ستایند و نیز از ایشان
که شبانه روز برق خرم سوز بر در توان و خامان افروز و حال قلعه گمان ساختند و تا آنجا که
از خیمه حاجی کافتن زمین و خیمه بر دوخته و در قلعه بفرستاد و کرب و بران و تبعی با هیچ در حصار
دست که میان کشته غازیان جد و دست قرین و در آن بهم گین و عیبتی بر سرش گردیدند و مالی قلعه
چون خود را از سرش نهاده و در وسط بل دیدند و ایلبارس از روزهای اوزبکیه از باب سیستان و در آنکه در سبب
ماه و در درگاه جهان پناه و ایلبارس با و صفت و کشتی خود را بیاورد و در دولت خود را بسیار مبدع و بار
خود بر حالت خدمت باقی و در آن تنه و میر و زنده و دیگر با شاد اندیش رفته و در آنخواهی بخوابد و مالی
از بک

از بک که با و اتفاق داشته اند از قلعه در آورده و در وقت مصلحت حاضر شدند هر چند که هر دو
اتقانی و عفو و اغماص کرده ابرای تیغ سیاست را بر پوشش زبون روان نمیکشدند تا چون درین
توقف موسک بلیون در بخارا شاه ابراهیم خان شاه ابراهیم بابا و توران بک اقدس و چندین از
معتبرین اوزبکیه از نو و ایلبارس بر سر نهاده و در آورده ایلبارس و اطاعت و دعوت و در عین غایت
موسک اقدس بجانب خوارزم از چارچو نیز و در نظر از تو ایلبارس و آنجا برای تمام محبت نزد ایلبارس
فرستاده و در او بود و موسی الیه یکی را عیبت بیشتر بی باکی ساخته بود و در آنکه از فرمان شرفشای
بک عدل از دور و او خواهی در آمده او با مپت نظر از روسای کشته را که در جمیع موارد منکار آری نشاد
بودند با ساز سینه و الیکری بظاهر همان نواده و بجزر خان چکنی که با سلاطین توران زمین بنجام
در آنکه مکاران آیند و دولت ابر بر و بر و غایت و اما ایلبارس و اما قاتل موافق معمول آن ملک
یقین فرمودند و از سوانج امور و ایکنی بار چپ حکم خیمه و در میان اردو کشته گردید و فوج ایلبارس
و سایر اتاس اردو کایا یون خود و سر بجانب قلعه شفاخته آید که تاراج غافق که در آن مرتب
معلوم برای جهان آرا کشته می نظر از موسک و در کسب سیکانه بکلم و آل کردن و در آن سون
سابقا ایلبارس و آنرا و آل قلعه سینه که در آن ملک و دولت خوارزم می باشد و او کشته
مال برای منوال و بد عیبت و در آنکه مشرب ایلبارس و در آنکه در آنکه و در آنکه و در آنکه
تن از کسان خود روانه خدمت خود و اتفاق و بعد از ارسال عیبت و آدم و فوت و چون بخود سر
بر آمد و بد و اطاعت و فرمان برای فوق طاقت آنجا بود و کوشش کرد و نیز در همین حال ایلبارس
نموده بجانب خوارزم شافت این جنر که سبب اقدس رسید و ایات جهان کشته و عیبت حرکت
نمود و چون قلعه مغرب و عیبت مشهور و در آن قلعه اوزبکیه را و نیز در عیبت مشهور و در آنکه از آنجا
پیش از وقت تیر و دستی که در طرف مشرب و آب بسته و عیبت خود را به غازیان جن و دت پرد که
از دبابی آتش روان تر از آب و از آب شده تر از سر صریکه نشد و کرد و بد و کشته از آب

بالا روی کند و در از درجه اعتبار اندر زود و لا دوران افغان ابدالی و اولی که بسته هستند که در کون
جنگ لشکر نظر از پیشند پس تمام در طرح جنگ افغان و تانام از طرفین جمعی بعضی قتل و آه و ناله
شبانند و عای مستجاب که آنستک عالم بالا کند بیای مردی جلدت آغاز صعود کرده هر چند نکره بعلت
سنگ و انداختن متبر و شکست بعد از خبر بر و خشنود و لیران باز روی پس کرده بای عزت پیش گذشتند اگر چه
صد نفر از لا دوران ابدالی مختل و زخمی گردیدند اما بتایید الهی و قوت اقبال شاه افغانی شکست را نصیب
و چون ست ششالی که در دود و زره فرور و ایشان لبسته بود و جمعی از انظار از غلبه بر اس سراسیمه
از کوه پریده بفرار گشتند و افتادند و بقیه ایشان سیر و دستگیر گردیدند و مکرر صعودی که از ایشان از
میانند در رفت و نهای امکان و مسکن انظار از غلبه بر دود و صعود و عایلیها سا فلیا گشته بودند و عای
صفه صفا پذیرفت و در اثری از آبادانی در انحال باقی مانده و در این فتنه غایبان دولت هرگز در پی
که مادی و مزرع و تانام بوده باشد بصیغه انعام و خلعت بها در وجه غاربان و سرگردان غنایان
و فرمان غایت مشرب و بزرگ عیالیهای خود از موفقت اعلی خطا پس بر گردان عرضند در این فتنه و غایبان
سرد و زخمی و مجروح و زخمی گردان زود رسیده که با لکرتی که تیر مجادله در ایشان مسلط و ایشان را
و ایشان را انکار اب سمور و محل مرموم بصورت تعاقب و جمعی از ایشان را کشتند و زخمی و عیال و
اطفال ایشان را بقتل رسانیدند و در او ده عصه عار و تکرار که مسکن انظار از غلبه بر دود و عیال و غایبان
انداما در عین مرجهت بکمال تقاضا برفت و در ده و صیغه روی داده و قریب بدویت نفر از غاربان در پیش
برفت و تلف شده اند پس مکرر بجا گشت از کتل و گردان حرکت و از خارج سترها را غلبه کرده و در
اثرش مانده و در آن مکان و لایزال و محبط و غرضت گردیده از آنجا که در زود و سوار و کوه عام
مقصود گشتند از نواح حیرت افزا اینکه ولایت مازندران تمام جنگل و دشت و در زمان پادشاهان
مسلط جنگل را پر شده و غنایان احداث کرده اند که شایع منحصراً غنایان است و غلبه بر ایشان
در او انی که جنگل کار زدن و نواحی اکثر اوقات بعروق با حرم محترم علی منازل فرموده جمعی از وجه بر

بالا روی مکرر کشیده و مزایع برای جود و سلبانی از خانه مور و دانه و مکرر و شمر که اعلی کون
سشن منزل بود و در دود و در حلی و اکثر و دود از غلبه بر سکنی از غلبه بر مانده بی شد
و بسیار کای از سبب ابل از دود و در عین عبور از آنجا بیا و دفنا رفت از آنجا که هر ششالی بار غلبه بر
و در خزان را از بهاری در سستی چنانست بعد از زود و در ستر که اعلی که در انظار و چون دامن کلچین از
سینه و در عین بود و روی غایبان را افغانه حاصل ایام عزت و لقب زایل گشته هر روز چندی
هفت اعلی بنای حرکت را بیکتر خنیم و زود و در باقی علی مسافت کرده چند روزی جانب شمالی دارد
که کان سمت پشت عقب خنیم و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده و حال آنکه در آن مکان غلبه
و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده
بخت بر فوال غایبان جهال انظار از کوشمال طبع داده و دود و در بار و دلاک ایشان گزیده
و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده
جهنم که البرز واقع گشته و آن کوه از جهال مشهور و جهال و در غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده
است و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده
و از کار و دود غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده
و دود و در سینه ستر از غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده
جمعی از انظار از غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده
مقاومت نیاورده و بار را غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده و غلبه بر سکنی که تاجرب از کار مانده
عظیم و جنگل های متوالی بوقوع پیوست جمعی از ایشان بقتل رسیدند و در اسب ستر که بر فراز کوه
واقع و در صعب موصوف و کشید و مشغول جنگ شدند و آن مکان بسیار صعب و در پیوسته و در
که در بالای کوه اتفاق افتاده و یک راه انحصار دارد که مشهور است بدینکه اگر کسی بر آن راه برود که در
سور کشیده بر فراز آنست که مسعود کند و در سینه قدم نازد و اگر سبک سر و سینه را بر قلعه پیش آغاز

عقرب و فیض خریف بود و زول برف و باران و شدت سرما مانع شد که ثقیه طائفه او را بر روی بلخ
بعل اندازند از منزل حرکت و عطف غسان فرمودند سرخای نیز با کوچ و بنه خود از حقوق حرکت در
موسک یابون و در در بند کردید و چون احمد غسان اوسمی در صحن و قبه موسک یابون بجانب لوار
از حقوق با جمعی از غازیان مامور بکوجبانیدن غازی و ملازم لکرتیه قر قیطاق ساخته روانه فرمودند
اسرا یون صادر شد که غازیان مامور نیز حرکت کرده در در بند موسک یابون ملحق گردند و در عرض راه
در حوالی جیراع من اعمال در غنستان بعضی غریبه بکوشستان رسید که در صحنی که غازیان از قر قیطاق
که پیشتر بجلجلی بنو بود حرکت کرده بودند فوجی از لشکر لکرتیه قر قیطاق بجهت حرکت اوسمی میان جلجلی
و کرونه کوه مشربوع بشنیدن گفتند و غازیان در تنگنای جلجلی چون خود را جمع می توانستند کرد
بهم برآمد بعضی از سربازان و دو باب ایشان بتصرف لکرتیه در آمده جمعی بقتل رسیدند و مصلحت
مردم میان غضب قیامت لب و دامن زن نایز و خطا شایسته گشته عزم جهاد می نمودند
که خدیجی در صدد و در بند و غنستان توقف و مادام که لشکر از کشته زمین را بقیه و مطیع و متقاتلانه
لوی و قبه بستی غیر از اندر اسلحام یابون عرقه در یافته مصداق تعیین شد که از غنستان بخل
دارد و بل تبریز از راه ایلیا دیوانی و غیره غله بجهت مورسات غازیان با عراوه و دو باب حمل و نقل کرده
معلی می نمود و باشند و ریاست حضرت امایت و در پنجم شعبان دارد و در بند و در جهاد دوم آخرو
از روی تعلی ملاک نهشته با فوجی متوجه محال قر قیطاق گشته از در بند تا حدود ولایت شغال اجماع
بفصله او فرستاده و فرستاده قلعات محکم ترتیب داده و جمعی را با کجای تعیین فرمودند که تمامی محال در حضرت
غازیان بوده در هر جای از لکرتیه بطور رسد در ثقیه ایشان کوشند و در و از و هم در
البارک مر حبت و محبت داشت کا فوری غنجه می در بند که جای بر سبب عطف بود برای شدت اختیار
مهرقم و نه و آخرو را باقیه از در و در بند حضور و معترف فرمودند که هر یک از و دای غازیان خانه
از جهت سبب ترتیب داده و جهت دامن سبب سبب غنستان پر و از اندر از مورسات اقبال هر دو آن

نظف

توقف مرکب و جدل روی و او سببیکه باقیه طائفه او را در جلجلی با نذران تعلی بجانب غنسان
بودند چون بجهت غنسان حرکت تا منی باغی و دلا و لاور بود که در کاب خفوزی اختیاب که در اوقات
کرده بود و خطه میرفت کس برای دستگیر کردن آنها تعیین و غازیان منور بود و در دست و در و او
و شانلان کوفته بجز را کشته و در معلوم شد که نیک قدم غده و لا و تا منی باغی و دلا و لاور بود
که در کاب خفوزی اختیاب پیرو و مصدر حرکت شد و باقیه از و دای غنسان و این بجانب بعضی
در آمده چون با نیکم و اقرار جان بخشی شده بود و از اندر دو چشم کور گردند و نیز در این اوقات که
از نزد محمد شاه ملکشاه با چند رستمان تحت و در با جهت تنبیت نور ان و خوار نرم او کرده و بغایت
غنائی سرنگشته حضرت نصرت حاصل بود و بجهت نطفه آفندی مامورند و دولت علیه عثمانی را
که اسفارت مامور و اتفاق حاجی غان همگرفت که ایچی روم بود و در بار عثمانی حضرت نصرت
یا نینه بود و راه و بقعه الحرام در درگاه سبب ششم و نامه پادشاه سکندر عباد روم را که مشرب
اعتد از قول مذهب جعفری و تقوی رکن بود و رسانیده جواب بحضرت پادشاه سابق الذکر فرمود شد
که قبل از آنکه پادشاهی ایران بسلطان فرخمان اخلاص داشت بعضی از ممالک روم و هندوستان
ترکستان داخل حوزه مملکت از طایفه لجه عبد الله با قضای القدر بر سلطنت ایران مسلک علیه غنجه
اشغال یافت در عهد آن سلسله با توابع تصرف او بیکه کامل و توان بصرف سلطان منور و
و عرب و دیار بکر بعضی از ممالک آذربایجان بصرف دولت عثمانیه در آنکه چنانکه بطلان سیر و تواریخ
با آن مشحون است و عدد و سنوری که قیام این منافقان معفو و امیر محمود و اجداد و جلد کلین آن پادشاه
سلیمان نیکین قرار یافته معلوم می باشد در صفان که بنامید آکی جلوس بسلطان سلطنت
ایران واقع شد منوی و محمود و منیر گشت که است الله تعالی و حد و الغر از ممالک مورثه که در حضرت
سلطان الکاف است انتزاع و کشته و از خود نوای ممالک متصرف غنجه روم که اولاد حضرت را
تکلیف غنجه و صدق و هم هرگاه صورت حصول بودند و مملکت بجهت غرض است نظم سرشته و غنجه

الله در باقی موقوفه مضایقه نخواهد بود ملک و ملکیت فیما بین عبادی نخواهد داشت و هرگاه معزول بقبول
نمزد و کمترین مال را نداشتند و بعد اعلان سازیم در عالم دوستی و برادری توقع داشتیم که امور عسکه
چون مقتضی اصلاح حال مسلمین بود و اکثریت نیز طایفه اسلام بودند و در تمام و احوال فیصل باید
آن خود را در عقود افتخار ما نخواست چون بمائنه دور و نزدیک دوست و دشمن صرفی گفته ایم طلب حرفت
عازم دوم و متوجه آن مرز دوم میباشیم که گفتیم الله سبحانه و تعالی بعد از ورود بان سرزمین در
عالم همان نوازی از طرف قرین اشرف آندولت علیه امور معنویه در پیغمبر نمود و چون در خلد آن احوال
احمد خان کسی نیز نبود و با دو نفر از ضمایای دختر خود برسم مشکش بافتاد چند نفر از کوفه در آن
بدرگاه معنی فرستاد کار و عیشتان نیز قریب تمام بود آفریدان را مریض ساخته با جویب نامه بود
فرمودند و از عیال غایب جناب ملک ملک لم یزل بدیرال ملت شانه باین قدر بوجاهل آنکه در چنین
موسم در میان که برف باران اظهر سرشته نزل را از دست نداد و لا یقطع بنار و بود و شترها
سفید و آب در فضای هواست بجای میگرد و از طرفت ممالک محروسه قدرت حاصل و نفوذ رود و مصلی
میگرد و بعد از یک جمعی زیاده از قدرت انچه و کوب و موبک آسمان شکوه در باب حضرت پرورد
ی بوند کفایت نموده هر چند که در صحای معانی بخیر سابق ذکر مفاسد است در نفس را از نفیسم و حال
امالی ایران کرده ایشان نیز از ضمیم قلب خرد را بر این گذاشته و بعد از آن اوقات برای مرز
ناکسیر حکم مژگه و فرمان شد خطاب بجای پیکر ملکبان عظام و حکام گرام و سادات عالی مقام عظام
و فضولی کردی انعام و امالی شریع میں و اوقاف ممالک حق یعنی و کوه تیران و کوه دلیان
و رگ و سرگردان و قاطبین و مجبور و متوطنین ممالک محروسه شرفی است و غنای رستخیزان و قسری
مضور دولت ابدت تلخ را خود و در بند ان تیرمای کامل و پشاد و صادر کردید باین مضمون که
چون شاه اسمعیل در سینه نهضت شورش محری خروجه کرد و بنا بر اغراضی لغت در میان اهل اسلام
قدح زاده و بر عمر نه نموده بنای است در نفس گذشت و با پیوسته احدی بسطی عظیم بین مملکتی کرده

لویای عناق و مزاج افروخت مجدی که گفته در عهد سایش است و تحت کرنش شد و مزاج و دماغ
مسلمین بی عرض لغت در آمدند لهذا در مشورای کبرای صحرای معانی در معنی که هم بر نام و کافه معانی
و عوام ایران از توبت بماندن ما استعدای امیر و شاه میگردند و ایشان خلعت فرمودیم که در
مسؤل ایشان معزول بقبول خواهد شد که ایشان نیز از توبت نفس که از بد و ظهور است اسمعیل
میان اهل ایران شیعیان یافته کول و از نفس نیز از توبت و در فروعات معتقد امام حق باطن امام خیر
علیه السلام باشند و ایشان نیز برهنونی حکم اقدس و از شاد امر حضرت ترک آثار و متعبدت و نفس
متابع است جعفری که بدین در ادای این ما نیز سر بر سروری را بکلیوست منت ما نوس اقدس نیز داد
تعهده فرمودیم که عود حرمه محرومه را با علی حضرت خلعت رفت که عاقان تبرین و سلطان ابراهیم خانم
الطراعتین شریفین ثانی اسکنند و دو نفرین با دشت اسلام برورد و در حقیقت امام عینی سلطان
ممالک دوم اعلام و آن مطالب بر وفق مامول پذیرای تمام فریم که مقتضات مزبور و تماشای
قریب اصول و در شرف انجام و وصول است و در موقوف که راحت در بند مطلع با مجر ابات فرمودند
و هر که که است با سوزند و تجدید و تدبیر که در برای اطمین خاطر حقیقت مدار از عظام اعلی
بجند از برای عظام علی که تیشی و باقی علای گرام که در اکاب ظفر و ثناب خاطر و معتدل نور است
فیض مظهر بگویند در مجال خلوت استقام فرمودیم همان مرتب باین را معروض داشتند و علی
المقال بتایید ربانی و انعام سبحانی حکم اشرف اقدس علی از موقوف عظام محروم و یافت که بخیر قبول ازین
محرور داشتیم ایم از توبت نفس محرز باشند و عظمی و فوادی خلاصه الفضلای الکرام میرزا محمد علی بابا
اصد و ممالک محروسه را با قطار ممالک خاقانی روزانه فرمودیم که مضامین حکم بماندن را بر روی و در
القاد ایشان نیز تسبیح اذعان و قبول صفات نمود و گفت از مدلول آنرا موروک سخط و خصیت متشاهی
دهند و ذکر قانع است **باین طریق سال هزار و صد و پنجاه و پنج هجری** شب چهارشنبه چهارم
ماه محرم الحرام نوبت آفتاب ملک با سرج حمل واقع گشته اوسمی به اسم دی که به بزرگ بر خیزد و با این

در حال خوش میگذشت برفت باران مثل مدثر و کوه لا یقطع از پند و ناسان بر سر کمان عرصه غبار
می بخت و تلبس سحاب سرکشند از پند و ناسان و دست کربان از لطف نمی بخت که کوه و شیبای لیانه
که در سیر مرغ جبین است را بود و سودای دوروی غلبه میگویند آب که در شش در کار داشت باران
از کسب بجای رسیده که در انبار و آب که در جبین است را بود و سودای دوروی غلبه میگویند آب که در شش در کار داشت باران
ایستاده است طالعش بهر برج خضر خمر و دلب و سبب بسیاری از کثرت کل و لای و نزل برفت
باران و شدت سرما و عرصه حفاظ و انظار و از در بندگی که در کوه و منزل بود و عرض جبین و در طبع
در اکثر نوبت دارد و کوه را که در بندگی که در کوه و منزل بود و عرض جبین و در طبع
آرام چون در صحنی که ملک جهان را در کوه و منزل بود و عرض جبین و در طبع
مطالب معهود و بنای مصالحه روانه است نزل شده بود و منوی ضیافت آن بود که در کوه و منزل بود
نشود در آنجا سواد و فرمانی از پادشاه مسکن در باروم که بر طبق فتوای شیخ الاسلام و آفتاب
صاد شده بود و بنظر می رسید اثر رسید مشرب می شد و اسرار مالی ابراهیم و مباح و در مذهب ایشان
مخالفت مذهب اسلام است و امنای دولت عثمانی آن فرمان و فتوای را در مصوب عبداللّه اخذی
موصول فرستاد و حسین پادشاه الی حلب از بنزاجه جمیع از پادشاهان و دعا که عثمانی معاشرت حسین پادشاه
و الی موصول مامور ساخته اند این حرکت عزم ثابت خسروانه گشته بود و در چهارشنبه چهارم ماه ربیع الثانی
لوی نهضت بجانب موصول فکرت فرس و در پنجشنبه شب پنجم ماه ربیع الثانی موصول فکرت کوک در چهار
فرستاده موصولی سینه نزل انداخته و قیام با شاکم کوی که از مخالفان تلبه بود با نوبی از سبب مردم
مربوبه خود بمیدان رانده و بقایه پیش از آن موصول به تصور بر آنکه جمعی از ایشان عرصه شمشیر
بعینه قرار و با من عاقبت تحقیر جسته و در شنبه شب پنجم ماه ربیع الثانی موصول فکرت کوک
شوک و جدالت و جوار از رتبه حضرت بولس بن می علی بن قیام در مضر سر راه و امت کوه
اوله بگذراند و علای موصول را برای القاء و اقامه مدعا بدر بار معانی طلب فرمود و پادشاهان از فرستادن

ایشان

ایشان نمکشی نموده بقلعه داری بر خنجرند پس حکم مایون بصره قلعه صادر گشته فرمان پندران
از دوجانب قلعه حصار کشان چون برود خانه موصول بستر و تبهای از دوماهیات و درج حسب تقابل
جیان کوهان کین جلا دت حسب فوج خروج آغاز عیور کرده سر انجام سبب قلعه کبری و جبین سبب شغال
در نیند و بعد از آنکه در مایون شش محیط قلعه که در بدو شب نیمه شبان بمقام سحر فکرت است نزل
کاری میترشد چند شبانه روز بهین پنج شب شش شب و شب شش شب و شب شش شب و شب شش شب
آنکه روز و شب است بر قلعه کیهان آشکارا که در بدو شب نیمه شبان بمقام سحر فکرت است نزل
بنیاد و حبس قلعه کیهان از خدمات و شب نیمه شبان بمقام سحر فکرت است نزل
هوا لایق می شد تا اینکه پادشاهان چون دیدند که عزم قوی بنیاد و خسروی از برای طلب نیل مطلب
نخستین حرکت جمعی از علای اعلام و آشنایان کرام و در کوی اوجاقی را با سبب تازی نزل و کوه بکر
پیشگرای لایق سدر با بر سپرد و اقی فرستاده امور معهوده را بنظر کوه و راه انداخت پس بین الد و لیکن
صورت و ممد و از آنجا افعالی سرزشت که بین مشعل خضر و مشعل نظر انوری بود و قبول این مسئول فرمود
ایشان را بر این پیشگرایان و مشربط اند و ترغیب عفو و اطمینان را خندید پادشاهان نیز تاختی
و مصلحت موصول را با چند نفر از روس روانه است نزل نموده بعضی حال پر و خنده و تاختن آنان
که از جانب محمد پادشاه در بار عثمانی رفته بود و در دو حفره و کوه با پادشاه اسلام بنیاد مردم اورا بگذرد
خود و علیده مایل فرمودند که در عالم دوستی این تفرقه را انداختیم که جناب داری از حفره و کوه بگذرد
فرمانید که کاه دما می ایشان انجام مدعاست در کسب التملک خود که کوه مایون و معهود
بمحصول خواهد شد و انچه پیش از این مدعاست فرستاده نام و موجب اشکال دولت ابد و قیام است
مجدد از لفظ ماموس گذر نکرده و راب از مرسل احمد پادشاهان و منی است که بین الد
لین انجام و بدست آورد و در رمضان عطف عثمان یکانب که کوه فرمود و چون زیارت
اماکن مقدسه کنون ضیافت حسن و بعد از آنکه در بدو شب نیمه شبان بمقام سحر فکرت است نزل

گفته است با فوجی عازم عبات عالیات گردیدند و در منزل شهر و آن سیدان بک که خدای بخشداد
با محمد آقا و معتبرین و دیگر از جانب احمد پاشا بکهای لایق وارد و درودی و با عطای کمر خنجر و شمع و صنایع
فاخره و انعامات و افزوده این احسان گشتند و محمد آقا برای اطلاع خبر صرف مرکب بایرون و قبول امر
مصاحبه از جانب بک پاشا جده و آروانه و بار قصری گردید و علی حضرت شاهنشاهی بعد از آنکه از زیارت فرمود
منوره امین کاظمین و سعادت اندوختند بکشتنهای که احمد پاشا در محال تربیت داشت در کنار و جلوه
داد و بود از آب جود و نذر را و بخیر رفته عصر صرفت بعبادت شرف در روز و بکر از راه عازم نجف گشت
گشتند چون تمامی علمای ایران و اصفهان و بکر را و سایر بلاد و نوزاد در کابل قدس حاضر بودند
و همگی جماعت انکسرت مصروف با جماد و مذبح اسلام و فرسج نزع از زیاده امت حضرت سیدالهدای
علمای سزندین شریفین و علمه و ذوالعبد و در این حضار و در استانه مقدسه علویه و غیره بجهت عزیمت
مجلس مذاکره و سخن محاد و انعقاد دادند که طریقی با یکدیگر گفتگو نمود و موافقت را منصرف و جعل
مغایرت و مشاجرت را منقطع سازند و بعد از اتمامی فریقین در آنکه نگاه عرض ششستبار جمع گشته
بعد از آنکه اول که مذهب غلبت محمدیه را از لای مشکوک و شبهات تصحیف و اندوخته مشهور
کیفیت با برامباده و رسم حروف مرقوم و همگی افاضل و حضار مختم گشته نقلی از آن در خوانده شد
عزیزه ضبط و بهر سودای ایلدان ممالک محروسه سودای از آن الفا و نیاخت شرح و تبیین فرمودند
که غرض از تحریر این و تبیین سطر این تبیین است که چون بعد از بحث حضرت قائم البقی هم بکشت
از رضا بهر پند در ترویج دین مبین بیدل نفوس و اموال است طریقی مشکوک و مجاد است
مبرور کرده بهر آب پوشش شریف آید و التا بقون الاوتون من المصاحبین و الا اذصاصا
گودیدند و بعد از آنکه سیدالهدای بر راجع صحابه کبار بنای خلافت بر ضمیمه اول و بعد از او
نص غلبه و ضمیمه صاحب بر ضمیمه ثانی و بعد از او و سوزای و اتفاق بر ذوالنورین و بعد از او سیدالهدای
الغالب مظهر الحجاب و مظهر العزیمت الهی بکشت این با طالع بکشتند و قرار گرفت و کبریا

از آنجا

از غنای او بعد از مدت خلافت سوزنا بهج مناجای اقامه و ایستاد و معراج از شریک خدای بکشتند
طوطا و حواریت محمديه و از طرف شرکت محمديه گشته اند و بعد از آنکه غنای آن مدت که خلافت بر بنی امیه
و بعد از آن بر بنی عباس انتقال یافت پس آن نیز بهمان ملت و عقیده باقی بجهت نا آید که در مال منصف
شش بجزی که غنای آن کمترین است و شاه اسماعیل صفوی هم فرج و بر معراج سلطنت عروج کرد و تعلیم
علمای ادب و کمال و کمال و از بهل تربیت شریف غنای دانشان و اما که قلوب عوام از زمانه است و در وقت
ایشان آن غنای بعد از آن سب در فضی را شایع در میان مردم بود و کون احوال عدان و انواع فضایل و فضیلت
کردند و سبب این معنی است و جماعت آغاز سعادت و ترک مصافحات کرده و نظر فانی با بحث قتل
و غارت و فتنه و کثرت بین المسببین گردید و این مقدمه تا اقام دولت غنای منقوش سلطان
حیی ممد اول و معول میبود و تا اینکه رفته رفته زکامه و دشت افاضه فتنه و در و کتب و از طرف رفته
در جهان ممالک ایران پس سلطنت و ملک و ایران کرده قلع و سبب اتصال ایران را بر تود و اندام
و پسند چون مشیت مالک الملک لم یزل با مری تعلق کرد و سبب آن از پر و کون است
سبب و در فرجی آید و انداک و کوب ذات جمال و مترو و سعادت ششمال علی حضرت قد قدرت کون
محابت ملایک سلطین و مرجع المواقین و فرمان دو و مان فرسج همان تر کما فیه بر بنی فرمن
سوز سرکش جهان تباهید است سببان تاج بخش ملوک ممالک مندر و در آن ظل حضرت جهان
نا در دوران خدایه ملک سلطانه بخیر و در ابتدای تاریخ بغض حال حبس به لاش و کور و سبب
از منظر ملت امپور و آغاز طالع و دنیا و مطلق کرده طلت زدای ساحت ایران ممالکی که با فضایی
افقالب بهر تصرف عزیز در اندک بود و بزرگ بادی آتی و قوت سرخه اقبال شاهنشاهی اشراف و کسر
چنان مژگن که رباب غنا و نزع نمودند تا اینکه در سال هزار و صد و چهل و هشت هجری در سوزای کبریا
صحرای معان که عوم وضع و شریف ایران را احضار و مجلس شرف را انعقاد دادند که انجمت
هرگز از عهد سلطنت ختمی نرود و بنای بر کار گذارند و مالی ایران دست در دامن ابرام و الحاح

نامور و فوجی از غازیان را نیز مجادنت عامه رخا نغین و منوره امر مایون با جفا نظر
میزد که در میدان امدان توقف داشت عزت صدر یافته شاهزاده در محرم رمضان در منزل
لیدان در صحنی که مویک مایون نهاد که کولت عبود عازم سمت بعد از کولت بفرست بقبلت اندس
خانز کشته مستحق خان پشت در حرمی بهشتی و جمعی از خوانین و بایزده هزار نفر از غازیان را کبابی
عازم مویک شاهزاده فرموده روانه بشیروان رسانیدند شاهزاده بعد از ورود در تبریز علم
مایون جمعی را بر سر کردی فسخی خان روانه ساخت که بعامر خان ملحق شوند و خود نیز مشایخ
مستوفیه مقصود گردید و بعد از ورود فسخی خان در چهارشنبه بهرام مشهور ببقعه الحرام و شکر
لکزه و بشیروان با مشایخ و نفار و فوجی عظیم از لشکر کزیم و بشیروانی از فرزند کوی که با بدی
بلای شاه است بشیرانده باراده داخل شدن مهابادی جنگ کشته فسخی خان دعا مایون
نیز سر راه برایشان گرفته جنگ در پیش کشیدند تا مبادی سرچشمه ساعد اقبال شفا سیلی
دن چهره تنور دهنان باب کوشش صبر دستان کشته هزار نفر متجاوز سر در زندان
و نفار و خانه ایشان بدست آمده محمد ولد سرخای زخمدار با بقیه اسیر فرار نموده سام با معدودی
بکانب کرجستان کریمت پس در این محاصره قلعه آفتاب و خسته در اندک روزی قلعه را تصرف
و جمعی کثیر از لشکر بر آله بجا فطت قلعه شغال داشتند و دستگیر کردند و غنمه احوال نام درجا
و طایف سال بنده مذکور خواهد شد در میان طغیان نقی خان **شیرازی** **سیکری**
فارس که از سجون در صحنی که مرکب جاکش و روحانی در بند کعبی خان کشته احمد لوی شاد را
بسر داری و نقی خان را مجذوب و بایالت فارس نغین و روانه و چون مشارالیه ملحق در کت
بسر زده کار را بر عتق کرده بودند اندر محمد حسینیان فرقلو امیر آخو بهشتی را که از غرق طایفه
روس بر کشته در درگاه مایون بود و سر داری نغین و بجا پاری روانه و کلبه خان و نقی خان را
مدبر بر سر پرستار طلب بعد از ورود محمد حسینیان بمان چون نقی خان قشونهای فارس را

با خود متفق ساخته خیلوات باطله پیش نهاد خاطر ساخته بود جمعی از سرکردهگان باغوا متبید را
بر سر کلبه علی خان ریخته اورا مقتول ساختند و در صد و کزیم محمد حسینیان در آمدند محمد حسینیان
ازین معنی و نقت و غایب گشته و کزیم ششده خود را بصل عاقبت رسانیدند و کزیم
بشیراز آمدن نقی خان نیز با جمعی خود عازم شیراز گشت محمد حسینیان خود را بکلبه کشته
حقیقت حال را مودعست و سپهر نشان است نقی خان داخل شیراز شده و است عینا
برافزشت از مویک مایون جمعی با عانت محمد حسینیان و به نقی خان مامور گشتند و نقی
خان بعد از آنکه چندی بقلعه داری پرداخت دستگیر کرد و به شیراز بشت مت اعمال او بود
نصب عارت و بنا کرد و بدو معزرت شد که او را قطع آلت رجولیت نموده از یک چشم کور کردند
و درگاه مایون آوردند و او را در برادرش که در محفل می بودند تقبل رسانیدند و مایون
بر وفق فرمان عمل کرده او را مقتید به پیشگاه حضور رسانیدند **در بیان شورش حسینیان**
مویک **نظرشان** **بکانب** **آذربایجان** رکابت نصرت آیات در پانزدهم ذی قعدة
الحرام از شهر روان خرم آذربایجان حرکت و بعد از ورود بجوالی مامیدشت کرمانشاهان
بعضی اقدس سید که جمعی از جمال و اعیان قاجار بسبب سلوک محمد حسینیان حاکم آنگاه
با طایفه بیعت متفق و داخل شهر ستراباد گشته دله محمد حسینیان که از جانب بدست
بودند فرار و فرزند و بهود خان عزت صدر یافته محمد حسینیان نیز از رودی مایون باین شهر
مامور گردید و مایون با جمعی دستخدا و بر سر ستراباد در فتنه بر اهل آن ولایت مستولی
بنابر اینکه فها بین بعضی از قاجاریه و محمد حسینیان اعداوت و برینه تحقق داشت لوازم
قتل و شکست و بپای از محمد حسینیان نسبت بکناه کار و بکناه بطور رسید و اولاد
نیز با مال دست انداز او گردید و چون پیوسته منظور نظر اقدس سهر دوم و سهر اول و دایان
که بعد از دولت سلسله علویه بکناه و داخل آنفرز و بدو و وقوع این مرتب از نالی ابرار

باعث فتح و غلبت شاهنشاهی و انجام امر صالحه فیما بین دو ملین علیین و مساعدت آنحضرت
از آن ملک گردید بعد از درود و مسکب بپایان بکرمانشاهان ابراهیم خان برادرزاده بیست
حضور ابراهیم لاری حدود کردستان در استان فیلی نعین و فوجی از خازریان را با و
مأمور و مقرر فرمودند که در حدود کرمانشاهان توقف در حد کرمانشاه و ولایت همه جا افواج
منضم و مشغول نشاندن و بیگانه‌گری بود با پاشای بعد از مرگ قریب خوار و مرعی چپشته شدند
و چون که با بقا مذکور شد نظر امیر میرزا که در سال پیش منوچهر خوارزم بود بعد از درود و مرور در رستگاری
خوارزم در سرگردان کارال با اتفاق آراء و اتفاق دلی نزد شاهزاده آمده منوچهر داد و ملایم
و کوفتانبیدن طایفه ثبوت شده بودند جدا از چند نفر از امیر میرزا ابو الطیر خان و دلایل بسیار
بر حربه امیر احمد بن بیهسگری نعین و آرتوق ایلیا و ااتالین و صاحب خیمه‌سوار کارا و در دهان
روایت خوارزم کرده مساعدت نمودند بعد از چند نفر بعضی از لشکر خوارزم با مروت متفق و آرتوق
ایلیا را مقتول ساختند این مرتب بعضی از خیمه‌سواران و علی‌طیایان را که نسبت برادرزادگی
با آن حضرت داشت پس پادشاهی خوارزم مضروب در دوازده هزار نفر مانده که تدارک خود را
دید در سال دیگر خوارزم غلبت عازم خوارزم می‌نمود و از ما هجده هزار نفر بود که ای توبه بجانب قلمرو
علیکر افراسیوند و در کوفتای سبقتی مطابق سال هزار و صد و پنجاه و هفت هجری
سلطان طاهر چهارم روز جمعه پنجم ماه صفر بعد از بفرستادن شش ساعت و شش دقیقه از منزل
ما هجده هزار نفر بفرستادن و غلغل کوه که بعد از درود و کشتن یهزار و ششصد و
رست نهضت برافروخت و خاقان جهان آرای سیح از عدد برآوردی طایفه کوسل را
افغانی و کوشکی ببلند آوا ساخت و افواج قاهره چین ساز برکت تابش کرده بفرستادن و غلغل
چین برخواستند و هنوز دشمنان از غلبه از نادر و سیح کشتار و برافروختن و جوش برآوردند
سر عسکری از غلبه کوه که در سبقتی فی الحال رخت و غلبت کبودی از غلبت کشیده و سپاه

شب از هم دوری و ترکشان از غلبه و امانات و زور و سباحت و با خطا آورده افکار بسیار
کرد و منزل کنکا و محال فکر و مجلس خسروانی با هزاران نین و زین و نقاد و یاغنه جنگی و زور
بفرستادن و از غلبه بافت چون در آن امانت و شش با احتمال او غلبی که از دولت مغربی سر عسکری
منضوب و در قاصص مجبور از جانب محمد علی نام زنجانی که کرمانی که بعضی مرزها را شکار داشت
و در ابتدای کتاب بقیعت احوال و رفیق نجاکت مردم که نسبت و اعیان و دولت عثمانی نظر
با احتیاطی که از حضرت خاقانی داشتند در آن شخص اعتبار کرده بهر اهری سر عسکری روانه کرده
بودند و شش است بعضی از روایات آذربایجان فرستاده عباراتی که زیاده بر حوصله او بود و در
درج و نقد جدات را بر زبان خراج کرده بود و نوشته‌جات فرستاده رسید و بهر چه غلبه
سلسله نهضت بپایان گشته و در حوالی اهر می‌شدند و در آنجا بساط انداخته و سبک کرده
سر عسکری مرز و دولت عثمانی معزول و احمد پاشا وزیر اعظم سابق سر عسکری مضروب گشته
چون محمد آقا فرستاده و الی بغداد که برای انجام امر صالحه بدر بار عثمانی رفته بود که در منزل
توقف داشت با شظیاء وصول خبر از جانب مرعی الیه مرعی مقصود بنای علی مشد و حکم بپایان
خطاب بسیار و ابرو ان اصدار داشت که متعجب رعایای حدود و کسوف گشته بهر ای که از طرف
روم بدست آمده باشند و حوض ماخه سر عسکری قاصص مرسله و با و از در ارتباط در آنکه در
فرز و بر عجز و فرمان علی نموده سر عسکری سوار المیه در جواب نوشته بود که از مقتضات صبح در پیش
من خبری نیست و من از دولت عثمانی مأمورم که صفی میرزا را برده و در ایران متکلیف سازم
بعد از آنکه جواب سر عسکری معروض شده و خلافت کردید اعلام شد که آمدن او موجب
صداع آتنامیک و در همان بدین سبب که عنقریب روایات بپایان بوشق ملاقات او و صفی
میرزا بجمول دارد و از آنکه در خواهر کردید پس با من عزم رایت نهضت بجانب قاصص فرستاده
در عرض ده خبر گرفتاری سام که از چهار به شش و آن فرار نموده بود رسید و بفرستادن آنکه

بنحیله در حق و انعامات سال قبل مذکور شد سام عبد از دقته شیروان که ملک یافته منیر شد
از او داشت که نزد کبیر رسید خورجی محال که حستان رود و ظهورش خان مطلع شد در دزد
احکام سر راه برادر گرفته در بیت و چهارم ذی قعدة اطوارم اورا با چند تن زنده و ستمگر کرده بقیه
بقعه فرقه خان و فرستاده این مرتب را بعضی اندک رسیده معزز شد که کجاست سار که کرده
اورا با چند تن از گرفتاران و قبیله نزد احمد پاشای مصر که بقاص و چشمه فرستاده که چون صفی
میرزا نیز در نزد و چهارم برادران مجبور یکدیگر را دیدن نمایند و بعد از در دزد در ایات حضرت
ایات مجده و کوری که حستان مقدمه ملک و دینه معروض شده منتهی آید شد و بنیان
آن بر این سوال است که بعد از آنکه تحت اولیای دولت عثمانی بنجل محمد علی پاشای منیر و بعضی
میرزای ثانی فرار یافتند از جمله دایری که در کار او با برادرند سبکه خزانة و هدایا بجهت احمد خان اکی
و محمد ولد سرخای و حجام آقا در حاکمانی و کد ضد ناب طبرستان محال در بند ارسال دنامه بهایون متعلقا
نه بهر یک نوشته لبث نزد غنبت باقیاد و اعداد و صفی میرزا نمودند و دست پاشای دالی احسنه
از دولت عثمانیته مامور با بصل خزانة و ابلاغ فرامین کشته بعد از ورود و بجای کوری ظهورش
خان که در آن دالی کافی بود با اتفاق علی خان قلیجی بکار یکی تعلیل در آن نواحی در شند
لکین بودند و بوسف پاشا از راه اعتیاد پشت بکره داده میان بنجل بستانان کرده افتاد
و عطا یا و دایا و فرزین را با جمعی از برادران و دشمنان نمود و خوانین نیز که بکره راه
سپاه بگری و حرم نمودند پیش از وقت فوجی را در سر راه مهیا داشته مامورین آن طایفه
مرضت عبور نداده جمعی از ایشان را از تیغ کد زنده فوجی را نیز گرفتار قید بسیار ساخته
تمامی دایا و فرزین را در دست او کردند و بوسف پاشا از استماع این خبر مرتین درخت و تنیس
و مشت کرد و بد فرار از غایت خوف در عرض راه چون نقش قدم از پا در آمده و فاش پاشا
و بعد از آنکه جلوتکی این مرتب بعضی اندک سید ظهورش خان در ادای این نیکو شده

بسیار

بوسیله کار بنجل و در بجای مرزای پیرش و بوسیله کاست سرافراز شدند چون بعد از انجام یافت
سمت شیروان امرهایون با حضار رضوانه میرزا صادر شده بودند و شاهزاده منیر بکوب آقا بجهت سب
ایات جهانگش از دزد و بنجل آن عازم مخصصه کشته از بنجلان که کجاست و کجاست و در شرف سخی از پیر
در موضع موسوم بنجلانی بنده و غزوق را کد کشته در درخت بنجل و دوازدهم ستم جهادی الاولی و موب
هایون بکانباف در حضرت فرمودند و در خارج قلعه قاص با چند ایات حضرت آیات با جمعی
برافزشتند و چند دفعه سر عسکر و پاشایان باز و سام تمام بشت بدو در قلعه در و بعد که بنجل
او کردند و در دفعه جمعی از لشکر عثمانی قتل و ستمگر کشته بقیه فراری و مشغول قلعه داری شدند و از
و حرم محترم نیز بهایون در دوازدهم جب دار و دوی معنی کرد و بد بساط طرف قاص ملحق
و ستمگرهای حکم ترتیب یافته جمعی از غازیان با توپخانه بهر طرف یقین کشته چون احمد لکزی
جنگلای بوجوب اسروفرمان پادشاه روم با فوجی از لکزه معاندت سر عسکر بقاص آمده بود و لکزه
کار را بدین منوال دیدند سب بنیات مجموعی از قلعه بر آمده آینه که بزرگ و دند جمعی از لکزه را
معسکر حضرت از فرار ایشان با خبر و متعاف مامور کشته جمعی از ایشان را عرض تیغ
ماضند چون ایام محاصر امتداد و اختلال احوال سر عسکر شد ادباف بسبب باری از لکزه
رو منیر آغاز فرار کردند سر عسکر از راه خطرات عبد الرحمن پاشای را با احمد آفندی گسریه
ما که در دولت گسری معدت قضری بکاتب موسوم دارماف روم بود و چند نفر از سر کردگان او
با ستمگنهای لایق بدو بار کیوان مدار فرستاده مستقر شدند که معضود این طرف را در دوزخ
عثمانی صورت و بد بعد از آمد و رفت مکرر که این مسؤل در حضرت مشافهتای عریه قبول افت عسکر
احمد آفندی گسریه بی با چند نفر از رؤسا دانه در بار عثمانی نمود و چون موسم زمستان نزدیک
و شدت سرمای قاص معلوم و توقف معتد بود و غله و آذوقه در جانب کشته و جنگل و دوزخ
داشتند و مرکبهایون در دوم رمضان المبارک از قاص بکانباف به جای حضرت نموده

منوچهر که در مذهب چون خود را می سروده اند بدست و پا کشه سر سیمه پاک بر بر دشته و تنی
که در اطراف عسکر و دوشه بود و فی الفور با ایشان در آنچه جمعی در مقول و تمام تو جانم و خنایم
و سبب آنجا که بر جانمانده بود که بحیثیت ضابطه و تقصیر در آوردن و فوجی از جنود و حضرت خود از جانب
ارو و کما یون بعزم تعاقب سبب مبادت بر آنکس که تا آنجا پایی همه جا آنجا که مبادت را از جنود
که فوج فوج مشغول فرار بود و در عرصه شمشیر ساخته ده دروازو نیز از نظر ایشان را بریناک
هلاک انداخته و جنود از نظر تها و در باجه از نظر ایشان در دوازده و سیکر که در بند و سبب
جهان شفاعت مروت جمعی از کفار نیز که مروج و ناول بود و باقیان جاموش حسن
آقا که در سر کردگان ادب و خطای که خواران رومیه بودند و آنه فارص و چهار هزار نفر را در
طهران نمود جمعی کثیر از جسم روانه نیز ساخته و چون قبل ازین که در باب کعبه معظمه متوجه بود
الله شرفا و تعظیما و سر نهی امام جعفر صادق علیه السلام بدولت علیه السلام تکیه و اظهار و بعد از
ابراهیم و صرار معلوم شد که اخیان دولت عثمانی از قبول آن کار و مقام نخواستی و انکار
عیان شدند و بعد از آن واقعه سر عسکر و از نظر ام لشکر روم نامه دوستانه یا علی حضرت پاد
سکنه رجا به روم نوشته و چنانچه پادشاهی از راه بعد از دانه در بار عثمانی فرمودند منی بر پایه
هر چند ایلات ترخان و طوایف حج که در ایران و اندک آن سکنی دارند فرمان قدرت
شاهنشاهی ایشان را خواهی بخوای تابع امر شاه می و سالت طریقه اکامی ساخته که فعل و فعلی
در بنیان آنرا خواهد یافت اما کالیقی که از جانب مالی ایران با آن دولت شدند چون عثمان
اعلام و مالی آن دولت ابد فرجام از قبول آنهادن الف سپید زنده و هر در آن مشهور
خونریزی و شتافتن و نیکوی که از آن کالیف کمال ترک آنها که مقصود و ماملو ارکان
دولت عثمانی و مایه نزع بود و بالکل از نظر فاعل آمدن بعد اس محبت و دوستی بین آنه
سهم را در ستم قرار خواهد داشت پس مرکب با یون روز پنجمه محبت و هضم ماه منور از راز و نیکوتر

عجل بود از راه چو رسد محمودی نهضت فرمودند و نیز در همان اوان که هزار نفر علی
مقبول از جانب پادشاه و آگاه خشن با کشت و دهر اید و در درگاه معلی کشته نامه و دهر اید از نظر
احدس که در نزد پادشاه عال که در نظر از او لا چکر به چکشند که یکی سلطنت بخدا و دیگری به
پادشاهی خشن منسوب است و درین اوان چون آوازه عظمت و صولت و صیت قدرت و عظمت
شاهنشاهی که در اطراف و کثافت عالم پیچیده در آن مملکت نیز مشهور یافته پادشاه منور در
مقام جلالت و موهبت در آنکه نظر از مقربین دولت خود را فرستاده و دستگیری کرد و
مضمون نامه سبب از امر سلطنت و پادشاهی ایشان که حکم مملکت الملت لمزال اتفاق بسیار
خوشحال میشد و در عالم اتحاد و یکدلی و در بطریق از برای آن که در حوزة امتداد را میباشند و نیز
که در کار سبب برای خدمت آن دولت و حیا و حاضر خواهد بود و نیز از بلیان شفا با بعضی افسران
رسانیدند که بعضی ممالک مابین ترکستان و قفق است که ایرانی که در آن میان میباشند و نیز
خدمت نمی رسد و چون اختیار مملکت و تران با حضرت شاهنشاهی است از جانب کتاب
فوجی معین شود که ایل مملکتی را که متعلق متوران زمین بوده باشد وضع و تعلقات دولت را
با محض و اکه دارند که غالبه شنبه و صد و سوز و دلتین معین باشد چون ملک هایدان
عازم حرمشان بود و رای احدس باین قرار گرفت که بعد از ورود و کجایان محلی که آنجا
این امر معین و در دانه فرستد پس جواب محبت انیز شفاعت امیر لشاه و اولا جانور بر مرقوم
دانه نوزاد است همیشه و بران طلاق باقی نقایس شنبه شاه مملکت مذکور ارسال و انچه از
رضت از طرف غایت فرموده و فرمودند و باقی کارش یافت که علی قلیان را بر صید و
نافرمانی طایفه نبوت خوار زم مامور به پیشه آنجا که فرموده و حقیقت احوال علی قلیان
مشاوره به بعد از ورود و کجایان دعوم ریش سفیدان و شرف خوار زم را
طریقه استقبال سپرد و در هم خدمت بنفیدیم رسانیدند لیکل جماعت نبوت با سایر

اتفاق و محبت نموده در حوالی او رکنی بمقابل آمد و ملک فاحش یافته جمعی کثیر از ایشان
مقتولان بسیار از آنجا محبت بدست غازیان در آمد چون آنوقت دیگر مجال
توقف در آن ولایت نیافتند مسکن خود را عوض آنجا غارت و بدین کج خود را برداشته
بست که بمان که در حوالی استرآباد واقع است فرار کردند علی فلان که در حوالی حبذی بای
امور آن نواحی پرداخته وانی را در ملک روم خود نرم ممکن داده بوجوب امر بایون عطف
عنان در ادانی که مرکب فیروزی نشان در ساد جلیغ مگری توقف داشتند و در ارض
فیض نشان که در بد بس علم بایون خطاب با نظایع غرضه و یافته محصل تعیین گشته که فرار
بموت که بمان آمد اند هزار نفر از جوانان کار آمد خود را برسم ملازمت برکاب فرستاد
خود بر سوار بر توکمانینه در زمزه ابلاط بلوارم ایلی و انقیاد قیام نمایند و الا استعداد
ثیه مجده باشند و ایات حضرت آبات از خویش و محمودی و سلماس عبور از راه عمل
عازم فرمان و از آنجا سفره میرزا را از راه مازندران و استرآباد روانه ارض اندس
ساختند و مرکب جهانگشا متوجه اصفهان و در پیرامون فیچکه وارد آن خطه مینشان گشتند
و تا در و دو مرکبش هزاره بگذرد استرآباد ظاهر بمرگت نیز بموجب فرمان عمل و در این
مقره رده اراک تسلیم نموده بودند پس ایات جهانگشا در دهم محرم الحرام سال هزار
و صد و پنجاه و نه هجری از اصفهان به نصرت و از راه رادکان دیبایان طبرستان عازم ارض اندس
و کج بر کج طی مراحل نموده و در ملت و تباه صفر وارد مشهد مقدس گردیدند و در وقت
بایست که مطابق با سال هزار و صد و پنجاه و نه هجری شب دوشنبه نیت هشتم
ماه صفر که پیش کاران در نین لباس نجوم با مر فاحش تعلیات انک بلو ادا المقدس طوی
با برهنه با بجن آرای نفس سپهر پرداخته سیسیمین و زرین در برن ملک چندین وقت
که در آن قضایا و قدس طهای کلک دزی بر فرزند ابوان چرخ نیکی کشیدند و او در جهان

تولید

خویش را بعد از آنکه نای نجاست و دو از دوه دقیقه برسم بشکر منضم خزانة دوران قوی
نامیه در کلات جهان ابوب نشو ناگذاشته از کوهرهای غلطان ششم و لالی ابدان فطره سما
سلکهای منظم دعوت و منمود و بطریق عرض گذشتند و کجوران طایع از لعل و بافت لاله
شقایق در زمره و فیروزه سبز و سمر که آنچه در مکان امکان ممکن بود بر مساحت کلزار رسید
از کلرای طبع عصره خاک را بنیاد مریض ساختند و سرور خادری با ظهار و لکری فرغ برودت از غمره
جهان کرده و پیران جالاک دست چنار با قلم شاخه ربر صفات وشت و ادراک کلزار بر صاه
نامنه کار شدند و ایچان ملک شاد روان ابر آذری برای طغای ابر آذری کشت فتنه کاروان
در مدد و منبرستان فضلین قطره زان گشتند چش نوزوری در ارض اندس منضم شد
چون سیر نرات کلات و عمارت جنت آبیانی که در آن قلعه مذکور است و نشت محمودی درین
اصد شد بود کمون ضمیر نوزی بود در بیت و پنجم ربع الاول از ارض فیض نشان عازم
آنکلمان و چند روزی بس و دو و سه در کشته بعیش و غرث و نیش ای آن نرنگت سر
و انظام آنجا برداخته کرد و ای نقد با حاصل بحر کان و نقابس میگدان که بگردش و سرور اقام
جهان در آنکلمان جمع آمده بود بمعرض عرض در آمده بخوبی امنای همیشیا و معتمدان ذکی
الاعتبار معزز و مرکب بایون از کلات عازم عراق و بعد از ورود بحال برکی و جلیغ
لنصب جنایم اقامت کرده چون با بلجیان پادشاه و بجایه فتن معزز و مؤید مذکور بجای رگبته
قرار داد و حدود و مسویر مالکیت خطا و فتن و توران زمین مامور فرمایند بنابر آن سپرد
فان چاپر شکو و چندی از خزانین و سرگردانرا با فوج قاهره بگذشت منور مامور و با
مدارک شایان روانه کرستان فرمودند که بخارا رفته از آنجا بصوب مقصد شتابند
سابقا سمت ذکر داشت که در صحرای مغان بعد از نقل امر سلطنت مقصدت سرکن کعبه معظمه
و غیره مطالب حسنه که مذکور شد از علی حضرت پادشاه سلام بنایا روم خواستند و منور

بهت آسمان چونان زم ساخته بودند که مطالب مزبور را بدستی و ایام با بیشتر خون نشاء
که فاصل هر امری است در هر صورتی فیصل و انجام دهند چند سال که بیان این مطلب در گفتار
می بود از کشت کیش از آنکه در وقت این بیان نخل دعوی و پدید خدای افطاع نیافت و هر مرتبه که
رأیات فزونی آیات جاهد و جدال بعزم انجام طالب معبود و بجانب ملک روم بر یکم می کردند
در ایران فتوری حادث می شد که موجب خروج عرغیت آنجا می شد و بدینا می که بعد از قضیه یکم محمد
پاشا که حضرت از سر مطالب معبود و در کشته نگول فرمود و بدولت عثمانی بنویسند چا پاران
مرتب با اعلام نموده با و نشان می کنند ربه روم نیز این معنی را معنی داشته نظیف آفندی را
که سابقا در عثمان بدو گاه معنی آمده بود و مجددا بکار پاری برای بنای تحریر صلح نامه و تعیین
شرط مسالمة و آن خدمت اخذ نمود و معنی الیه در معنی که سابقا صلح بوی مضرب خیام
عزیزان بود و بانه فیضی وار و در دوی هابون و از جانب پادشاه می کنند ربه و شیخه
مجلسی بهر امنای دولت داده شد و بدین نظیف آفندی را حضرت اخذ و از آن
دانشمند بعد از زور و داد و بدربار عثمانی اعیان آمد و دولت احمد آفندی کسر بی را که در فارسی از
جانب سر می کردند اندک تن بود و پادشاه و از آن داده بعبارت مامور و پادشاه و انیس
سپار و آنکه ایران و از طرف علی حضرت شاهی نیز مصطفی خان شامو و کاتبه و
بعبارت معین و تخت طلای می کار می مصلح بلالی غلطان که حاصل عیان و در وجه و
و ایش و خیمه زلف که با خیمه زور کار برابری می نمود و در زنجیر قاتل که از تحایف
و غریب هندوستان بود برای پادشاه و آنکه با بانه دست اندر دستان می ارسال
داشتند و در هم محترم اگر امسال هزار و صد و شصت هجری که موکب هابون و از صفهان
حرکت می کرد که درین راه با مصطفی خان روانه ساخته موکب مجددا از راه یزد و کرمان
حطف عثمان بجانب هرات فرمود و در صورت صلح نامه که از آن حضرت فرمود شد

بسم الله

بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی انام عیون الفتن با یقظ قلوب السلاطین
اجری عیون الامم بین الامم با نظامها و المناقیر من بین الحقین
و السلاطین و اصالح مصالحهم و انفسد من امور المسلمین و اذهب غیظ قلوبهم و لیست
صد و در قوم مؤمنین و نفع ما فی صدورهم من غل و حقوق و احوالهم با یقظ العقول
کما ورد فی کتابه الجید بابنا الذین امنوا و فو بالعقود و صلی الله علی من
صاحب المقام المحمود و علی ابائهم و اصحابه الذین بدلوا فی اصلاح الدین
عافیه الطموح و اما چون در شورای کبرای صحرای مغان که مالی ایران از زوایا
ماستند قبول سلطت شدند تا بر اینکه از بدو خروج شاه اسماعیل صفوی است و فی
در ایران عهد می شیع و معاشرت فیما بین روم و ایران باین تقرب ظهور و وقوع داشت
نوبت هابون و از سلطت ایشان نکاشتی و بعد از آنکه الحاج مکرز از آنکه پیشی شد
فرمودیم که هرگاه ترک است در رض نموده در هر یک مغلطه ای که امام حق ناطق جعفر صادق
کردند بحصول اسد و حصول مامل بل چون کرد و بدین حکم اندکس را قبول و از حالت
سالفه کنول کردند چون علی حضرت قدرت عظم سلاطین جهان و انجم خواقین و دران
خدا و سلیمان چشم خرد و خورشید علم ناصر اسلام و المسلمین جامع الکفار و المشرکین
خاقان البرین و اتفاقا آن الجویان قادم الحرمین کشته رفیق شافی می کنند و در القریین
برادر جهان داور کردند و بارگاه پادشاه اسلام پناه ظل الله سلطان القاری سلطان
محمود خان مدینه طلال خلافت علی در کس اهل اسلام تحلیفه اهل اسلام و فرغ مشعل
ترکمانه و دزد برای مزید الفت فیما بین اکثرین و رفع غوایل مؤمنین از ممانه
فریقین و نوبت هابون و از مطالب حسن را که در دینا لیس سابقه منظور است از پادشاه می کنند
چاه مامل بعد از آنکه آمد و در سفر اطرین آنحضرت سر مایه را بتلقی قبول و دما و را

همان در شریعت و معادیر مملکت مکرول ساخته و خستند و فتح آن در مادی که در میند اگر چه بود
همان که بکسب بخت غنچه کشت ای از راه اظهار این مطلب که بنیم سواد ریغ نباض
وضع متناهی و از راه عباد و از راه آثار عباد منظری بدستیم بسکن بنا بر بنیاد آن بایست
سلیمان مقام و حفظ امور سکن سلام عالیف معهود و از مروت و طریق مالت را مکت
دشته این وزیر کرام بخش را با کن بادشاه گفت خوش ایدم نمودیم اما چون بعضی از
عراق و از بایگان در از منته ساجده سلاطین در میان تعلیق داشت که بیک خندانگی
شاه حسین و شیخ سب و رضی در دولت علیه عثمانیه بر در انتقال یافته خندانگی ظاهر شد که
گاه بر طبع پادشاه سلام پناه پیشق در مخالف رسم ذفاق بنوده پیش کی از آن دو
مملکت بر جسم عطیه از آن حضرت بجزه ممالک محروسه بطرف انضمام باده و حضرت را از راه
برادری در رد و قبول آن محاسن استخاره بودیم و در نامه ها بون که از آن دولت و از آن
افتخار را با جلیل طیف آفریدی عز و حصول بخشید و اندراج یافته بود که اگر چه نظر با اثر مشک
و مسایع مبرور که از دولت نادر در امری سبب رضی بظهور رسیده و ولایت علی بن را نقد
میدانیم بسکن بنا بر بعضی جهات خاطر متعلق بآنست که بجزیکه دو ماده سابق منفسه شده از آن
مطلب نیز برای مزید الفت الیام اغراض و اغراض و مصالحه ایام خود و خدمت را به صلح
محمود خان را به محض مراد و محضی شود تا دوستی مناسبت در دولت عظمی و اضاف کرام و اغراض
عظام شد و بعد از در عرصه روزگار باقی و باید بماند از آنجا که اعلی حضرت پادشاه
سلام پناه و عده انیکه دوستی ممدود و جمل محبت را ببعق و موافقی شده و فرمودند
مانیز ممرات سنن دوستی را بر دهم خود واجب و رضای جوی خاطر آن حضرت و از پیش
بلادر استم مطالب عظمی ما را بکسر شده بعد از وصول نامه مشکیه الخاتم مأمول
ثانی آن وزیر سلام پناه را نیز بحسن رضا معقود و محمدی به بنای امر مصالحه

مأمور را ختم فیما بین معتمدان دولین امر صلح بکسب سراسر شری و سه ماده و منیل
بر این شیخ قرار یافته است حکام بدین وقت سراسر صلحی که در زمان خاقان خلد سراسر صلح
مرا و خان را بختند فیما بین دولین سرعی و صد و ستری که در میان معزز بوده همان
استقرار داشته معزز و خل در ارکان آن راه بنا به شرط اسامی بیداریم و شیخ در بنام بوده آنچه
لایق شان طرفین معقود بصالح دولین باشد معمول در امور بیکر هیچ که در دست و دست
مصلحتها و مصالحه ساله باشد از طرفین اجتناب و زنده باشد الله تعالی انیدوستی دوست
و بجا بکلی و محبت فیما بین و دولت عظمی و اخلاص این دو غافله کبری ما دام الهی الی الی الی
بوم المقام قایم و ایدم و برقرار بود ماده اولی حجاج ایران و نوران که از راه بغداد و شام عازیم
محبت اطرام باشند و لالت و حکام سر راه ایشان را محبتی سالمین و امنین بیکر بکسر باشند
صیانت حال و ممرات احوال ایشان را ایدم و انده و ثانی از برای یکب مروت و وفای
محبت در سبب شخصی از آن دولت در ایران و از ایران در دولت بوده اخراجات ایشان
از طرفین و ایدم و ثانی و ثالث اسرای طرفین مستحق بود و بیع و شراب ایشان را ایدم و بکسر
که خود چند نفر خود در دماغ ایشان نشوند و نزل حکام سر قدرت از هر گانی که منافی دوستی
احراز کنند و سواي آن گانی ایران نیست و رضی مطلق التان بوجه مکتب کردند و بکسر
که بکعبه معتقل و مدینه مشرفه و باقی مالت اند و بشد کنند از طرف مردم بکسر و حجاج ممالک و سایر
بلادر سلامه ایشان مملکت شده از ایشان دور و مر و سایر وجهه حذف شرع و حساب
گرفته نشود و هم چنین در عیانت عالیهات هم ایدم که مال تجارت در دست آنجا نباشد حکام
مباشرتین باج و خمش و هر یک که مال تجارت داشته باشند مال سالی از ایشان اخذ شده زیاد
مطلوبه نشود و از نظر غیر باج و مالی در جنبه نیز همین موال علی آنچه بعد البوم از ابل و مران بر دم
در زردم ایران انید و کالی دولین و ولایت سلیم شود و مانیز مرید مظهره را محضی داشته و عید فرمودیم

بموضع مصدوره در آنکه نوبت ابوب در فرزند بام ایشان گفته شد از بنده ایشان میخواستند
و ایشان هم بهین منزل در زیر بوب نیز از برای خود و بزرگت ابد که شایع و بزرگت میباشند
در نظر از خدا بجز را سه باجه اوجاقی که بران نشان بر جای رکن ابوان شمش فلان سینه
بود که آنچیز زبان الهام بنان با خاطر دمی بر زبان اشش میگذشت فانور از بانهار انصديق بخشن
و مع و ازین گونه دان سه سار با کمال صحر ازین قه مراه و از و با مطلق عن البری انوار الهی دمی
میگشتند و هرگاه العباد با نصد قصوری دفعی در دهر علیه واقع میشد ایشان با و بکفرت میماند
و خود را با به تعریف نموده و بر خط و حال حال داری شاه اعتقادش افزوده بزرگت امیری
و بزرگت ساری میبرد و خند معده ازین غداست بهیچ صبر اطفای حرارت غلبه مادی که کشنده
نیوز را بکندی میسند و او که بهین نفر میزند و از منی و سلمان را در میدان عشش جهان مفضل
اشش افزوده سوخته و در دهم حرم اطرام سینه هزار و صد و شصت هجری که از صفهان حرکت
کرده بجانب جرنیان میماند بهر ملک که دارد و میزند که مزاری از روستا و سراسر
پلکانه مترب میافت در آن اثنا امانی سیمان نیز سر از اطاحت باز زد و علی فلی فلان
که برادر زاد و پرورده ظل زینباده بود و با اتفاق طما سب خان جلایر سرور در کابل مامور
به چشمه انجمن است که در مقدار آن حال آن سرکار است که بیای حساب آمده بودند و ضرب
و ششم ماموری در غیا حرم سر شش و صد الف بهیم علیقلیان و پنجاه الف بهیم لکها
خان ابوب نوشند و موصدان بتفصیل بنویسد مامور و سرعت برق و باد و اندک شده
علیقلیان چون میدیدند که عذر و اخبار را در حرم خاطر ماموری بهیچ صبر نیست و او را بشنیدن
جوب و تحقیق صدق و کذب کار نه بهیچستایان متفق گشته آغاز مخالفت نمود و کمال
خان نیز که از بدو حال هرگز خیال جنایت بر امون خاطر من و شش بیه نفاق حوالی باطل
و ظاهرش کشنده بود و هر صبر در هر جامی انداخت از روی صدق بر طبق اضلاع گذشته

همکار

سبک را ناری میداد و استماع پنجاه الف ابوب میخواست گشته اولاد در مخالفت با علیقلیان
خان موافقت نموده عرض و این بود که دولت یکی از جناب ناری بود سلسله آن متفرق شدند
علیقلیان بدستور سپه سالار و صاحب قشدر دولت بهند و ثانی الحال که از دواعی ضمیر علی
قلیان مطلع گشت چون شش صحر میسند کمال اندیش بود دانست که کار او چایه دارد و برنج
درخت نموند چنان و دلیجی بود که گشته ازین و در سینه قطع خود مظهر نمود از مخالفت تکلف نموده
در صد و شصت و پنجاه و در آنکه چون علیقلیان خان مزبور گرفتار و ساس شش طانی و هموین
نفسانی بود و ضایع خبر خود را نه طما سب خان بر طبع او کران آمده طما سب خان را رسم
ساخته و ایت استبداد بر او نهفت و دواعی خود را با طرف ممالک مشترک ساخته جمعی که از بیم
مطوت قانکی سرکریان کنای می کشید و کنار کرد و ادی میمانی بودند با اعلان نزد
پروا سخته در مقام طغیان در آنکه از آنجا که اگر دخیوشان بودند که بکاره بزرگت اگشت
کرده بنای کشتی گذر میسند و اینجایان خاصه را که در قریق را دکان میبود و ناخت کرده بودند
پادشاه بعد از ورود با رض اندرس بعزم بنیبه اگر دخیوشان مصمم گشت در شش بکشیبه
باز و دهم حمادی اندر مزی سال هزار و صد و شصت هجری در منزل شش ابابا دخیوشان محمد
بک قاجار بر دانی و موسی بک ابرو لوی قش رطاری و قوجه بک کوندوز لوی قش را با شاد
علیقلیان و بنیبه صالح خان قرقلوی امپور دی و محمد قلینان قش را روی کشیک میباشی
و جمعی از بنیبه کشتگان که پسبان سر پرده دولت بودند نیز شب داخل سر پرده گشته
مادش را اعتدال دسری که از بزرگی در عرصه جهان نمی بخشد در میان اردو کوئی است
طغیان ساختند و صبحا خان که ابن خبر شنرا بافت اردوی تابان بهم برآمد و طریقت
افغان و او را بک با اتفاق احمد خان ابدالی که موافق او دولت نادری بودند پس حقوق بک
آن اوجاقی سر می داشته بنش را شکر اردو آغاز سیر که در دقت نیز رعیت خود را میسند

ساخته با افغانه بجای بر پر دخته افغانه ایشان را از پیش بر داشته نشاندند و در
غارت کردند از آنجا که در آن فتنه باشند فتنه حقیقت حال را بعلیقان که از پیش
آنکه در هفت میوه و عرض کردند علیقلی آن چون کمران مراد را در زیر ران خود و دست
در زید و در دهنده مقدس و سرب غلام خود را با لقمه بخاری و جمعی دیگر بکشت
فرستاده از اتفاقات مستحقین سرجی از بروج کلات رز دانی در خارج حصار گذاشته
از آنجا آب برای خود می آوردند غافل شده و دانی را در همان مکان گذاشته از تشنگی فرار
اقبال بی خبر بود اندام مورین بی باغبی بر روی غلظت بیابانی مردی صاحب نعمت بر شرف
کشتی معصوم و معصود نموده داخل کلات و آن حص حصین و قلعه خدا آفرین را که از
غریب کشته دی زمین است تصرف نموده نصرانته میرزا دماغلی میرزا با اتفاق شاهزادگان
کا ملار شایخ میرزا هر یک بر سبی سوار و بجانب مرز فرار نموده کاظم بک برادر علیقلی
که در آنوقت در کلات میوه و تا خارج کلات بتعاقب شاهزادگان پر دخت و چون بر
ایشان رسید بود در جهت کرده دوست محمد چچ که فوجی نصرانته میرزا بود بتعاقب
و حقوق ملک و مرعات ایشان را منظور نموده اما متعلی میرزا را از نه فرستادن نکردند
قراباغلی خلیس خود را بتعاقب نصرانته میرزا روانه و قریب باغی در موضع موسم بکشت
بعضانته میرزا دو چار ش و نصرانته میرزا کشتی کاری بقراباغلی زده و در از بهر انداخته
خود بد رفت جمعی از فرزندان مروی در راه بعضانته میرزا بر خود و در آنوقت کلات
او کردند و رضا قلچیز را با شاهزاده نظر اولاد و اسفاد سوز و بزرگ که در کلات
بودند بر او بی عدم فرستاده نصرانته میرزا اما متعلی میرزا را با شایخ میرزا را باغی
اندکس او کرده علیقلی آن چشم از خدا و خلق پوشیده و بپس صلح و بی خمی برانگاشته
نداشته آن دو برادر را که هر یک کشته از زبایح سلطنت و پادشاهی بودند و در

مکه کرامت

میرزا مقدس شیری سرجی مقتول شد سرج میرزا که در آن اوان چهارده ساله بود و بی
در آنک مشرد مقدس مجوس ساخته ضربل او را مشرک گردانید منظور شد آنکه اگر پادشاهی
استقلال بداد و از اینفر در عجب دیگران روانه سازد و اگر اهل ایران پادشاهی قبول نکردند و الله
خاقان معفور جوخته باشد شاهزاده را که حج الحرام ببلقیان سلسله جلیله نادر و
و دومان علیه معصومه است برای سروی دوست داشته باشد **در بیان سلطنت علیقلی آن**
در بر سیم خان و خانم نادیه علیقلی خان چون از انجام کار شاهزادگان و دل در بهر
فرایع و فرحنت ساخته و در بیت و مفتع عبادی الهی آنکس در ارض اندکس جلوس کرده خود را
علی شاه و عا دلشاه بنید مسکته و خطبه بنام خود کرد و در آن تاریخ باختره کرد و نقد مسکوت که هر
پانصد هزار تومان بزربری بود با شد در غزاین کلات موجود بود و مولی جواهر خانه و باقی تحایف
که فردن از صاحب و قبایس می باشد و هم با بنید و چندین قطار و شتران که کوهان حامل
و فرزند سرشته آن بود علی شاه تمامی نفوذ و اویب و جواهر خانه و حساب نادری را از اطلات محل
و نقل مشد مقدس نموده و از معنولان الله لا یحب المسرفین غافل گشته و خواهی ان الملبان
کا فوا اخوان النبیلین ناشیده انجا شده دست بزد و سرف کتوده بی صرف و بی رعایت
بر پشت اند نفوذ خام را بهای شلم بخت و کوهیست برادر را بجای سنگ و سفال بخت و او را شعلی
معبر الماکت را به سرب که جی غلام نظام بخش کارخانه سلطنت خود ساخته بعیش و عشرت پر
و از جویس خان برادر خود را که از او کوه بکزد و از برادران دیگر بکشد تر بود و سرور و صاحب اختیار
عراق نموده باصفهان فرستاد و تمامی ایلات از پشت تریه و سایر ایلات عراق و آذربایجان و
فارس جماعت بختیاری که خاقان کیتیستان کوچانده در ماکت خراسان سکنی داده بود و در
یافته کوچانده روانه و اوطان خود شدند و اگر ادب و نشان بعد از آنکه مطالبی حرجی و از خود را
کره با زغال می نمودند و از زبایح سلطنت کشته شدند و علی شاه بر سر خورشیدان رفته

ایشان را مطیع ساخت و بسبب شدت قضا و قدر حاکمان از آنجا عازم بارندران و شهر ویز
بودند با صفهان آمدند قشونهای خود را نزد ابراهیم بنجان گذاشته خود با پاری نزد علی شاه رفتند
اورا اختیار کردند چون سهراب غلام دارا البر و محمد علی به دولت علی شاه و حسن علی کبک و جواد و در
در کارخانه سلطنت محل کار خود میداشتند و بعد از آنکه ابراهیم بنجان و دارا موبار با صفهان ساختند که در جزیره
عنان داری کوشش میکرد ابراهیم بنجان با بیجاالت او برده او را بقتل رسانید و انا غنه
دارا و کینه را با جمعی از زرد سواران که در نزد او بودند بدانه بر روی احسان بدام الهت کشیدند
با خود و مشفق و صاحب و بر دبال بلند پروازی کمزور و بفکر خود سازی افتاد و سید بنان فکری
افشا را که اعدا العین کرد و وینار را بیک چشم میدید صاحب اختیار و راق و ذائق امور کار
خود کرده عمو او علی خطاب داد و دست تو سینه زیل کر همت شفیقای ابرو که در صفهان اظهار
کشت کرمستی نمود و زود از او دستدار در امر سلطنت کرده شفیقا نیز سلطنت چهل ساله
با و داد و آن شفیقا العنل سخنان زرق آمیز او را قبول کرده از جان و دل مدد معتقد او گردید
و در آن اوان امر اصفهان قرق فلوکی افشا را از جانب تاقان مالکستان سپرد و روی آذربایجان
مامور و بنابر بعضی بوهش از علی شاه متوسل می بود و در بر ابراهیم بنجان از باب عهدهت بر آنکه او را نیز
با خود و مشفق و کجک ساخته برده از روی کار بر داشته جمعی از متجذبه با افغانه و او را کینه که در صفهان
می بودند بر سر کرمانشاهان فرستاد و امیر خان و لد با بیکت خانی میسر است که در آن اوان
بکارت کرمانشاهان مامور بود و با قشون ابراهیم بنجان جنگ کرده مغلوب و دستگیر شدند
و لشکر بای کرمانشاهان را با تاجار و در داری که در آنجا بودند غارت کرده بآن دناهی سپیدان
د بر ابراهیم بنجان از صفهان آنجا که آذربایجان کرده علی شاه از زمینهای اندیشه ناک گشته از آنجا
بعزم چینه برادر حرکت کرده ابراهیم بنجان هم امیر اصفهان را از آذربایجان احضار و کسب
معتقد و جمعی معتقد ساخته باین زنجان و سلطانیته غنائی فریقین و واقع گشته قوی ابراهیم

علی شاه طریق اتفاق پیش گرفته در همان جنگها در علی شاه جدا گشته با بر ابراهیم بنجان مطیع شدند
و بعد از قشون علی شکیست با فتنه هر یک سر خود بر کفر متفرق شدند علی شاه با نفر از برادران
خود و محدودی از خواص اظهار ان که بخت ابراهیم بنجان کسب نماند علی شاه را با برادران
با بسیاری بریزد و محسن نام که از جانب علی شاه عالم آنجا و کت برورده احسان او بود و جمعی از برادران
او با شش طهران گرفته نیز در ابراهیم بنجان او کردند و او چشم از برادر و کت و بریزد
تجربک سید بنان و اعدا العین برادر و همسر خود را که کرده امیر اصفهان بعد از انجام کار
علی شاه با جمعی خود روانه تبریز و ابراهیم بنجان روانه همدان گردید و چون امیر اصفهان را در
انتمت اخبار کلی می رسید لاف مستند و بریزد و ابراهیم بنجان از همدان حرکت کرده
در حوالی مرغه با امیر اصفهان جنگ کرده با و فایق آمد امیر اصفهان بر تمامی کاظمین
فرار و اغنی بنابر اعتماد که بدستی او داشت خود را بکوستان فرار و اغنی کشید و در آنجا قائم
خان او را بپایانه دستگیر کرد و نیزه و ابراهیم بنجان او را و ابراهیم بنجان او را با سار و خان
برادرش در تبریز مقبول ساخت بعد از این امقدمات ابراهیم بنجان را اقمه از علی می رسید
تمامی قشونهای خانان کشورستان که در سر قدرت مالک آذربایجان و کردستان
و کشورستان و فارس بنیان و در کرمان بودند با طو ایت خان و او را بیکت با و چون جمعی
بی نهایت انعقاد و او چنانچه عدت لشکر با لشکرت صد و پست برادر کس می رسید
چون شیخ دولت علی شاه از طو و صبح کادب ابراهیم بنجان سر بکر بایان بنی کشته چنان
افعال ابراهیم بنجان آغاز خانه روشنی و کت بختش مانند ستار سحر آفتاب خانه و شرف
نمود و حسین بیک برادر خود را سردار و صاحب اختیار خراسان و اتفاق علی نقی قوم
خود و محمد رضا خان فرار و لو بخرسان فرستاده مشورت داد که با و دشمنی بعزت
و استعفا متعلق بعزت شایع است و مار ابراهیم بنجان و انقباض و ممکن است غن

اینکفرت بر سبب سلطنت منظوری نیست شایه از سبب عراق و تبه نموده و در ملک سلطنت
 را بجلوس تا بون رفتن بخشند مقصودش اینکه در لباس عیسای خرابین مشرب معطل
 نقل عراق نموده فلک ثانی خراسان را مایل بخود ساخته و در عین سلطنت را بدین حکایت
 آورد و خوانین اگر او در دست و نمودن مالی خراسان جلوس واقع خواهد شد او نیز اگر
 بر کعبه خود صادق باشد اعدا طریق موافقت سپار و پس یکی با یکی هندستان شده
 شاهزاده در اولت در آورد و در شاهزاده از قبول سلطنت تخاصی کرده و در مقام با و شایع در آنکه
 خوانین در دروغه رفیع و رفیع جمعیت نموده و عهد و پیمان را بستم نموده ساخته یکی دست بپوشاند
 شاهزاده نیز با چاقو مقتدر بر پا و شایه کشته در نهم شهر شمال سال هزار و صد و هشت و یک
 در ارض بیعت با تونس بر تخت سلطنت موروثی جلوس نموده سلطان اعظم تاریخ جلوس او
 اگر ابراهیم خان نیز استماع آنچه در ده هم شهر و پنجه احکام آن سال در تبریز نجافت بر خسته
 بر سر سلطنت نشست با نقد قلب که با دشمنی بنام خود زو چون برادرش از خرمین
 صدق معقول و لا تبسطها کل البسط فتعقد قلوباً محسوداً عدول حسبه
 مانند رسم در پیشاندن زر و سیم با دوستی کرد و بعطای اکاف و الوف برقی سر
 و پای ملک مایه را بر پایه ساخت و این را اگر مایه میزند لب و دیگر گسترده بر غلغله
 لوله خود رسم غانی و صد رئیسین بر پشت بام دعوت و حکمرانی ساخته صاحب قدرت
 و پایه کرد ایند و این را تالیف قلوب هم نهاد **نظم** چون علم هر بی اصولی مالک
 بر پایه شد هیچ میسر هر جا وی بود صاحب پایه شد از آذر با کجا با جمعیست موز
 اعظم معارضه عازم خراسان کشته مینه و آنغز و ق را با علی شاه کور که مقتید همراه بود
 بعضی فرستاده بعد از زور و مبتذل سرفه سنان لشکرانش که هر روز کانه
 لبس ظرف زمان دولت بودند زهری و فانی در کاه سبش کردند بعضی در نزد شایخ

دانی

و برخی با دغان خودست تا فتنه ابراهیمشاه با طایفه افغان که با موافقت در زنده بودند
 ناچار روانه قم شدند و فتنه فکرم در برایش بشد افغانه بهر شهر خراسان داده در
 کند کوب و رفت در و بکاست و لید بر تقصیر مکرده قم را نموده ستر ری ساخته و افغانه از
 آنجا از جدرا شده عازم قندهار و در عرض راه بهر دلاست که رسیدند قتل و غارت نموده خراب
 ساختند پس ابراهیمشاه از آنجا عطف عثمان کر بهنای عمی او غنی بقلعه قلا بود رفته
 اهل او را مقتید و جلوس کرد و برادرشای عیوضه و پیشند و حب الزمان شایخ در کما کجا
 او را از دستم کور و در عرض راه خراسان شایخ او را بدلاست ساخته با و دید تا فتنه
 و با عدم ساختند علی شاه مینه و آنغز و ق را نیز با رضی اندکس برده در زور و در و بعضی
 خون شاهزادگان با دیده کور سرد زریا و بدی روان از عقب برادران روان و چون
 به بی اتمام خود رحم نکرد و قطع صلحه رحم نموده بود بعضی **نظم** ویدی که خون نامی پر دانه
 شمع را سندان امان نداد که شب اسیر کند با صدق حاش کرد و چون غرض از نظر
 این کتاب فحشی از فصل صادرات افعال و کیفیت احوال و ملک گیری و کثرتستانی جهانگیر
 معقول بود و بهر چند از وقایع ابام و کارهای آن خدیو جمشید هشتم از هزار یکی و از بار بار
 از کرمی مرقوم فکرم شکسته رقم نمکشته نهایت بر سپیل فتنه و معظلمات امور آن خانان
 سپهر قتل از کما شسته غافله اظهار کرد و بهر کاه و صاحبی بهر مقتدات بعد دولت غازی
 و کیفیت آفتاب آن زمان که در غده و خرمین از وصله فایس و ضبط فکرم بردن است تحریر
 منت الکتاب ریج نازی ایون و تاملید جناس جهان قادری بید افغان و **نظم**
 محمد علی ابن علیف منتری الاصل در بازو ستم شوال المکرم ستم هزار و دویست

بهل شش بھری من الخیر النبوتہ
 الخیر النبوتہ و غیرہ الخیر النبوتہ
 الخیر النبوتہ و غیرہ الخیر النبوتہ
 الخیر النبوتہ و غیرہ الخیر النبوتہ

جاء - لا مکه
لا

۲۲ در موقعه اسماء در موقعه

مسجد کربلا

در این مکان

صحنه

مسجد

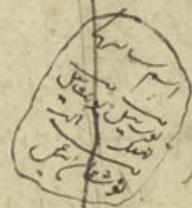

تاسع نوباد طاعون

تاریخ افتادن من عود بخوبی
۱۳۵۰

بسم الله الرحمن الرحیم
سبحان الله وبحمده
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

۱۲۷۵

نسخه

